

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series VIII: Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Sub-series A: Clippings Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Reel
228

Box
98

Folder
28

Clipping scrapbook, 1944 November-December.

CONTENTS OF [VOLUME XVIII] (Zionist activities)

Part 1
Jan.-Feb.
1944

Wright-Compton Bill, resolution on Palestine open to Jews,
introduced, House of Representatives, Jan. 28, 1944;
Debate; State Department opinions; Roosevelt's statements.

Wagner-Taft Bill, Senate, introduced Feb. 1, 1944.

Opinions of Arab bloc; American Council for Judaism; Leading
Zionists testify.

Part 2
March
1944

Continuation of debates in Congress, press comments.

National Conference on Palestine, Held by Christian leaders
in support of Palestine, March 9, 1944.

Rally for Palestine, Madison Square Garden, March 21, 1944.

Postponement of Congressional debates on Palestine bills.

Part 3
Apr.-Oct.
1944

Editorials on Palestine.

Republican National Convention, nominates Dewey, adopts Palestine
plank, June 1944. AHS gives prayer at convention.

Democratic National Convention, nominates Roosevelt, adopts
Palestine plank, July 1944. Stephen S. Wise attends.

Praiser for reorganized AZEC.

ADA convention, Oct. 1944; both Dewey and Roosevelt endorse
Palestine plank; also, William F. Green, AFL leader.
see also V. XVIII-a

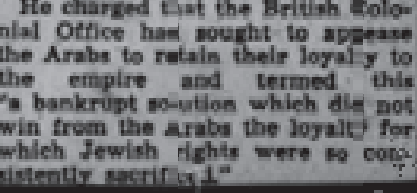
Part 4
Nov.-Dec.
1944

House Committee approves Palestine Resolution, Nov. 1944.

American Jewish Conference, December 1944; strengthens Zionist
policy.

Senate Committee shelves Palestine Resolution, Dec. 1944, recom-
mendation of State Dept.

AJEC controversy, Dec. 1944; AHS, Stephen S. Wise resign; AJEC
reorganized, Wise as sole head.

THREE-POWER DECISION ON PALESTINE URGED BY DR. SILVER AT HADASSAH CONVENTION

CLEVELAND, Nov. 13. (JTA) -- The 30th annual convention of Hadassah opened today at the Hotel Cleveland with 500 delegates, representing 125,000 members, in attendance. The four-day meeting is expected to authorize a three-point program of Zionist political activity, post-war medical and child welfare work in Palestine and extension of the group's war work and educational activities here.

Speaking at the evening session, Dr. Abba Hillel Silver declared that the United States, Britain and Russia must assume joint responsibility for settlement of the Palestine question. Palestine, Dr. Silver said, is not a British colony and it is questionable that in view of her experiences in the administration of the country in the past 25 years that she will be able, alone, to find a satisfactory solution.

Charging that continuation of the White Paper policy will produce impractical and futile plans for the resettlement of Jews after the war, Dr. Silver declared that a common policy with regard to Palestine by the major powers "would make possible a decisive solution, dictated by true statesmanship and backed by overwhelming authority. Together, they could brush aside all the tangled web of disingenuousness, legal shuffling and obstructionism with which a stodgy colonial bureaucracy has surrounded and almost stifled a noble and enkindling ideal. They would not only proclaim the Jewish Commonwealth but they would extend to it that material aid and credit which they will undoubtedly extend to other countries to assist them in building or rebuilding their national economy."

Mrs. Moses P. Epstein, president of Hadassah, told the delegates in her presidential address, that Zionists have a right and duty to ask for a clear blueprint now, before final victory comes, on the Jewish problem. Rabbi Barnett Brickner, administrative chairman of the National Jewish Welfare Board, hailed the formation of the Jewish Brigade by Britain.

Presenting Hadassah's annual financial report, Mrs. Samuel J. Rosensohn of New York, national treasurer, announced that the organization has received a total of \$3,039,010 with which to carry on its Palestinian projects for the next 12 months. Of this sum, approximately \$634,420 is for the work of the Hadassah Medical Organization; \$1,230,834 is for the youth Aliyah movement for the education and maintenance of Jewish refugee children; \$223,223 for child welfare and vocational education work; and \$445,229 for the Jewish National Fund for its land program.

THE AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

It is no secret that, prior to the recent convention of the ZOA in Atlantic City, a rift was in the making between certain leaders of the Executive Committee of the ZOA and the leaders of the Emergency Council. Although in echo of this clash of opposing views was heard at the convention, the differences between the two groups were ironed out, harmony restored, and a minor crisis averted.

Whatever the grievances of the opposition were and are, and we do not intend to go into them now, there is no gainsaying that the American Zionist Emergency Council has done a magnificent job of public relations during the past year. The Council was reorganized in August 1943 with Dr. Abba Hillel Silver and Dr. Stephen S. Wise as co-chairmen of the Council and with Dr. Silver as sole chairman of its Executive Committee. Dr. Silver took over the helm at a time when the precursor of the Council, the American Emergency Committee for Zionist Affairs, was plagued by the absence of strong centralized direction and by lack of an aggressive policy, and when Zionist prestige in United States political and diplomatic circles was at a low ebb. Dr. Silver has given the Council a dynamic and bold leadership which has revitalized Zionist political activity in this country.

The Council has initiated a program of Zionist public relations and political activity on a scale never before attempted. With a large budget at its command, it has set up a central office in New York

with some fourteen departments, and a permanent bureau in Washington, D. C. It has organized more than 300 local emergency committees. It has strengthened and enlarged the several associations of Christian friends of Zionism. It has succeeded in reaching, as never before, the press of the country and the legislatures of many of the States. It has, through its sponsorship of radio addresses, large gatherings and rallies, through press releases and other methods of publicity, reached a larger number of Jews and non-Jews than ever before. All this has born fruit.

The most important political step taken by the Council was, of course, the introduction of the Palestine Resolution in both Houses of Congress. Despite the overwhelming support of Senators and Congressmen, action on the Resolution was deferred at the request of the War Department. For a while Zionist spirits sagged, and it seemed as if the splendid and truly gigantic work of promotion carried on in connection with the Resolution, would go for naught, or might even backfire.

However, since that time, both the Council and the Zionist movement have scored notable victories, such as the adoption of resolutions favoring a Jewish Commonwealth in Palestine by both the

Democratic and the Republican National Conventions, the favorable statement of presidential candidate, Thomas Dewey, and the message of President Roosevelt to the ZOA Convention and in the withdrawal by the War Department of its previous objection to the introduction of the Palestine Resolution in Congress. There is no doubt that the Resolution will be introduced and passed by both Houses, just as soon as Congress convenes after the elections.

The most heartening fact about the American Zionist Emergency Council, one which has not been given due emphasis, is that the Council represents the four major Zionist bodies in this country. The ZOA, with its tremendous membership and prestige, has, of course, provided most of the able leadership in the Council, but Hadassah, Mizrahi, and the Poale Zion groups have given their unstinting loyalty and cooperation to the Council. The Council has demonstrated that the different Zionist parties can work together in the political field, despite ideological differences. This should be an earnest of what Zionist groups might be able to do together in other spheres of Zionist activity such as culture, education and the arts. It should give aid and encouragement to those who are working for the organization of the American Jewish Community.

The Reconstruction

Nov. 17, 1944

N.Y. TIMES
NOV 18

CHURCHILL WARNS JEWS TO OUST GANGS

Hints at Withdrawing His Aid
to Zionism Unless They Root
Out Palestine Terrorism

CITES PLEDGE OF SUPPORT

But Demands Words Be Put
Into Action—Rabbi Silver
Endorses His Stand

By CLYTON DANIEL

By Wireless to The New York Times.

LONDON, Nov. 17.—Prime Minister Churchill demanded today that the Jewish community of Palestine—"every man, woman and child"—destroy the terrorist elements responsible for the recent assassination in Cairo of Lord Moyne, British Resident Minister in the Middle East. He implied that his own support and that of many others might be withdrawn from the Zionist cause if the gangsterism, which he compared with that of nazism, were not eliminated from Palestine.

The Prime Minister told the House of Commons in a statement on Lord Moyne's death that Dr. Chaim Weizmann, president of the Jewish Agency for Palestine, who is now in Palestine, had assured him in a letter that "Palestine Jewry will go to the utmost limit of its powers to cut out this evil from its midst."

The executive body of the Jewish Agency in Palestine, Mr. Churchill added, has called upon the Jewish community "to cast out members of this destructive band"—the Stern gang—two of whose members have been arrested for the Moyne murder.

Plea for Action Applauded

"These are strong words," the Prime Minister said, "but we must wait for these words to be translated into deeds." There was applause for this remark.

The Prime Minister added, "We must wait and see that not only the leaders but every man, woman and child in the Jewish community does his or her best to bring this terrorism to a speedy end."

Describing himself as a "consistent friend of the Jews and a constant architect of their future," Mr. Churchill said, "If our dreams for Zionism are to end in the smoke of the assassin's pistol and our labors for the future are to produce a new set of gangsters worthy of Nazi Germany, then many like myself would have to reconsider the position we have maintained so consistently and so long in the past."

The primary responsibility for the suppression of the Stern gang and the "larger but hardly less dangerous Irgun Zvai Leumi," rests primarily with the Palestine Government, the Prime Minister said, but "full success depends on the wholehearted cooperation of the entire Jewish community."

"This his Majesty's Government is entitled to demand and receive," Mr. Churchill added.

Two hundred and fifty persons were deported from Palestine on Oct. 19 and numerous arrests have been made since then by Palestine authorities.

After making his statement in the House the Prime Minister attended a memorial service for Lord Moyne in St. Margaret's, Westminster. Other members of the Government also attended.

Palestine Told By Churchill To End Terror

Prime Minister Demands
Jews Act Immediately
to Smash Gangsterism

Warns That Zionism
May Lose His Help

Dr. Silver, Here, Pledges
Co-operation, but Cites
Holy Land 'Tensions'

By Ned Russell

From the Herald Tribune Bureau

Copyright, 1944, New York Tribune Inc.

LONDON, Nov. 17.—Prime Minister Churchill, in a sternly worded statement on the recent assassination of Lord Moyne in Cairo, demanded today that the Jewish

"Inquisition" Point Raised

LONDON, Nov. 17 (Reuter).—In a short debate following the Prime Minister's statement a Labor Deputy, William Thorne, today asked whether the two men who had shot Lord Moyne would be tried by a military or civil court, adding: "I dare say that some time or other he (Mr. Churchill) has read about the Spanish Inquisition and will be put that into operation?"

Mr. Churchill said he would not like to answer this question off hand. The two men are under the Egyptian authorities, the crime was committed in Egypt and he has no doubt that the judicial proceedings will be taken with all dispatch and correctness, the Prime Minister replied.

Rabbi Cites Jews' Contributions

A statement endorsing the expressions of Prime Minister Churchill on Palestine terrorists was issued yesterday by Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, co-chairman of the American Zionist Emergency Council. Arthur Lourie, secretary of the council, released the statement here, following a telephone conversation with Dr. Silver. The statement follows:

"Mr. Churchill's words with regard to the suppression of the terrorists in Palestine, in fact, echo the united will of Palestine Jewry that this must be done. The Jews of Palestine are resolved to crush the terror by all means at their disposal and in that purpose they are supported by the entire Zionist movement in this country.

"It is to be hoped that the proper directives will be given by the Government in London to the local officials which will make it possible for Palestine Jewry in co-operation with the Government authorities to do what is necessary to that end.

"It would be dangerous, however, to ignore the fact that the hateful and criminal acts of these half-crazed youths reflect the tensions produced by the anomalous political situation in Palestine and the urgent need for an early and just solution of the question of the future of the Jewish National Home.

"Nor should these individual acts of terrorism be allowed to eclipse the splendid contribution which Palestine Jewry, rallying to Great Britain in her hour of need, have made and are making to the war effort."

The situation to "proper directives" concerns the failure of British authorities in Palestine to give members of the Jewish community arms or authority to cope with the terrorists, according to Mr. Lourie.

community in Palestine join with the local authorities to see that "all these wicked activities must cease and those responsible for them must be destroyed, root and branch."

Churchill labeled the murder of the British Resident Minister in the Middle East a "chameleonic crime," and warned that unless the present terrorism is brought to a speedy end he and other "constant architects" of the future of Jewry will feel compelled to reconsider their attitude.

Recall Zionists' Pledge

The Prime Minister said that Dr. Chaim Weizmann, "a very old friend of mine," president of the World Zionist Organization, who arrived in Palestine recently, has pledged the Jews of Palestine to "go to the utmost limit of their powers to cut out this evil from their midst." He said the executives of the Jewish Agency for Palestine have called upon the Jewish community there "to cast out the members of this destructive band, to drive them out of all refuge and shelter, to resist their threats and to render all necessary assistance to the authorities in the prevention of terrorist acts and the eradication of terrorist organizations." Those were the executive's exact words, Churchill said.

"Those are strong words," he went on, "but we must wait for these words to be translated into deeds. We must wait to see not only that the leaders, but every man, woman and child of the Jewish community, does his or her best to bring this terrorism to a speedy end."

Warns of New Attitude

"If our dreams of Zionism are to end in the smoke of assassins' pistols and our labors for its future to produce a new set of gangsters worthy of Nazi Germany, many like myself will have to reconsider the position we have maintained so consistently and so long in the past. If there is to be any hope of a peaceful and successful future for Zionism, all these wicked activities must cease and those responsible for them must be destroyed, root and branch."

Churchill said the Palestine authorities under the British government, with the primary responsibility for maintaining order in the

country, are carrying out a "thorough campaign" against the Stern gang, which engineered the murder of Lord Moyne, and the "hardly less dangerous" Irgun Zvai Leumi, another terrorist organization. A number of people have been arrested for alleged terrorist activities, the Prime Minister added, and on Oct. 19, 281 of them were deported because of the danger of a large-scale attempt to rescue them which "only led to increased insecurity."

He said the campaign against the terrorists will be intensified with the help of the military authorities in Palestine. However, he continued, "it will be realized that although the primary responsibility is that of the government, full success depends on the wholehearted co-operation of the entire community—this His Majesty's Government are entitled to demand and receive."

Dr. Silver Backs Demand

Dr. Abba Hillel Silver, co-chairman of the American Zionist Emergency Council, 343 Madison

SILVER TELLS HOW TO FIGHT BIGOTRY

Says Demagogues Capitalize on War Weariness

While our soldiers are fighting to destroy Hitlerism there has been an alarming increase in the activities of the racial and religious bigots in our midst, Rabbi A. H. Silver said in a lecture sermon, entitled "The Bigot in Our Midst," at the Temple yesterday morning.

"Some of the members of espionage rings broken up by the government have come out of their corners and are carrying on their activities sotto voce," Rabbi Silver said. "Most of them are Germans, including foreign born, native born and former bundists. They are still here in this country today, alive and active, and trying to bring about such conditions as those by which they destroyed the German republic. This crew gives leadership and direction to all anti-Semitic campaigns and they draw in all other bigots, conscious or unconscious stooges, to do their dirty work."

Capitalize on War Weariness

"These people know how to capitalize on the weariness, worry and tension of wartime. Their aim is to draw the tensions in the direction of anti-Semitism. With the return of our servicemen after the war there is apt to be much friction in the adjustment of these men to normal civilian life. The present tensions are likely to increase, and if they do there will be a field day for every demagogue, every charlatan and Jew-baiter in the country."

"One of the serious factors in the situation is the struggle between capital and labor. In this struggle bigotry is sharpened. Nazism in Germany and Fascism in Italy were born out of this conflict."

Avenue, issued the following statement:

"Mr. Churchill's words with regard to the suppression of the terrorists in Palestine in fact echo the united will of Palestine Jewry that this must be done. The Jews of Palestine are resolved to crush the terror by all means at their disposal, and in that purpose they are supported by the entire Zionist movement in this country.

"It is to be hoped that the proper directives will be given by the government in London to the local officials which will make it possible for Palestine Jewry, in co-operation with the government authorities, to do what is necessary to that end.

"It would be dangerous, however, to ignore the fact that the hateful and criminal acts of these half-crazed youths reflect the tensions produced by the anomalous political situation in Palestine and the urgent need for an early and just solution of the question of the future of the Jewish national home. Nor should these individual acts of terrorism be allowed to eclipse the splendid contribution which Palestine Jewry, rallying to Great Britain in her hour of need, have made and are making to the war effort."

"Anti-Semitism may sometime be seized upon by big business in this country to destroy organized labor, or any other group. There was a beginning of this in the last election. Accusations of 'Hillman—foreign born—Communist' showed a use of the classical type of Nazi formula. This formula was used without taking thought of the dangers to racial good will in the use of it. Again, there is a certain columnist who professes himself to be anti-Nazi, but who uses every weapon of the Nazis without thinking of the dangers involved. He has led himself into the classic highway of the Nazis. He has become a bigot, and one ought to be careful to other types of bigotry."

"What are we to do about it? We Jews ought not to underestimate or overestimate this trouble. We cannot be above the battle in relation to fighting bigotry, yet, on the other hand, we should not grow panicky about it. What we can and must do is to support all forces which are striving to keep America American."

"Our motto might well be that of Lincoln, when he said: 'I have not willingly planted a thorn in any man's bosom.' We must live our own lives and make sure that there is no racial or religious bigotry in our own attitudes. We must avoid giving offense in conduct, speech and good taste. In our business ethics, as merchants, as employers or employees, and as professional people, we must be above reproach. "We owe it to ourselves and to our tradition to be on the level with the very best in America, not the least. Moreover, we must share in community responsibility and in the task of building an America which will be better for all."

Silver and Burton Go on Air Tomorrow in 'Peace' Show

BY ROBERT E. STEPHAN
Radio Editor

ARSH A. H. SILVER, United States Senator Harold H. Burton and Eugene Stanley will participate in a broadcast originating at WCLE which goes over the Mutual Cables tomorrow afternoon at 2:30. The topic of the show, "A Basis for Peace," is in connection with the 34th meeting of the National Council for Social Studies.

RABBI SILVER ASSAILS 'SUPER-SOVEREIGNTY'

Special to The New York Times

CLEVELAND, Ohio, Nov. 23—Rabbi Abba Hillel Silver assailed tonight the idea of super-sovereignty of nations which, he said, wrecked the League of Nations and now menaced plans for lasting peace.

Addressing 1,000 delegates to the annual meeting of the National Council for Social Studies, the Jewish leader spoke on "The Moral and Psychological Basis of a Lasting Peace."

The draft constitution for the new world security organization which was outlined at Dumbarton Oaks, he said, was also vitiated by a degree by the "sovereignty principle."

The principle of "uncontested veto power," which would allow "each major power to sit in judgment on its own case," must be removed from the constitution of the proposed international organization or "it may prove disastrous to the new league," he asserted.

"Nations will find a just and durable peace only if they merge their separate national interests with the larger national interest of humanity," he concluded.

he said wrecked the League of Nations and threatened plans for lasting peace now.

"The draft constitution for the new world security organization which was outlined at the Dumbarton Oaks conference is also vitiated to a degree by this sovereignty principle," he said.

The principle of uncontested veto power which would allow "each major power to sit in judgment on its own case" must be removed from the constitution of the proposed international organization or it may prove disastrous to the new league, Dr. Silver asserted.

"It is not an issue which can be brooded out later," he said. "It forebodes all attempts at lasting and just peace. It may prove again an initial and fatal mistake."

He blamed this principle to that which permitted Germany to persecute Jews and other minorities under the excuse that it was an internal affair. We must act to avert such "constitutional defects which are now to wreck the entire edifice of its first major crisis," he said.

Disarmament and true peace "will come as the natural consequence of a strong international order," Dr. Silver said, but only when there will be in effective operation an international agency sufficiently strong and independent to protect every nation against aggression.

Negotiation, of minorities with ease, he emphasized. "So-called backward peoples must not be treated as 'inferior peoples' or 'inferior races' or 'inferior cultures' or 'inferior interests,'" he said. "Rather they are to be helped by appropriate international action to achieve as rapidly as possible their independence and social and cultural improvement."

"Appropriate international action to achieve this and all other desirable ends is possible only when all nations are organized for peace. Nations will find a just and durable peace only if they merge their separate national interests with the larger national interest of humanity."

But first nations must modify concepts of national sovereignty, he said.

"There can be no peace without the surrender of unqualified, unconditioned and without national sovereignty, without a pooling of sovereignties," he asserted.

Suggests Quarantine

"It is clear that certain types of governments and political regimes cannot fit into any peaceful world order. They must be quarantined and, pending restoration to national sanity and readiness to guarantee to all citizens equality before the law and innate human rights, they should not be admitted to membership in the society of nations."

Dr. Silver cited slanders of minorities because of prejudice as frequently leading to war. In America, he said, "we have failed to recognize in the case of one important minority group."

"We surrounded Negroes with political and economic disabilities," he went on. "It is now to create a minority problem. It is difficult to solve it. In the long run, the majority suffers as much from minority discrimination as the minority itself."

The world's quick punishment of

JEWS ARE WARNED TO HALT TERRORISM

Hirschmann Urges 'Ruthless' Action in Palestine to Curb 'the Lunatic Fringe'

IRE Hirschmann, who returned three weeks ago from a mission to the Balkans as representative of the President's War Refugee Board, yesterday advocated "aggressive, ruthless" elimination of the terrorists in Palestine.

Unless the Jewish people rid themselves of what he described as "the lunatic fringe," they will suffer for all acts committed by the few hundred persons in that group, he said.

Mr. Hirschmann, vice president of Bloomingdale's, who was on leave of absence for his eight months' mission, addressed the twenty-first annual convention of the National Labor Committee for Palestine at the Hotel Commodore.

Three thousand delegates from unions and Jewish organizations

the United States and Canada are attending the convention, which is expected to approve a \$2,000,000 fund-raising campaign for Hatzadut, the Jewish Labor Federation in Palestine.

Referring to the recent assassination in Cairo of Lord Moyne, British resident Minister in the Middle East, Mr. Hirschmann said that he was "probably the last American to see and work with him."

"I didn't agree with Lord Moyne in many days of conference," he said. "We finally compromised. You can't just kill a man simply because you do not agree with him. It doesn't work that way. Simply because the British Empire doesn't keep its promises, or hasn't kept its promises with Palestine, you can't settle things that way."

Melodrama in His Work

Describing the arrangements that were made to permit the escape of refugees to Palestine, Mr. Hirschmann said he dealt directly with the enemy in "strange and clandestine meetings," compared to which even Alfred Hitchcock movies were "mild stuff." He was often followed by German, Turkish and even British agents.

After telling how he successfully negotiated with a Romanian Minister for the cessation of wholesale massacres, he said that he believed that if the democracies had taken stronger action, the people in the Balkans would have been "impressed by the fact that the moral power of free peoples would throw weight against despots and tyrants."

"When the matter was put to Government leaders they ceased their persecutions," he said.

A message from the British Labor party, signed by Harold Laski,

vice chairman, and J. E. Middleton, secretary, said: "In this grave moment in Jewish history the recent deplorable terrorist crime in Egypt and the continuous murder of Jewry in Fascist Europe alike must strengthen the determination of true friends of Zionism everywhere to pursue their efforts to secure the Jewish claim for refuge and freedom in their Palestinian homeland."

Fraser From Senator Wagner

Senator Robert F. Wagner, in a message, declared that Hatzadut's accomplishments "in rescuing unfortunate Jews who were trapped in Nazi Europe is a story which 'when fully told will add a glorious chapter to the history of human heroism.'"

Other messages were received from Philip Murray, president of the Congress of Industrial Organizations; William Green, president of the American Federation of Labor; and Walter Scheverson, general secretary of the International Federation of Trade Unions.

Leaders Nagler, vice president of the International Ladies Garment Workers Union and chairman of the administrative committee of the National Labor Committee for Palestine, traced the growth of the organization, which raised \$51,000 in its first year, twenty-one years

ago, and last year raised \$1,250,000.

At a mass meeting at Carnegie Hall last night, Dr. Bernard Joseph, legal adviser of the Jewish Agency for Palestine, who recently arrived from there, reported that Jewish public bodies in Palestine "have consistently condemned wholeheartedly these acts of terrorism committed by a handful of misguided fanatics." He added, however, that "the British authorities are not free from blame."

He emphasized that the most imperative need of the Jewish people today is the immigration into Palestine, maintaining that "little Palestine has brought more succor to the persecuted Jews of Europe during these last five years than all the other countries of the world taken together." The immigration would have been greater, he added, "had it not been for the arbitrary restrictions of the White Paper."

Dr. Abba Hillel Silver, co-chairman of the American Jewish Emergency Committee, said the Jewish problem could be solved, not by philanthropic aid or "refugee asylums," but only by restoration of the Jewish nation. Joseph Schlossberg was chairman of the meeting.

The convention ends today with a business session.

ASKS WORLD-WIDE 'BILL OF RIGHTS'

Silver Tells Teachers Individual Is Paramount

Rabbi A. H. Silver of the Temple in effect last night called for extension of the broad principles of the Declaration of Independence to cover every person in the world and be backed by a strong international order.

He spoke on "The Moral and Psychological Basis of a Lasting Peace" before nearly 1,000 social study teachers from the nation's high schools and colleges, attending the National Council for Social Studies convention at Hotel Statler.

The theme of the convention, mobilization of social studies for reconstruction tasks, will be continued this morning with Spencer D. Irwin, Plain Dealer editorial writer, talking on the political aspects of peace, and this afternoon with Eugene Stanley of Washington, economist, of the United Nations Relief and Rehabilitation Administration, discussing the economic aspects.

"One of the prerequisites for a peaceful world order is a universal bill of rights which will protect the individual in his inalienable God-given rights to life, liberty and the pursuit of happiness against the encroachment of the state and the ever-present menace of a tyrannical majority," Dr. Silver's text said. "Society must re-establish the individual man in his legitimate domain and must declare that domain inviolate."

His Super-Sovereignty

He looked out at the idea of super-sovereignty of nations which

After disruption of peace as a necessary condition for peace and said this was solely a condition of international morality.

All discussions of a soft or hard peace for a defeated nation, guilty of war, are utterly irrelevant," Dr. Silver asserted.

Punishment must be related to the object sought, he said, and if the aim is not the launching but the ending of a war "then no world peace organization will ever survive and international law is worthless."

The task of building peace is difficult and youth must be imbued with an ardent love for peace, although we have surrounded war with all kinds of glamour, he continued.

"We must educate the rising generation with the conviction that no nation can live or solve its problem by itself alone and that no more human problems are ever solved by war," Dr. Silver said.

The council is a department of the National Education Association. The sessions will end tomorrow.

Plain Dealer 11-24-44

על ביסוס נוסחאות

1. 丁巳年正月二十三日

[illegible][illegible]

לפני הריכוז נשא ונעמה את כוונותיו
 וזו היתה לאו הנחמה של הנהגה
 בארץ. כמה הסתירות בארץ נש
 סתירה אל כל הרי התנועה והמקצוע
 בשלש נקבות יום אל הנהגה בסתירה
 הנה, שנתה לכל את הנהגה והנהגה
 הנה בארץ במסורת לכל את הנהגה
 נדע להנהיג את הנהגה בקד סתירה הנהגה
 על ידי התנועה והמקצוע להנהיג הנהגה
 נדע הנהגה להנהגה בארץ הנהגה הנהגה
 על הנהגה על הנהגה הנהגה הנהגה

[illegible][illegible]

החברה הובילה פרויקט כולל וזו הייתה
הזדמנות עבורנו להשתתף בה. בפרויקט
היו מעורבים מומחים מהמחלקה של
המשרד להגנה הסביבתית, וזו הייתה
הזדמנות עבורנו להשתתף בה. בפרויקט
היו מעורבים מומחים מהמחלקה של
המשרד להגנה הסביבתית, וזו הייתה
הזדמנות עבורנו להשתתף בה.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

למרות כל זאת, המעורבות של הממשלה במשק הישראלי היא חלק מההיסטוריה הכלכלית של ישראל, והיא תישאר ככזו. הממשלה תמשיך להיות אחראית על המערכת הכלכלית, ותמשיך להיות אחראית על המערכת החברתית. הממשלה תמשיך להיות אחראית על המערכת החינוכית, ותמשיך להיות אחראית על המערכת הבריאותית. הממשלה תמשיך להיות אחראית על המערכת המשפטית, ותמשיך להיות אחראית על המערכת הביטחונית. הממשלה תמשיך להיות אחראית על המערכת הרווחתית, ותמשיך להיות אחראית על המערכת הסוציאלית. הממשלה תמשיך להיות אחראית על המערכת הכלכלית, ותמשיך להיות אחראית על המערכת החברתית. הממשלה תמשיך להיות אחראית על המערכת החינוכית, ותמשיך להיות אחראית על המערכת הבריאותית. הממשלה תמשיך להיות אחראית על המערכת המשפטית, ותמשיך להיות אחראית על המערכת הביטחונית. הממשלה תמשיך להיות אחראית על המערכת הרווחתית, ותמשיך להיות אחראית על המערכת הסוציאלית.

[illegible][illegible][illegible]

היה לו ידע כי יחשבו עליו
הם חסידיו כי הוא חסיד
היה לו ידע כי יחשבו עליו
הם חסידיו כי הוא חסיד

[illegible]

המחיר המלא: 199 ₪

29-1084 1107 270190 1 3-4

על ניסוח נוסחאות

© 2000 Blackwell Science Ltd *Journal of Internal Medicine* 247: 111–117

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

התחלתי לכתוב את הספר הזה
בשנת 1998, כשהייתי בת 17.
הייתי אז בחור, וזה היה
הפרויקט הראשון שלי.
הייתי אז בחור, וזה היה
הפרויקט הראשון שלי.
הייתי אז בחור, וזה היה
הפרויקט הראשון שלי.

[illegible]

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the symptoms and the context in which they are occurring.

[illegible]

PRESS RELEASE from

AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Associated Organizations:

Zionist Organization of America • Hadassah • Mizrachi • Poale-Zion

342 Madison Avenue • New York 17, N. Y. • MU 2-1160

11-30-44

FOR IMMEDIATE RELEASE

HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE APPROVES PALESTINE RESOLUTIONS

DR. SILVER HAILS ACTION AS "MILESTONE" IN
JEWISH PEOPLE'S EFFORTS TO REGAIN NATIONHOOD

Washington, D. C. -- The House Committee on Foreign Affairs today approved the Palestine resolutions (HR 418-419), which had been referred to the Committee following their introduction in the House of Representatives on January 27, 1944 by Representatives James A. Wright (D., Pa.) and Ranulf Compton (R., Conn.)

The resolution, as reported by the House Committee on Foreign Affairs, of which Representative Sol Bloom (D., N. Y.) is chairman, reads as follows:

"Whereas the Sixty-seventh Congress of the United States on June 30, 1922, unanimously resolved 'that the United States of America favors the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of Christian and all other non-Jewish communities in Palestine, and that the holy places and religious buildings and sites in Palestine shall be adequately protected'; and

"Whereas the ruthless persecution of the Jewish people in Europe has clearly demonstrated the need for a Jewish homeland as a haven for the large numbers who have become homeless as a result of this persecution: Therefore be it

"RESOLVED, That the United States shall use its good offices to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization, so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic commonwealth."

Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, Chairman of the Executive Committee of the American Zionist Emergency Council, hailed with satisfaction the approval of the resolutions. "I am delighted," he declared, "with this action which reflects

(more)

Mr. BLOOM: Committee on Foreign Affairs. House Resolution 418. Resolution relative to the Jewish national home in Palestine; with amendment (Rept. No. 1997). Referred to the House Calendar.

Mr. ELLSWORTH: Committee on Public Lands. H. R. 578. An act relating to the administrative jurisdiction of certain public lands in the State of Oregon; with amendment (Rept. No. 1998). Referred to the Committee of the Whole House on the state of the Union.

Mr. POAGE: Committee on Agriculture. H. R. 5561. A bill to transfer certain land in Nacogdoches County, Tex., to the United States Forest Service; without amendment (Rept. No. 1999). Referred to the Committee of the Whole House on the state of the Union.

Mr. O'CONNOR: Committee on Indian Affairs. H. R. 5507. A bill to provide for the disposition of tribal funds of the Ute Indians, or any of the tribes or bands of Utes; with amendment (Rept. No. 2000). Referred

Congressional Record,
House. 11-30-44

the overwhelming sentiment of the American people who have time and time again manifested their profound interest and sympathy in the upbuilding of Palestine by the Jewish people.

"This action climaxes a series of historic pronouncements made during this year by the National Conventions of both major political parties and by their standard-bearers. Most significant was the declaration made on October 15th by the President of the United States, in which he said that the American people give their support to the establishment of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth, and that he would help to bring about its realization.

"This action will greatly hearten the hundreds of thousands of Jewish refugees throughout the world, who are looking towards Palestine as their sole hope of re-establishing themselves in freedom and dignity. It will strengthen the hands of those who at tremendous sacrifices have been pioneering in the rebuilding of the Jewish National Home. Another milestone has been reached in the historic effort of the Jewish people to recover its just place as one of the nations of the world," Dr. Silver said.

פאר געזשורנאל קריגט אגער קענענען פאר העלפן קאמאנוועלט רעזאלוציע

רעזאלוציע פאגט זיך בלאזד אים פאר אידישער קאמאנוועלט אין ארץ ישראל. — קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

פאליטישע און פינאנציעלע אומשטאנדן זענען אים אומגעקומען זינט דער רעזאלוציע וואס זיין קאמיטע האט גענומען אין ארץ ישראל. — דער קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

פאליטישע און פינאנציעלע אומשטאנדן זענען אים אומגעקומען זינט דער רעזאלוציע וואס זיין קאמיטע האט גענומען אין ארץ ישראל. — דער קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

פאליטישע און פינאנציעלע אומשטאנדן זענען אים אומגעקומען זינט דער רעזאלוציע וואס זיין קאמיטע האט גענומען אין ארץ ישראל. — דער קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

פאליטישע און פינאנציעלע אומשטאנדן זענען אים אומגעקומען זינט דער רעזאלוציע וואס זיין קאמיטע האט גענומען אין ארץ ישראל. — דער קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

פאליטישע און פינאנציעלע אומשטאנדן זענען אים אומגעקומען זינט דער רעזאלוציע וואס זיין קאמיטע האט גענומען אין ארץ ישראל. — דער קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

פאליטישע און פינאנציעלע אומשטאנדן זענען אים אומגעקומען זינט דער רעזאלוציע וואס זיין קאמיטע האט גענומען אין ארץ ישראל. — דער קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

פאליטישע און פינאנציעלע אומשטאנדן זענען אים אומגעקומען זינט דער רעזאלוציע וואס זיין קאמיטע האט גענומען אין ארץ ישראל. — דער קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

פאליטישע און פינאנציעלע אומשטאנדן זענען אים אומגעקומען זינט דער רעזאלוציע וואס זיין קאמיטע האט גענומען אין ארץ ישראל. — דער קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

פאליטישע און פינאנציעלע אומשטאנדן זענען אים אומגעקומען זינט דער רעזאלוציע וואס זיין קאמיטע האט גענומען אין ארץ ישראל. — דער קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

פאליטישע און פינאנציעלע אומשטאנדן זענען אים אומגעקומען זינט דער רעזאלוציע וואס זיין קאמיטע האט גענומען אין ארץ ישראל. — דער קאנגרעססאן בלום איבערדאכט מיט טעגלעך האנדלונג פון זיין קאמיטע. — רעזאלוציע נעמט יעצט צום קאנגרעס וואו גרעסטע מאיאריטעט האט זיך שוין אויסגעזאגט פאר דעם.

דעו טאג

Published every day by The Day Publishing Co., Inc.
 MORRIS WEINBERG, President and Publisher.
 Address: 184 East Broadway, New York 1, N. Y.
 Telephone: OShard 4-3295.
 Entered as second class mail matter at the New York, N. Y., Post Office.

SUBSCRIPTION RATES (Paid in advance)		סובסקריפציען פרייז (דאליאט)	
East & Middle-west to Mississippi River and South to Texas	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00
Texas, West of Mississippi River, Pacific Coast, Mexico, Cuba	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00
Canada	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00
Foreign, Mail	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00	1 year \$12.00 3 mos. \$3.00

Thursday, November 20, 1944. Vol. XXX. No. 10,912

א גרויסער זיג פאר דער אידישער קאמאנוועלט אין ארץ ישראל

יעדער איד, וואס האט נאנט צו זיין הארצען די צוקונפט פון אונזער פאלק און וואס באגרייפט וואס ארץ ישראל מיינט פאר אונזער קיום וועט זיכער איינפאסטן מיט גרויס פרייד די נוצע בשורה וואס קומט פון וואשינגטאן, אז די, פארגען אפגערעכט קאמיטע פון קאנגרעס, אין דעםגענום הענט עס ליגען די אלע רעזאלוציעס, וואס דארפן אריינגעברענגען ווערען אין קאנגרעס און פון וועלכער סאל בלום איז דער שטיקשאן, האט גענועהייסטן די רעזאלוציע וואס זאגט זיך ארויס פאר דער שאפונג פון א אידישער קאמאנוועלט אין דעם היסטארישען אידישען היימלאנד.

די רעזאלוציע, וואס די, פארגען אפגערעכט קאמיטע האט איצטער גענועהייסטן און וואס וועט זיכער איין אנגענומען ווערען אין קאנגרעס, לייענט זיך אזוי: „עס איז באשלאסען פון דער האז און דער רעפרעזענטאטיוו פון די פאראייניגטע שטאטן פון אמעריקע, אז די פאר איינפאסט שטאטן זאל באנוצען אירע, גוד אפיסעס און אנגעסען די געזעצטע מיטלען, אז די פארגען פון ארץ ישראל זאלען געקעמט ווערען פאר דער פרייער איינזאמלונג פון אידען, און עס זאל דאס פאר געשאפען ווערען א פולע טעגליכע פאר קאלאניזאציע און, אז דאס אידישע פאלק זאל מיט דער צייט רעקאנסטרוירען פאלעסטינע אלס פרייע און דעמאקראטישע אידישע קאמאנוועלט.“

דאס פון דערביי געדענקען, אז אן ענליכע רעזאלוציע איז אנגענומען געווארען אין דער דעמאקראטישער קאמאנוועלט אין שיקאגא, און איז איינגעשלאסען געווארען אלס באזונדערער, פאליטישער, פארשטאנד פון דער דעמאקראטישער פארטיי, דאס סיגנא, אין אונזערע ווערטער, אז די דעמאקראטישע פארטיי האט זיך פארמאכט, אין פאל פון וואס זי וועט זיכען און איר קאנדידאט וועט ווידער בלייבען אין וויסען ווייז, צו העלפען אידען אין דער דערנאכטונג פון וויערע נאציאנאלע אפיראציעס אין דעם לאנד פון וויערע האפענונגען.

עס איז דערפאר דערפרייענדיג וואס צווישען די פארמאכטונגען, וואס די דעמאקראטישע פארטיי האט איין זיך גענומען און וואס גיין גענומען ווערען נאכדעם ווי די פארטיי האט גענומען, געפילט זיך און די רעזאלוציע פאר א אידישער קאמאנוועלט, עס איז איין ברייט צו באשאפען, אז די דאזיגע רעזאלוציע איז אנגעקלאסען געווארען פון דער, פארגען אפגערעכט קאמיטע א לענגערע צייט, און אז דאס וואס די רעזאלוציע איז איצטער באשטימט געווארען צו ווערען פאר געשלאסען אין קאנגרעס און זיכער א רעזולטאט פון דער גענעראלער פאליטישער לאנד און וואשינגטאן.

אין די האנדלונג פון דער, פארגען אפגערעכט קאמיטע פון קאנגרעס קומט איין אן א פאסיגען סאמענט און וועט דערפאר זיין דאפערס אנגעלייגט ביי אידען, די רעדע פון שטורמסילד, אין פארבינדונג מיט דעם שטיקשאן, האט געשאפען א געדריקטע סימבאל ביי אידען, און די באווייזען פון ארץ ישראל זענען איין גיט פון פאליטישע, די אראבער האבן אנגעהאנגען א קאנצענטרירטע קאפאליטעט קעגען זיך זען פארויף אפגעשאפען דאס טעגליכע, ווייסע פאפיר: „זיי האבן פראטעסטירט צו פארגיידענעם רוזעוועלט און אפילו זיך געווענדט צו סטאלין.“

אין די האנדלונג פון דער, פארגען אפגערעכט קאמיטע דערפאר א גרויסע פרייסט און דערפרייענדיג פאר יעדען אידען ביי וועסען די צוקונפט פון ארץ ישראל איז פרייער און הייליג.

און אז עס זאל געשאפען ווערען א פארוועלטליכע

New Judaea ^{Oct-Nov '44}

THE Prime Minister said in his Mansion House speech on Lord Mayor's day, that everybody in Great Britain maintained a proper restraint on the subject of the American Presidential election so long as the issue was not decided. We Zionists were no exception to the rule; and indeed, as mentioned above, we were in the happy position of having from both candidates explicit pledges of support for Zionist aims, so that there was no occasion for us to back one or the other, even if we could have done so without gross impropriety. Now, however, that the contest is over, we are at liberty to express our satisfaction—to use no stronger word—at the re-election of President Roosevelt. Without in any way impugning the sincerity of Mr. Dewey's declaration of sympathy for Zionism, we naturally feel safer with an old and tried friend. Nor is that all. The victory of the Democratic candidate for the Presidency, and the return of Democratic majorities to both Houses of Congress, cannot but be regarded by Jews with a feeling of relief. The United States of America is a liberal country; but we know that it contains elements that are reactionary, isolationist, anti-Semitic, and even near-Nazi, and that such elements, though numerically but a small minority, may in certain circumstances exert a good deal of influence on the Party to which they are attached, especially where Jewish questions are concerned. We know also that the Party to which these elements tend to gravitate is not the Democratic party.

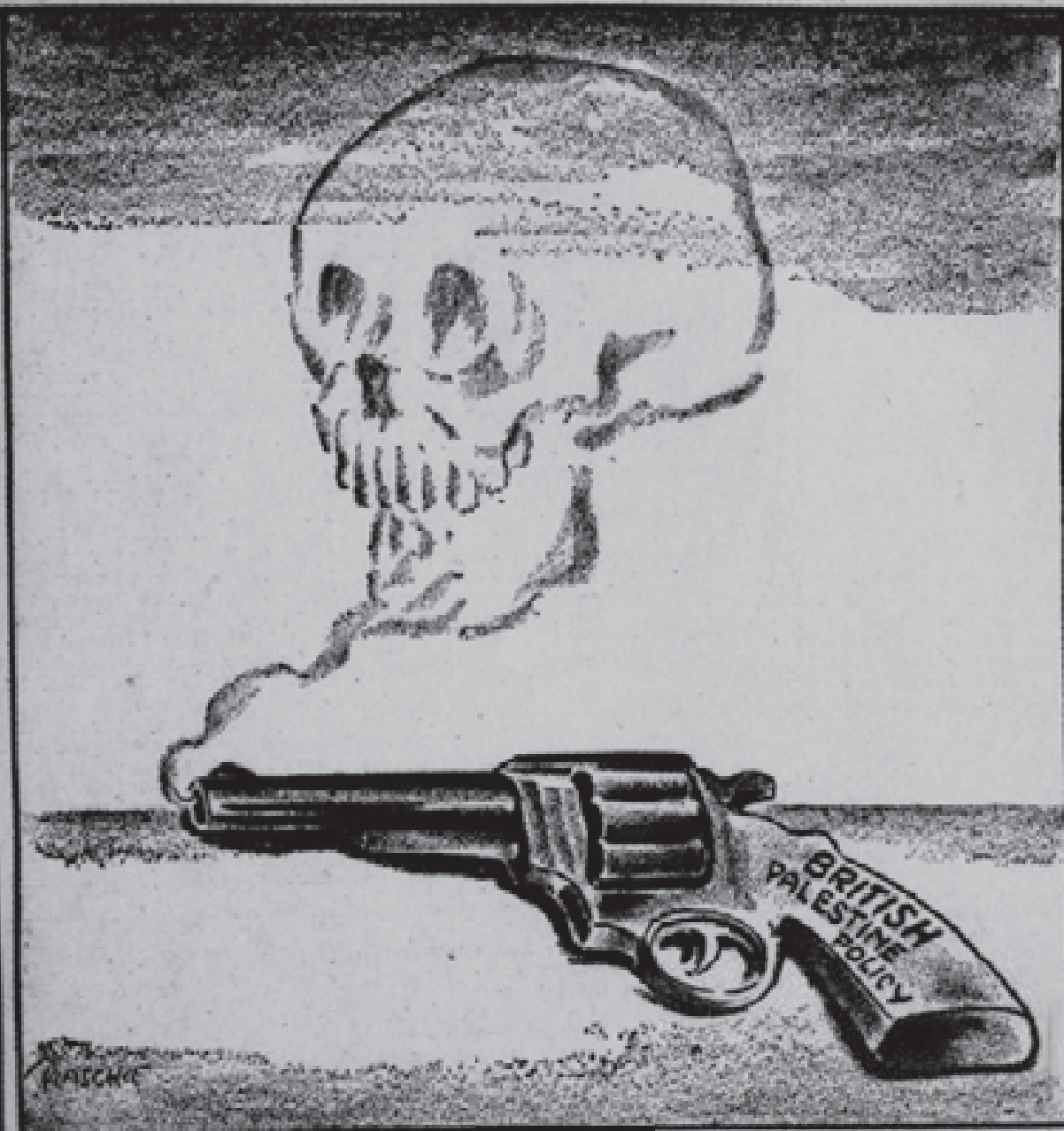
* * *

IT is well to have on record the unequivocal pronouncements by both President Roosevelt and Governor Dewey. President Roosevelt addressed his statement to Senator Wagner asking him to convey it to the 47th Annual Convention of the Zionist Organisation of America, which met on 14th October, 1944, at Atlantic City. The President wrote:—

"Knowing that you will attend the Z.O.A. Convention, I ask you to convey to the delegates my cordial greetings. Please express my satisfaction that in accord with the traditional American policy and in keeping with the spirit of the Four Freedoms, the Democratic Party has included the following plank in its platform: We favour the opening of Palestine for unrestricted Jewish immigration and colonisation and such a policy as to result in the establishment here of a free and democratic Jewish Commonwealth. Efforts will be made to find appropriate ways and means to effectuate this policy as soon as practicable. I know how long and ardently the Jewish people have worked and prayed for the establishment of Palestine as a democratic Jewish Commonwealth. I am convinced that the American people will give their support to this aim, and, if re-elected, I shall help to bring about its realisation."

Mr. Dewey's statement was as follows:—

"I heartily endorse the Palestine plank in the Republican Party platform. Again I repeat what I previously stated to the great leader of the American Zionist movement and distinguished American, Dr. Abba Hillel Silver, that I am for the reconstitution of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth in accordance with the Balfour Declaration of 1917 and the resolution of the Republican Congress in 1922. I have also stated to Dr. Silver that in order to give refuge to millions of distressed Jews driven from their homes by tyranny I favour the opening of Palestine to their unlimited immigration and land ownership. The American people have time and again declared themselves in favour of these principles. The Republican Party has at all times been the traditional friend of the movement. As President I would use my best offices to have our Government working together with Great Britain to achieve this great objective for a people that have suffered so much and deserve so much at the hands of mankind."

An Unworthy Statement

THE RECENT assassination in Cairo of Lord Moyne, British resident minister in the Near East, by terrorists associated with but wholly UNREPRESENTATIVE of the Jewish community in Palestine has had several tragic results.

The immediate tragedy was of course the deplorable crime itself.

An infinitely greater tragedy is inherent in the opportunities given by this inexcusable and indefensible crime to enemies of the Jewish people in Palestine, and throughout the world, to capitalize the incident to the detriment of the cause of Jewish resettlement and rehabilitation.

In connection with the latter phase of the matter, Prime Minister Churchill has been guilty of a singularly ill-considered and unfortunate observation.

"If our dreams for Zionism are to end in the smoke of the assassin's pistol and our labors for the future are to produce a new set of gangsters worthy of Nazi Germany," Mr. Churchill said, "then many like myself would have to reconsider the position we have maintained so consistently and so long in the past."

This was spoken in anger, and was unworthy of Mr. Churchill and UNFAIR to the Jewish cause and people.

In advance of his statement, Mr. Churchill had received and should have been deterred by a message from Mr. Chaim Weizmann, president of the Jewish Agency for Palestine, saying with reference to the Moyne assassination:

"Palestine Jewry will go to the utmost limit of its powers to cut out this evil from its midst."

Even after Mr. Churchill's intemperate statement, Dr. Abbe Hillel Silver, co-chairman of the American Zionist Emergency Council, said:

"Mr. Churchill's words with regard to the suppression of the terrorists in Palestine echo the united will of Palestine Jewry that this must be done."

"The Jews of Palestine are resolved to crush the terror by all means at their disposal and in that purpose they are supported by the entire Zionist movement in this country."

So Mr. Churchill does not merely have the assurance he asks, but already had it WITHOUT ASKING.

It is pertinent to this whole situation, as Dr. Silver says, that the existence of terrorism in Palestine is attributable far more to faults in British policy than to the Jewish community itself.

"The hateful and criminal acts of

MEN AND EVENTS

By Theodore N. Lewis

The Zionist Convention

The annual convention of the Zionist Organization of America—the forty-seventh—convened at Atlantic City over the weekend of October 11th and was a notable event. What gave it major historical significance was the positive endorsement by President Roosevelt of the establishment of a Jewish Commonwealth. The President's statement read to the delegates by Senator Robert Wagner of New York, created tremendous enthusiasm, and was indeed the high point of the sessions. The stirring words of the President's message and the generous promise it contained were most welcome after the defeats and disappointments of the year.

Credit for this major diplomatic victory belongs to the Chairman of the Emergency Zionist Committee Dr. Abba Hillel Silver and to his associate Dr. Stephen S. Wise. Another significant victory for Dr. Silver was the War Department's consent to the lifting of its former opposition to the Palestine Resolution, which led to its postponement. The resolution will again be presented

when Congress convenes and should be speedily adopted.

In his presidential message, Dr. Israel Goldstein reported gratifying progress during the year. Ranking high among the achievements was the formation of a Jewish Brigade; the addition of 34,000 new members to the Zionist Organization, and the raising of one million dollars for the purchase of additional land in Palestine. Great Britain was strongly criticized for still clinging to the ignoble White Paper, and for failing to make more adequate provisions for the rescue of European Jewry by opening wide the doors of Palestine.

An inspiring "Oneg Shabbas" was held Saturday evening under the auspices of the Histadruth Ivrit. The gathering was addressed by Dr. Silver and Dr. Goldstein, who emphasized the importance of the Hebrew language as a link binding the Jewish people of the world in a bond of fellowship. The Histadruth was praised by the two speakers, and by those who followed them for its efforts in behalf of Hebrew literature. The growing recognition among Zionists of the transcendent importance of Jewish religious and spiritual values is a gratifying phenomenon.

these half-crazed youths," he cautions, "reflect the tensions produced by the anomalous political situation in Palestine and the urgent need for an early and just solution of the question of the future of the Jewish national home."

The vital source of these tensions and terrorism is the incomprehensible failure and refusal of the British government, having responsibility for Palestine, to give the Jewish community either arms or authority to cope with restless and reckless elements.

The moral and spiritual value of the Jewish homeland is universally acknowledged.

The practical success of the enterprise to date, despite all difficulties and obstructions, is a matter of established fact.

It would be a crime against the civilized world, and a shame upon it, if aid and comfort given to the enemies of the Jewish people by their supposed friends should result in the collapse of the national homeland and thus in the defeat of essential justice.

The Day Dec 25/19

1

[illegible]

Journal Dec. 1944

[illegible]

NEW
The Day
VIEW

**The Palestine Road
Two Developments
Wanted: Speedy
Congressional Action**

—By Dr. S. M. ...

How soon will
down to passing the
solution? That's
that is being asked
liberal circles all over
States.

Two significant
that have recently to
our Palestine home
that question. The
ment came when the
mittee on Foreign
months of consider
to report out favora
the Resolution of
Jan. 27, 1944 by
Wright (D. Pa.)
Compton (R., Can
Hillel Silver of the
man of the Execut
of the American Kn
ell, hailed with so
approval of the res
House of Represent
delighted," he de
this action which
overwhelming sent
American people, a
and again, manifest
found interest and

the upbuilding of a Jewish people." And the Palestine plan takes the form of both majorities pledging their establishment of a commonwealth in Palestine, who had a bringing about the development, said: climaxes a series of announcements made at the National Convention for political parties standard bearers. It was the declaration of October 15th by the U. S. in which the American people support to the establishment as a free Jewish Commonwealth would help to realization."

The second develop-
ing toward a speed-
the Palestine Reso-
place in Chicago, the
west Regional Com-
lestine, arranged by
and Palestine Com-
Jewish pro-Palestine
passed a resolution
the Congress of the
to act speedily and
the Palestine Reso-
pending in both Hou-
port of the Resolu-
hold Niebuhr, speak-
dreds of Christian
out the country.
"What the Jews of
for is not a place to
be tolerated or un-
place where they
they are, preserve
unique identity w-
"by or leave" of any
place is Palestine.
these people, is not
represents the wis-
ence." And Prof.
McMahon of the
Chicago, added: "I-
cient for Christians
and-Semitism. The
Semitic by fosterin-
plications of the Jew
reestablish their a-
Anything short of t-
failure in Christian-
It was Dr. Carl J.
Harvard University
lining a six point p-
rescue of Europe's
for the rebuilding
Palestine as the b-
the problem of Jew-
ness. He stressed
removing the 'pres-
on the movement
and out of Palestin-

destine to the
and referring to
ake in the state
er political par-
support to the
Jewish Com-
estline, Dr. Sil-
major part in
t historical de-
"This action
of historic
re during this
s of both ma-
s and by their
Most signifi-
cation made on
the President of
he said that the
give their sup-
portment of Pa-
and democratic
faith and that
bring about its

development, looking for passage of a resolution, took place here the Middle East Conference on Palestine. The American Committee, a non-partisan organization, calling upon the United States to take a more favorable attitude toward a resolution now pending in Congress. In support of this, Dr. Reimann, speaking for the Jewish leaders there, asserted that Europe long ago gave up the idea that there they will find a home, but a home can be found by taking their own fate into their own hands without asking anyone. That one of the main principles of Zionism, to create a Jewish state, is a theory; it is a system of experience. Francis E. Young, of the University of Chicago, said it is not sufficient to be against anti-Semitism; there must be something to put in the place of the just anti-Semitism. He said the Jewish people to their national home. This would be a great obligation." Dr. Friedrich, of Berlin, who, in his program for the Jewish People, called for a Jewish state, said that the best solution to the Jewish problem is to give them a Jewish homeland. He said the need for Jewish restrictions is not a restriction of people information as well as the

which recently in
equal, the Jewish
States are heart a
ed in the speedy
a Jewish Common
line. Present con
as the post-war
Brethren in the
make the establish
uch Commonwealth
terrible necessity
and rehabilitation
masses of the Ju
Palestine is to be
the road to stateh
be taken now a
The passage of
solution by Cong
first great step t
road leading to
of the Jewish
This step, long p
overdue, should
without delay.

**The Palestine Resolution:
Two Developments.
Wanted: Speedy Con-
gressional Action.**
—By Dr. S. MARGOSHES—

How soon will Congress get down to passing the Palestine Resolution? That's the question that is being asked in Jewish and liberal circles all over the United States.

Two significant developments that have recently taken place on our Palestine home front point up that question. The first development came when the House Committee on Foreign Affairs, after months of consideration, decided to report out favorably the Palestine Resolution introduced on Jan. 27, 1944 by Rep. James A. Wright (D. Pa.) and Russell Compton (R., Conn.). Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, Chairman of the Executive Committee of the American Emergency Council, hailed with satisfaction the approval of the resolution by the House of Representatives. "I am delighted," he declared, "with this action which reflects the overwhelming sentiment of the American people, who have, time and again, manifested their profound interest and sympathy in the upbuilding of Palestine by the Jewish people." And referring to the Palestine planks in the platforms of both major political parties pledging their support to the establishment of a Jewish Commonwealth in Palestine, Dr. Silver, who had a major part in bringing about that historic development, said: "This action climaxes a series of historic pronouncements made during the National Conventions of both major political parties and by their standard bearers. Most significant was the declaration made on October 15th by the President of the U. S. in which he said that the American people give their support to the establishment of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth and that he would help to bring about its realization."

The second development, looking toward a speedy passage of the Palestine Resolution, took place in Chicago, where the Midwest Regional Conference on Palestine, arranged by the American and Palestine Committee, a non-Jewish pro-Palestine organization, passed a resolution calling upon the Congress of the United States to act speedily and favorably on the Palestine Resolution now pending in both Houses. In support of the Resolution, Dr. Heinrich Niebuhr, speaking for hundreds of Christian leaders throughout the country, asserted that "what the Jews of Europe long for is not a place where they will be tolerated or understood, but a place where they can be what they are, preserving their own unique identity without asking 'by or leave' of anyone. That one place is Palestine. Zionism, to these people, is not a theory; it represents the wisdom of experience." And Prof. Francis E. McMahon of the University of Chicago, added: "It is not sufficient for Christians to be agnosts and Semitists. They must be pro-Semitic by fostering the just aspirations of the Jewish people to reestablish their national home. Anything short of this would be failure in Christian obligations. It was Dr. Carl J. Friedrich, of Harvard University, who, in outlining a six point program for the rescue of Europe's Jews, called for the rebuilding of a Jewish Palestine as the best solution to the problem of Jewish homelessness. He stressed the need for removing the present restriction on the movement of people into and out of Palestine as well as the restrictions to settlement and reclamation, such as restrictions on land purchases, and concluded by stating that "all efforts to use political maneuvers, especially to war, for the purpose of preventing a Jewish majority in Palestine are cheap tricks that must be derided by freedom-loving people everywhere throughout the world."

The next step is up to the House of Representatives and the Senate of the United States. They can pass the Palestine Resolution now or they can again indulge in delaying tactics. What is it going to be?

The Jews of the United States as well as the Jews of the world look to Congress for a definite unambiguous stand on Palestine. Both major political parties in the United States have adopted platform calling for the establish-

ment of a Jewish Commonwealth in Palestine. All members of the House of Representatives and some members of the United States Senate were elected on those platforms. They are, in a fact, pledged to the passage of the Palestine Resolution. Will they redeem their pledge speedily and effectively or will they make the Jews of the United States wait for Congressional action on Palestine?

The question had better be answered soon or the Jews of the United States will begin to lose their faith in political promises. With the exception of a very small, insignificant minority, which recently has become quite vocal, the Jews of the United States are heart and soul interested in the speedy establishment of a Jewish Commonwealth in Palestine. Present conditions, as well as the post-war outlook for our brethren in the European lands, make the establishment of a Jewish Commonwealth in Palestine a veritable necessity for the rescue and rehabilitation of the masses of the Jewish people. If Palestine is to be helped along on the road to statehood, action must be taken now and not delayed. The passage of the Palestine Resolution by Congress would be the first great step forward along the road leading to the establishment of the Jewish Commonwealth. This step, long promised and long overdue, should be taken now without delay.

SECRETARY OF STATE TESTIFIES ON PALESTINE RESOLUTION BEFORE SENATE COMMITTEE

WASHINGTON, Dec. 8. (JTA) -- Secretary of State Edward R. Stettinius, Jr. today appeared before the Senate Foreign Relations Committee to answer questions on the Palestine resolution which is now being considered by the Committee.

The Committee meeting was held in camera. It was decided to hold the measure over until Friday, Chairman Tom Connally revealed.

The House Rules Committee in the meantime deferred action until tomorrow on the plea for a rule to get the Palestine resolution considered on the floor of the House. The plea was made by Rep. Sol Bloom, chairman of the House Foreign Affairs Committee which last week approved the resolution.

Members of the Senate Foreign Relations Committee today received a telegram from Rabbi Israel Goldstein, president of the Zionist Organization of America, asking them to report out the Palestine resolution. "It is important to remove the word 'ultimately' which has already led to misunderstanding. It is likewise important to retain in the resolution the word 'Jewish' before the word 'Commonwealth'," the telegram urged.

Friday, December 8, 1944

Jewish News

Bloom, Dingell See Passage Of Resolutions on Palestine

Foreign Affairs Committee Approves Measures; Zionist Leaders Hail Action; Co-sponsors Predict Passage Before Adjournment

(Assurances were given that the Palestine Resolution may pass the house this week, and there is a possibility that Congress is acting upon it as this issue goes to press. It is similarly believed that there will be speedy action upon it in the Senate).

WASHINGTON (JPS) The House Foreign Affairs Committee announced that it unanimously has approved the Palestine resolutions (HR 418-419), which had been referred to the Committee following their introduction in the House on Jan. 27, 1944, by Reps. James A. Wright (D., Pa.) and Raulf Compton (R., Conn.).

The resolution, as reported by the committee, of which Rep. Sol Bloom (D., N. Y.) is chairman, reads:

"Whereas the Sixty-seventh Congress of the U. S. on June 30, 1922, unanimously resolved 'that the U. S. of America favors the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of Christian and all other non-Jewish communities in Palestine, and that the holy places and religious buildings and sites in Palestine shall be adequately protected'; and

Need for Jewish Homeland Demonstrated

"Whereas the ruthless persecution of the Jewish people in Europe has clearly demonstrated the need for a Jewish homeland as a haven for the large numbers who have become homeless as a result of this persecution: Therefore be it

"RESOLVED, That the United States shall use its good offices to the end that the doors of Palestine shall be opened for free entry of Jews into that country, and that there shall be full opportunity for colonization, so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic commonwealth."

Rep. Dingell Expresses Confidence Of Passage, President's Approval

Rep. John D. Dingell, in a telegraphic statement to The Jewish News, declares:

"Indications regarding the forthcoming action on the Palestine Resolution are that Congress will pass and the President will approve this important and highly-desirable proposal. As for myself you may be assured that I am doing all that I can to bring about its adoption. Along with others I have discussed the problem with the Majority Leader on several occasions and last week in view of the Foreign Affairs Committee's action, the House leadership agreed to put it on this week's calendar."

Dr. Abba Hillel Silver of Cleveland, chairman of the Executive Committee of the American Zionist Emergency Council, hailed with satisfaction the approval of the resolutions.

Zionist leaders who have hailed the Foreign Affairs Committee's action include Louis Lipsky, veteran Zionist leader; Mrs. Moses M. Epstein, president of Hadassah; David Wertheim, head of Poale Zion; Leon Gellman and Rabbi Wolf Gold, Mizrahi leaders.

Keep Faith with Campaign Promises

Rep. Bloom said "I shall make every effort to see that the bill is passed on the floor of the House during this session." The bill must get a ruling from the Rules Committee before it can be considered on the House floor, but Reps. Wright and Compton, co-sponsors, both declared they anticipated no difficulty in getting a rule. "I don't see any reason why it can't be passed this session before adjournment," Wright said. "It's a matter of keeping faith with the campaign promises made by both parties," Compton said. "We hope that we're going to get favorable action by this 78th Congress."

The Senate Foreign Relations Committee decided to defer action on the Taft-Wagner Palestine resolution for a week.

Senator Taft called attention to the endorsement of the project in the 1944 platforms of both major political parties, to favorable declarations by President Roosevelt and Governor Dewey and to a letter from Secretary Stimson, who wrote that "the military considerations which led to my previous action in opposing passage of this resolution are not as strong a factor now as they were then."

Conference Rejects Proposal to Extend Its Scope of Activities

Retains Original Program For Rescue, Zion Projects

Moves to Create Joint Body of Jewish Organizations for Presentation of Jewish Claims to the Peace Conference

By Special JTA Correspondent of The Jewish News

PITTSBURGH.—The American Jewish Conference on Tuesday rejected proposals to enlarge its scope of action to take in American Jewish affairs, such as inclusion or supervision of activities of groups like the JDC and civic-protective agencies.

Resolutions adopted by the Conference included the following:

1. Provide for establishment of a joint working body to include as many Jewish groups as possible for the presentation of a united front on Jewish demands before the peace conference, the Conference executive committee being authorized to designate representatives to this body and to the international conference.

2. Demanded abrogation of White Paper and restoration of Jewish rights to land purchases in Palestine.

3. Thanked the Vatican, Spain, Portugal and Sweden for assisting persecuted Jews in Hungary and elsewhere.

4. Urged governments of liberated countries that they demand that their Jewish nationals who are presently in German territory as forced laborers be accorded the same treatment as non-Jewish citizens in the same categories, and urged that the Red Cross attempt to secure the repatriation of these forced laborers.

5. Urged American Jewish communities to increase their contributions to rescue agencies.

6. Voiced appreciation to the War Refugee Board and asked that its time be extended by act of Congress.

Dr. Silver Again Raises Conference To Great Heights

By PHILIP SLOMOVITZ
Jewish News Correspondent at the Conference

PITTSBURGH, Pa.—American Jewry's desire to retain a strong and representative movement to speak for the entire people through a single organization predominated at the second session of the American Jewish Conference which opened a three-day convention on Sunday.

Many delegates arrived for the important meetings with a feeling of skepticism. Some were doubtful whether the Conference can survive, particularly in view of the prevailing desire that the Conference should include within its scope the internal American scene.

But in order to retain the desired unity, it was apparent, at the opening session of the convention, that there would be compromises on controversial subjects and that the proponents of the plan for the inclusion of the American Jewish issues would not press the point.

Controversial Issues

Unlike the first session of the Conference, held in New York in September, 1943, the first meeting of the second session was not impressive. It was felt by many that Henry Monksky, who again delivered the opening address, should not have injected controversial issues in his address; and that Dr. Israel Goldstein, president of the Zionist Organization, "straddled" too much, and at too great length.

But the Conference regained its importance at the second meeting on Sunday evening, when three important reports were submitted—in behalf of the commission on post-war planning, the commission on rescue and the commission on Palestine. And as at the first session, in 1943, Dr. Abba Hillel Silver again emerged the hero of the Conference.

Louis Lipsky, acting on behalf of the general committee, officially opened the convention and, after a Hebrew address and prayer by Rabbi A. M. Ashinsky of

Pittsburgh, gave an outline of the Conference objectives.

Representatives Needed

Mr. Lipsky pointed to the immediate need for selecting a Council of Jewish Representatives to act in behalf of the Conference and "for Jews of all lands" at the Peace Conference. He also emphasized the need of implementing the resolutions adopted by the Conference.

Edgar J. Kaufmann greeted the Conference in the name of the host city. Upon election of a presidium of 14, Dr. Stephen S. Wise took over the chairmanship of the session, which was devoted to the addresses of Mr. Monksky and Dr. Goldstein.

Mr. Monksky gave a resume of the Conference activities, outlined the decisions taken in 1943 and spoke on the work of the Interim Committee and the three commissions.

Monksky Cites Examples

Mr. Monksky devoted the major portion of his address to a rejection of proposals for the inclusion of the American scene on the Conference. He used the UPA, JDC, NRS, HIAS and other organizations as examples of causes retaining their identity and declared that the Conference can not take their place.

"We had better concentrate on our main purpose and on our primary objectives," he stated. "We must not be carried away by slogans such as 'unity', 'democracy' and the like. They have a popular appeal but statesmanship and balanced leadership require that unity and democracy be not destroyed by the use of such slogans and by what will be charged to be the abuse of the democratic processes."

Opposes Division in Ranks

Mr. Monksky declared that any effort at this time to enter fields of "established, well-recognized and responsible long-term national Jewish organizations in America is fraught with grave dangers to the Conference and would threaten to destroy its integrity and solidarity." He insisted that the Conference has a more general task—to work for rescue, post-war and Palestine.

His plea was against division of Jewish ranks and for standing together so that "we shall survive as Jews."

Dr. Goldstein declared that he is in favor of the viewpoint that all issues be included in the

scope of the Conference but that he is compelled to admit that the Conference is honor bound to "follow the precedent of a year ago when the scope defined by the Pittsburgh call, was extended by unanimous consent to include the rescue program." Since such action can not be secured, he declared that "we have no right to force it by majority vote."

Encouraging Precedent

Dr. Goldstein urged the Conference to send full-time representatives to Washington and London, to select a small executive committee to concentrate on the Conference business and a larger governing body to formulate policy. He declared:

"If this Conference can hold together until it completes its assignments, it will be an encouraging precedent, though not without reservation for the possibility of the kind of organization which the people are clamoring for. If this Conference cannot hold together effectively, even with its limited objectives and for a limited time, then what reason is there to expect a better result from an attempt at unity on a wider scope and more permanent tenure. Here is a challenge to keep this Conference together effectively not only for the sake of its own defined purposes, which is reason enough, but also for the sake of the long-range hopes for American Jewish unity."

J. George Fredman, reporting for the credentials committee, announced that 379 of last year's delegates were present at this session, in addition to 45 new delegates and 48 alternates, making a total of 472 delegates.

Adolph Rosenberg of Cincinnati, president of the Union of American Hebrew Congregations, presided at Sunday evening's session at which Mr. Lipsky presented the rules for the sessions.

In an impressive address, Rabbi Maurice N. Eisenkrath, reporting for the post-war commission, outlined the difficult tasks ahead and told of the activities of the year, which included the following:

The issuing of the International Bill of Rights which stressed the right of the Jew to be a Jew individually and collectively.

Restoration of Rights

The demand for the restoration of the rights of European Jewry.

The statement presented to our government calling for the punishment of those guilty of war crimes and that Jews should have their day in court and that a representation of the Jewish people be heard when the war criminals are tried.

The representations made by the commission to UNRRA and the demand for return and repatriation of Jewish victims of Nazism.

Speaking for the commission on rescue, Rabbi Irving Miller charged that the callousness of democratic governments was responsible for the failure to rescue many thousands who could have been saved. He pointed to the commission's efforts in many fields and in its demands which were helpful in various governmental declarations.

Changes in Policy

He pointed to changes in policy in favor of facilitating rescue work in the statements of President Roosevelt on the question of the tragedy of Hungarian Jewry and in the establishment

of the refugee haven at Oswego, N. Y. His report included statements regarding the rally in New York in protest against the Hungarian persecutions and the stimulation of the nationwide observance of the anniversary of the battle of the Warsaw ghetto.

Dr. Abba Hillel Silver's report on the work of the Palestine commission so electrified the Conference, whose delegates he held spellbound, that the session was adjourned, upon the singing of Hatikvah at the conclusion of his address, in order to retain the exalted spirit created by the brilliant address.

Speaking at length on Palestine and Zionism and praising the achievements of the Jewish pioneers. Referring to the Palestine Resolution of the 1943 session and the controversy it caused, resulting in the withdrawal from the Conference of the American Jewish Committee, Dr. Silver declared that "the verdict and judgment of this Conference in respect to Palestine . . . stand confirmed," in view of the happenings of the past 12 months.

Dr. Silver gave a detailed report of the work of the commission, of the events which led to the adoption of the Palestine Resolution by the House Foreign Affairs Committee last week and the work yet to be done to secure full justice for the Jewish cause.

"We haven't yet scored a victory, but have done a pretty good job," he declared. He emphasized that the Christians of this country are friendly to the cause and that the results of the efforts of the past few months indicate not only that the Conference was right in its actions of last year but that "the President, and the House Foreign Affairs Committee vote with you" and expressed confidence that Congress will vote with the Conference in favor of a Jewish Commonwealth.

Asks Renewed Efforts

"This is still seed time, not fruit time," he added, and since there has not yet been announced a new policy for Palestine he called for renewed efforts because "we are going to win a free Palestine the very hard way." He declared that a war still has to be waged on the ravages of neglect in Palestine, on the enemies in our own midst, "on the callousness and indifference of the world that has reconciled itself to our homelessness," "a war for what I believe will be the only good thing that will emerge for Israel out of the horror of this war."

Declaring that "we could not rescue a fraction of a fraction of a fraction of our people," he warned we are entering upon a decade or two of trying and desperate times and asserted that "for that one good we must exert ourselves to the utmost."

His address was especially moving when he referred to the terrorism in Palestine, and the mounting tension that must be relieved. The things that are happening, he declared "are foreign to the nature of our people" and asked how long can a people put up with the difficulties that have been placed in the path of Jews seeking escape from persecution.

"There is one sure way of ending terrorism in Palestine," he declared, "and that is the implementation of the Balfour Declaration and the Palestine Mandate."

Labor Committee Bolts

Among the most serious issues that faced the Conference was the question of seating the dele-

gates from the Jewish People's Fraternal Order.

In spite of opposition from the Jewish Labor Committee, these delegates were admitted to the Conference and the Labor Committee representatives immediately left for New York where a statement on the Committee's future stand will be issued. The Labor Committee's executive board had decided to withdraw from the Conference if the Fraternal Order is admitted.

The Detroit Delegates

The Detroit delegation in attendance included Morris L. Schaver, Dr. B. Benedict Glazer, Fred M. Butzel, Aaron Droock, Rabbi Leon Fram, Daniel Temchin, Rabbi M. J. Wahlgelernter, Mrs. Joseph M. Well, Samuel J. Rhodes and Mrs. Ralph Davidson, who attended as an alternate for Mrs. J. H. Eirlich. Rabbi Jerome D. Folkman of Grand Rapids represented the state of Michigan exclusive of Detroit.

Absentees from the Detroit delegation were Chaplain Morris Adler, who had been assigned to Pacific duty, Aaron Rosenberg and Joseph Bernstein.

PRESS RELEASE from

AMERICAN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL

Associated Organizations:

Zionist Organization of America • Hadassah • Mizrachi • Poale-Zion
342 Madison Avenue • New York 17, N. Y. • MU 2-1160

12-11-48
FOR IMMEDIATE RELEASE

Washington, D. C. — The American Zionist Emergency Council, which represents all major Zionist organizations in the United States, today reserved comment on the statement issued by the State Department calling for deferment of action on the Palestine resolution which is pending in the Senate of the United States.

The Council is awaiting further clarification by the State Department of its position. In this connection the Council recalled the historic statement issued by President Roosevelt on October 15th addressed to the Zionist Organization of America, wherein the President said that he knew "how long and ardently the Jewish people have worked and prayed for the establishment of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth," expressed the conviction that the American people give their full support to this aim, and pledged that if re-elected he will help to bring about its realization.

The Council also recalled that the 1944 platforms of both the Republican and Democratic parties included planks endorsing the re-establishment of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth; furthermore, that a survey of opinion of the present Congress of the United States, recently made public by the House Foreign Affairs Committee, indicated that 77 Senators and 318 Representatives heartily endorse the re-establishment of a Jewish Palestine.

On November 23, 1946, the Council pointed out, the House Foreign Affairs Committee favorably reported to the House of Representatives a resolution identical with the one which has now been deferred in the Senate.

SENATORS DEFER PALESTINE ACTION

Resolution Asking Unrestricted Entry for Jews Is Shelved by Foreign Relations Group

THE STAND IS BACKED

State Department Considers Passage at This Time Unwise in View of the World Situation

WASHINGTON, Dec. 11 (AP)—Heeding advice of the State Department, the Senate Foreign Relations Committee today shelved by a 12 to 8 vote a resolution advocating unrestricted entry of Jews into Palestine.

Similar resolutions had been under committee consideration both in the House and Senate last year, but action was deferred then.

Recent publication of the War Refugee Board's report quoting two eyewitness accounts of how large numbers of Jews had been murdered in Nazi prison camps resulted in renewed agitation among Jewish groups in this country that the United States seek to have Great Britain permit greater migration.

After the committee voted today to defer action, the State Department issued a statement in which it said:

"The department has the deepest sympathy for the persecuted Jewish people of Europe and has been assisting them through active support of the work of the War Refugee Board in every possible way.

"The department considers, however, that the passage of the resolutions at the present time would be unwise from the standpoint of the general international situation and has so informed the Committee on foreign relations."

A similar resolution had been before the House Foreign Affairs Committee.

The War Refugee Board, composed of the Secretaries of State, War and Treasury, was set up to help get people in danger of Nazi persecution out of the danger zone, but necessarily most of its work has been surrounded by a zone of silence.

The resolution rejected by the Senate committee today was co-authored by Senators Wagner, Democrat, of New York, and Taft, Republican, of Ohio. It would have urged the United States to try to obtain free entry for Jews into Palestine with the ultimate objective of creating a Jewish commonwealth there. Entry is now limited under a British agreement with the Arabs.

Britain has not yet issued any statement on the future of Palestine, but has promised, officials said, to confer with all interested parties, including the Jews, before settling on a policy.

Three Zionist leaders called this morning on the State Department to discuss the Palestine question. They were Rabbi Stephen S. Wise, Israel Goldstein and Abba R. Millel Silver.

U. S. Defers Action on Jewish Resolution

By United Press

The U. S. Government believes that establishment of a free Jewish commonwealth in Palestine should await the war's end.

Secretary of State Stettinius made that plain yesterday in the Senate Foreign Relations Committee which, in turn, followed his advice and deferred action, at least until the next Congress, on a resolution advocating the opening of Palestine to unrestricted Jewish colonization.

It was emphasized here in authoritative quarters that there has been no change in the United States basic policy of favoring eventual establishment of a democratic Jewish Commonwealth in Palestine. The State Department believes, however, that now is not the time.

The House Foreign Affairs Committee last week approved a resolution similar to the one on which the Senate committee delayed action yesterday. It will die in the House Rules Committee when the present Congress adjourns.

Senate Resolution Asking Opening of Palestine Shelved

WASHINGTON, Dec. 11—(AP)—Heeding advice of the State Department, the Senate foreign relations committee today shelved by a 12-to-8 vote a resolution advocating unrestricted entry of Jews into Palestine.

Recent publication of the War Refugee Board's report quoting two eyewitness accounts of how large numbers of Jews had been murdered in Nazi prison camps resulted in renewed agitation among Jewish groups in this country that the United States seek to have Great Britain permit increased migration of Jews into Palestine.

A State Department statement declared:

"The department considers that

the passage of the resolutions at the present time would be unwise from the standpoint of the general international situation and has so informed the committee on foreign relations."

The resolution was authored by Senators Wagner (D-N. Y.) and Taft (R-O).

Three Zionist leaders called this morning on Secretary of State Stettinius to discuss the Palestine question. They were Rabbi Abba R. Millel Silver of Cleveland, Stephen S. Wise and Israel Goldstein.

WASHINGTON, Dec. 10. (JTA) -- The Senate Foreign Relations Committee will resume discussion on the Palestine Resolution tomorrow following a split among the members of the committee as a result of a proposal offered late Friday afternoon to amend the resolution.

The amendment, suggested by senator Arthur H. Vandenberg of Michigan, urged that the phrase "free and democratic Jewish Commonwealth" in the resolution should be replaced by the phrase "eventual home for the Jewish people." This amendment was approved at the closed meeting of the Foreign Relations Committee by a one-vote margin, but strong opposition from senator Robert Wagner of New York resulted in a decision to continue the discussion on Monday.

Senator Wagner, who is a co-sponsor of the resolution, indicated he would lose all interest in the bill in its altered form. The bill, in its original form, provides that the United States "use its good offices and take appropriate measures to the end that the doors of Palestine be opened to free entry of Jews" and "that there be full opportunity for colonization so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish Palestine." In supporting Sen. Vandenberg's proposal that the words "free and democratic Jewish Palestine" be changed to read "eventual home for the Jewish people," members of the committee argued that the major purpose was to permit free Jewish immigration and allow Jewish colonization.

INDEPENDENT
JEWISH PRESS SERVICE, Inc. 207 FOURTH AVENUE, NEW YORK 3.

1 N E W S 12.11.44

WRHS
Q33

A M E R I C A

PALESTINE RESOLUTION REPORTED TO HAVE HIT NEW SNAG

Washington, D.C. (JPS) -- The Jewish Commonwealth Resolution has reportedly hit a snag before the Senate Foreign Relations Committee.

The Associated Press reports that Secretary of State Edward R. Stettinius Jr. told the Senate Committee that the State Department does not want action now on the resolution. Some members of the committee have demanded a public statement on the resolution from President Roosevelt who, in a message to the convention of the Zionist Organization of America, went on record as ready to do his all to facilitate the establishment of a Jewish Commonwealth in Palestine.

Earlier opposition to the resolution led to its deferment and was based on the argument that any change in Palestine would adversely affect the Allied military situation. Secretary of War Henry L. Stimson, however, previously supporting deferment on these grounds, has recently declared he was no longer opposed to action.

A similar resolution has been passed by the House Foreign Affairs Committee and is now awaiting action by the House Rules Committee.

A telegram early in the week to the Senate Foreign Relations Committee from Dr. Israel Goldstein, president of the Zionist Organization of America, indicating fears that the resolution might be lacerated before submission to the Senate, read:

"We earnestly urge you to report out favorably on the Palestine resolution for adoption by the present Congress. Important remove the word 'ultimately' which has already led to misunderstanding, likewise important retain word 'Jewish' before word 'Commonwealth.' Your Committee's favorable action would be deeply appreciated as fulfillment of President Roosevelt's magnificent message to the last Zionist Organization of America convention, and of overwhelming American opinion as expressed recently in both party platforms."

Similar telegrams were sent to the Senate Committee by the Mizrahi Womens' Organization, Labor Zionist Organization and others.

Post Staff Correspondent

Search and Explanations

The American Zionist Emergency Council, which speaks for the major Zionist organizations in the U. S. was in session here for several hours last night. Today it issued a statement that it was reserving comment pending "clarification" by the State Dept.

With 77 Senators and 318 Representatives committed in favor of the resolution, according to a survey by the House Foreign Affairs Committee, Zionist groups had expected that a year of gradual progress was about to culminate in victory. Now they must start over again in the new Congress which convenes Jan. 3.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding structure, including what appears to be stitching or staples. The overall tone is a warm, off-white or light beige.

[Washington Bureau of The Sun]

Secrecy On Details

• Nor was the secrecy concerning the bases of the Administration's opposition to the resolution—which President Roosevelt had vied with Gov. Thomas E. Dewey in championing prior to the election 34 days ago—lightened by a statement which the State Department issued tonight.

האשיבם, דע, 11 (אינא) —
 י פאנאליסטיש פאר אויסלערניש
 געלעק. הייסטן האט היינט מיט 12
 טיטלן 8, באשלאסן צו „סייב“
 11 די וואונדערטאט רעזולוציע
 פאר ארץ-ישראל.
 סטאנארט מיט קאנאלי, טענעסאן
 די דער יאסאט, האט דערלערט, 18
 יום דער אינטימער סעקס פון קאנא
 דעס ווער די רעזולוציע נים אויסער
 סעו ווערן.
 ער האט אנגעזיגן, אז דער סייב
 אפטייטשטן וועט צווישנעכטן 8
 ייטסעס וועגן דער פראגע.
 ער האט אויך דערלערט, אז די
 קאנאטעס וועלכעס לויט די נאך

Daily News Bulletin

PUBLISHED BY THE JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY

106 EAST 41st STREET, NEW YORK 17, N. Y.

SENATE COMMITTEE TABLES PALESTINE RESOLUTION AT STATE DEPARTMENT'S REQUEST

WASHINGTON, Dec. 11. (JTA) -- The Senate Foreign Relations Committee today voted 12 to 8 to table the Wagner-Taft resolution on Palestine which asks for unrestricted immigration of Jews to Palestine and for the ultimate establishment of a Jewish Commonwealth there.

No action will be taken on the resolution during the present session of Congress, Senator Tom Connally, chairman of the Foreign Relations Committee, announced. He added that the State Department would issue a statement on the subject. He also revealed that his committee had acted pursuant to the State Department's feeling that action on the resolution now would be undesirable owing to the current international situation.

Secretary of State Edward R. Stettinius, Jr. testified before the Foreign Relations Committee today, prior to the vote. Earlier in the day he received a delegation of Zionist leaders composed of Dr. Abba Hillel Silver, Dr. Stephen S. Wise, and Dr. Israel Goldstein.

State Department Issues Statement Defining Its Attitude

A statement issued later in the day by the State Department emphasizes that the department considers passage of the Palestine Resolution at the present time "unwise." The statement reads:

"Resolutions pertaining to Palestine have recently been before the appropriate committees of the Congress, and the Senate Committee on Foreign Relations has inquired as to the attitude of the Department of State towards these resolutions.

"The Department has the utmost sympathy for the persecuted Jewish people of Europe and has been assisting them through active support of the work of the War Refugee Board and in every other possible way. The Department considers, however, that the passage of the resolutions at the present time would be unwise from the standpoint of the general international situation, and has so informed the Senate Committee on Foreign Relations."

BRITISH LABOR PARTY OMTS "JEWISH COMMONWEALTH" FROM ITS RESOLUTION ON PALESTINE

LONDON, Dec. 11. (JTA) -- Representatives of various groups participating in the convention of the British Labor Party met here today and decided to eliminate the words "Jewish Commonwealth" from a resolution on Palestine which will be presented at the convention and substitute for them the words "Jewish Homeland."

The decision was a compromise between differing texts offered by several groups within the Labor Party interested in the future of Palestine. Some of the resolutions asked for the establishment of Palestine as a Jewish Commonwealth.

V. XVII

Senators Agree To Hold Fire on Palestine Issue

Committee for 'Hands-Off' Attitude, by Close Vote, After Stettinius Talks

By Bert Andrews

WASHINGTON, Dec. 11. -- The State Department, after suffering with phases of British policy in Italy and Greece, went before the Senate Foreign Relations Committee today and, by a close vote, won what amounted to committee approval of a hands-off attitude toward the present international policy of the British in Palestine.

Officially the committee met to consider the Wagner-Taft resolution, pending since Feb. 1, 1944, advocating unlimited Jewish immigration and colonization of Palestine "so that the Jewish people may ultimately reconstitute Palestine as a free and democratic Jewish commonwealth."

After a twenty-minute appearance by Secretary Edward R. Stettinius, Jr., who presented the State Department view that passage of the resolution would be "unwise from the standpoint of the general international situation," the committee voted to defer action at least until the next Congress.

For background on why immediate action was deemed "unwise," reporters turned to an official British communique of Oct. 12 which said that the war effort had been "directly impeded" by developments in Palestine, including "crimes of violence by Jewish terrorists acting with the deliberate intention of bringing about by force developments favorable to the realization of political aims."

"Tough Situation"

For current comment reporters had the laconic observation of one Senator: "It's a tough situation. With a couple of wars on our hands, the majority of the committee didn't want to be put in the position of inviting another in Palestine by approving the resolution now."

The committee action came at a climax of a day which saw three other developments in Washington on international matters:

1--A delegation, representing many Greek-American organizations in New York, visited the State Department to express support of Mr. Stettinius's stand "in backing the liberated peoples of Europe in their desire for democratic self-government." The delegation also lodged a protest at the British Embassy, asking that the British government "change its policy of armed intervention in Greek internal affairs immediately and bring to a speedy attempt to shake the Greek people once more with dictatorship."

2--Senator Guy M. O'Dette, Democrat, of Iowa, soon to end his Senate career, voiced fears in a seven-page speech that the fruits of Allied military victory in this war may be lost politically. He called for a clear restatement of American war aims in line with the Atlantic Charter.

3--The Senate Foreign Relations Committee prepared for an open hearing at 10:30 a. m. tomorrow on the nominations of four aids to Mr. Stettinius--nominations that were referred back to it for further consideration in an unusual move made by the Senate on Wednesday.

Connally Angry Over Leak

As to the Palestine matter, it was considered such a hot topic that some of the senators grew irate when they learned that word of the division that had taken place in executive session had become public. "Who told you that?" Demanded chairman Tom Connally, Democrat, of Texas, when a reporter asked him if the split was 11 to 8. The reporter had an easy out. "He told me,"

he said, pointing to another reporter. "Who told you?" Mr. Connally demanded of the other. The reporter replied that Mr. Connally was aware that reporters won't reveal sources in such case. Mr. Connally said unpleasant things about the particular sources of the particular reporter and strode away, only to return a minute later and say, in better humor, "anyway, that vote was 12 to 8." It could not be learned what members voted for and against.

Mr. Stettinius made no public statement of the issue. Later the State Department issued the following statement:

"Resolutions pertaining to Palestine have recently been before Congress, and the Senate Committee on Foreign Relations has inquired as to the attitude of the Department of State on the resolutions."

"The Department of State has the utmost sympathy for the persecuted Jewish people of Europe and has been assisting them through active support of the work of the War Refugee Board, and in every other possible way."

"The department considers, however, that the passage of the resolution at the present time would be unwise from the standpoint of the general international situation, and has so informed the Senate Committee on Foreign Relations."

From non-State Department sources a further three-point explanation was obtained:

First, that the situation has been so tense since Jan. 1 that the British saw fit to issue the strong Oct. 12 statement and that since then the assassination of Lord Moyne by terrorists has increased the gravity of the situation. Second, the British, who have the responsibility of Palestine under the mandate, have not as yet issued any statement of policy regarding the future of Palestine except to make it plain that any decision will be taken in consultation with all concerned, including both Arabs and Jews. Third, the matter of Palestine is one of the territorial questions which will undoubtedly come up for settlement after the war and one on which the United States will need to consult its allies. "Until there have been consultations with the Allies, it is deemed undesirable to take the action contemplated in the resolutions."

Diplomatic sources believed it would be helpful for an understanding of the situation if the text of the British communique issued in Palestine on Oct. 12 were circulated widely. It follows:

"The officer administering the government of Palestine, and the commander in chief, Middle East Forces, have consulted together regarding the situation in this country. As the result they wish seriously to impress upon the public, especially the Jewish public, the following pronouncement:

"Palestine, through the exertions and sacrifices of his majesty's forces and the forces of the Allies, has enjoyed for five years virtual immunity from the horrors of war which have caused such unspeakable suffering elsewhere."

Terrorism Cited

"Since early in the present year Palestine has, however, been the scene of a series of outrages, crimes of violence by Jewish terrorists acting with the deliberate intention of bringing about by force developments favorable to the realization of political aims. Officers and men of their security services have been murdered in cold blood and shot while doing their duty in the defense of life and property; innocent passers-by have been killed; government buildings to the value of scores of thousands of pounds have been destroyed by explosives and fire. An attempt, apparently unsuccessful, was made to assassinate His Majesty's representative in Amman."

"These events are proceeding side by side with the bitterest phase of the criminal fight between

סענאט קאמיטע לייגט אפ ציון רעזא אויפ'ן פארלאנג פון סטייט דעפארט

Journal Dec 12, 1944

באזיר און אויף יעדער אנדערען
סענאט און אויף יעדער אנדערען
האט אים אפגעזאגט. און אויב די רעזאליציע
וואס איזט אנגענומען ווערן, וואלט
עס גוט געווען פון פלענער שריט פון
שטארקענס פון דער אלגעמיינער
אינטערנאציאנאלער קאנסע, און דער
דעפארטמענט האט און געלאזט ווי
פון דער סענאט פאסירט.

סענאטערי און סטייט דעפארט
סענאטערי און דעפארטענט פאר דער
סענאט פאסירט איידעל וי האט בא
שלאסן אינטערנאציאנעל די רעזאליציע
אן א ווייט.

קאנגרעס פון סטייט דעפארטמענט
דער סטייט דעפארטמענט האט
היינט שפעט נאכמיטאג ארויסגעגעבן
פון דעם פארשטעלן סטייטסמאן
"רעזאליציעס" (גענוג און ישראלי)
ווייטע לעבענס אויפגענומען נעמער
דער דורך געזעצט פאסירט פון
פאנערעס, און די סענאט פאסירט פאר
אויסגעצוישט ענינים האט ווי אנער
פרעסע וועגן דער שטעלונג פון סטייט
דעפארטמענט צו די דאזיקע רעזא
ליציעס.

דער דעפארטמענט האט די הענט
ספע סימפאטי פאר די פארלאמענט
אידען אין אייראפע און ווי געהאלט
פון דורך אפטיילע שטייט פון דער
ארכיט פון דער סלאוואק רעפובליק

סטייט דעפארטענט ווי קאנגרעס
היינט, וועט שוין די רעזאליציע נישט
אויסגעצוישט. די האט דעפארטענט, און
די סענאט פאסירט האט געזאגט
לויט'ן וואס פון סטייט דעפארט
בענט וועלכער האלט אן אן אפער
איבער דער רעזאליציע אין איצט נישט
נעמערענען צוליב דער אינטערנא
ציאנאלער לאג.

וואסנאמא, סאנסאט וואסאן.
די סענאט פאסירט איבער אויסלעגן
דישע ענינים האט היינט מיט 12
שטימען געגען 8 באשלאסן צו
"טייכלען" די וואונדערשאפט רעזא
ליציע וועגן ארץ ישראל.
פאר אסאך טאג פאנאלי, סטעטאן
פון דער קאמיטע, האט דעפארטענט
אן דער איינציגער פאנערעס, וועטעס

JEWISH JOURNAL AND DAILY NEWS דער מארגען זשורנאל

WEDNESDAY, DECEMBER 12, 1944 VOL. XLIV, NO. 12,122

די פארהאלטענע ציון-רעזאליציע

ווייטער אסאל אין די ציון-רעזאליציע אין קאנגרעס פארהאלטענע
געווערענע. דאס ערשטע מאל אין עס געווען אין דער קאמיטע פאר
אויסגעצוישט אנגעלעגענהייטען פון רעפערענצאנאלע-הויז. דאס מאל
אין עס אין דער קאמיטע פאר איינציענדישע אנגעלעגענהייטען פון
סענאט. די "האז" קאמיטע האט נאך מיר א קורצער צייט צוריק
די רעזאליציע געהאט נישטגעקלייבט.

ווען די "האז" קאמיטע האט לעצטען ווייטער די רעזאליציע אפ
געלייגט, אין עס געווען אויפ'ן פארלאנג פון קריגס-דעפארטמענט וועל
כער האט געזאגט, און די מיליטערישע לאגע פאדערט, אז מען זאל די
רעזאליציע נישט אויפגעקלערט. דאס מאל איז עס געשלאן געווארען אויפ'ן
פארלאנג פון סטייט דעפארטמענט און נאך נאכדעם ווי עס איז, מיט
א קורצער צייט צוריק אנאנסירט געווארען, און דער קריגס דעפארט
מענט ציהט צוריק ווייט געגענשאפט.

דער סטייט דעפארטמענט איז אבער געקומען מיט נאך א הארבערע
אנדאך — די אלגעמיינע אינטערנאציאנאלע לאגע, בעת די מיליטע
רישע לאגע האט געקענט און געוואלט ווייט נאך א צייטווייליגע דער
שיינגע, איז אבער דער איינציג פון דער אלגעמיינער אינטערנא-
ציאנאלער לאגע אומקלאר און אומזיכער אויף, אז מען קען אין דעם
אויסגלייכען פארשידענע פאסירונג און מעסיס.

עס איז פאר קיינעם נישט קיין מור, אז דער סטייט דעפארטמענט
איז פון טאקע אנפאנג נישט געווען פאר דער רעזאליציע, עס איז געווען
אנגעקומען, אין אויף א נאנט נאנט געווען, אז דער סטייט דעפארט
מענט האט ווי באהאלטען היינטער דעם קריגס דעפארטמענט, באגליי
געקענדיג ווי מיט דער מיליטערישער לאגע ווי די אנדאך פארהאט
די רעזאליציע דארף אפגעלייגט ווערען, איצט אבער, אז עס איז שוין
נישט מעגליך אנצוגעבען די מיליטערישע לאגע אלס אנדאך, קומט מען
ארויס מיט דער איינציגער געגענשאפט — די פאליטישע לאגע.

ווען מען אפער נישט וואסען, אז אין דעם מאל שפעטס היינטער דעם
אנגעקענטעס הויז ווייטקלייבט געגענשאפט צו די אידישע ציעלען
אין ארץ ישראל. סעקעטערי און סטייט ספעסיאלס איז ווערען, נישט
קיינעמאן פון ציונים, דאס איז אויך נישט געווען ווייט פארגענוגער
קארדעל האל, ביידע פאליטישע פארטייען האבען ווי ארויסגעקומען
פאר דאס וועלכענע וואס די ציון רעזאליציע פאדערט און פרעזידענט
רוזוועלט האט ווי פאר דעם ארויסגעקומען אין ווייט מעקערוש צו דער
ציוניסטישער קאנזענזאס אין אסלאמיק סיטי.

מיר מען דערפאר אנגעקומען אז עס איז נישט, הילדל, קיין רשעות
מיר דער ארטיסטראציע וואס דער פארלאנג איז געקומען געווארען
צוריקצוהאלטען די רעזאליציע, נאך דאס וואס וי האלט, אז איצט איז
נישט דער פאסירט אפגעקומען פאר דעם, עס וועלען אבער דאך בלייבען
ספיקט ביים ברויטען אפערקאנעם טייל וועגען דער געגענ-
שאפט מיר דער ארטיסטראציע צו דער רעזאליציע.

דער פאקט וואס די "האז" קאמיטע האט די רעזאליציע נישטגעקלייבט
מיר מיראן די געגענשאפט פון ווייטען הויז אן סטייט דעפארט
מענט און וואס אפס פאנאסירען אין דער סענאט קאמיטע האבען גע
שטייט איהר נישטווייטען אפילו נאכדעם ווי ספעסיאלס האט געזאגט
דערפאר אז מען זאל איהר אפלייגען, מיר דאך צייגען, אז אין די מנות
פון א מיר איז נאך נישט קלאר פארוואס דאס זאל געשען ווערען, נישט
פון הייסען הויז און נישט פון סטייט דעפארטמענט האט מען דעם ענין
געוואלט אויסקלערען. — נאך מען האט ווי באנומען מיט דער אל-
געמיינער דעקלערונג, אז די פאליטישע לאגע פאדערט אויף.

א "פאליטישע לאגע" איז אזא וואך וואס, צייט ענגלאנד וואס
ווייטער ווייט פארקענט'ס קען אזא לאגע, שפעטער "בלייבער" אין
אייב די סיבה וואס דא ווייט ענגלאנד — ווי מען קען ווייט שיער ווייט —
דאן מיר דער קלאר ווערען, צו אפערקלער דארף פאקט נאכפאלגען
ענגלאנד'ס פאליטיק אדער אפערקלער אין פארשליכטעס צו האבען איהר
איינציקע שטעלונג און איהר איינציקע פאליטיק? האט דאך אפערקלער
פון פאקט אנפאנג — אין דער רעזאליציע פון 1938 אין אין דעם
שפעטערדיגען אפמאך מיט ענגלאנד — ווי פארשליכטעס צו א פאלי-
טיק וואס אנערקענט דורכאויס די באלדער געקלארציע!

וואס עס ווייטער ווייט די אראבישע געגענשאפט, פרעגט ווייט אויב
די ציוני פאליטישע פארטייען האבען "געקענט" אין ווייטען פלאספאר-
מקס ווייט ארויסצוגעבן פאר אויסבאנערענדישע אידישע איינוואונדערונג
אין ארץ ישראל און פאר א אידישער קאנזענזאט, און פרעזידענט
רוזוועלט, פון ווייט ווייט, האט "געקענט" ווייט אפער ארויסצוגעבן פאר
דעם — פארוואס וואס פון נישט "סארגען" דורכפירען די רעזאליציע
אין קאנגרעס?

אין אז מען הויבט אן שפעלען פראגען, — סיינעס עס נישט,
אז מיר דער ארטיסטראציע ווערט דורך צוריקהאלטען די רעזאליציע
אנטוירט דאס וואס וי האט געשען פריהער דורך דעם פרעזידענט'ס
איינציקעס מעקערוש? עס וועט אפילו געפרעגט ווערען אויב דער פרע-
זידענט האט ווייט מעקערוש צו דער ציוניסטישער קאנזענזאט נישט גע-
שיקט בלויז ווי א קאמפלין צוואנג, נישט האבענדיג דערפאר ברעה עס
צו מאכען פאר ווייט ווייטקלייבט פאליטיק?

דאן וועט מען אויך מוזען שפעלען פראגען געגען די אינטערינעס
וואס ווייטען ווארשיינליך אנגעקומען געווארען געגען דער רעזאליציע
מיר די שונא ציון אין אונזער איינציגער מנהג און אנדערע סינים
געגענער וואס האבען געזאגט פאר נאנט צו שפעטען אין דער דורכ-
געגען פון דער רעזאליציע, עס וועט איצט אפילו געפרעגט ווערען,
אויב די רעזאליציע וועלכע איז אזא ווייטען און אזא נאנט, איז
באחזלעך נישט ארויסגעקומען געווארען אין אן אנגעקומענע צייט, און
דער געקענדיגער צווייטעס פאר איהר דורכגעגען, אזא מיט איהר
אפלייגען איצט האבען מיר, געלייטען א, שטויב אויף צוריק?

אבער מיראן אלע פראגען אין ספיקט מיר פאר אינו קלאר ווערען,
אז מיר מוזען ווייטער באשטעלען אויף אונזערע פאדערונגען און ווי
נישט אונגעקערטעלען פון פאגערונגען, מיר פאדען אפילו ווי נישט לא-
זען פארפירען פון געזאגט, אז ווי באלד די פאליטישע געזעלען
אין ארץ ישראל שטייען ווייט אן אין אויגען שוועריגקייטען, דארפן
מיר אפער ווייט קאנזענזאטען בלויז אויף דער פאדערונג פאר אפערע
פירערען פאר אידישער אינוואונדערונג מיט די אויסוואסען אז דאס
וועט אונז ווייט ליכטיגער דורכגעגען אין אז אויף דעם וואלטען מיר
געקומען און וועלען מעגליך ווייטער האבען פולע איינציקייט.

וואס איז נאך דא צו באשטעלען אויף אויסבאנערענדישע אידישע איינו-
וואונדערונג, וואס בייען ארץ ישראל, פארשטארקט אונזער פאליציע
אין לאנד אין אויסבאנענע נאנט אין פאקט דאס טאקע נאנט נאנט
אבער מיר קענען אויך נישטפארקוקען דעם פאקט, אז און די געקענדיג
פאליטישע נאראטישע קענען מיר נישט ווייט ווערען מיט אונזער פאליציע
אין ארץ ישראל.

די צייט איז געקומען, ווען מיר קענען מער נישט ווייט קיין איינ-
ציקעס אין ארץ ישראל, מיר קענען מער נישט ווייט אפהענגען פון
ענגלאנד'ס קאפאליציע אדער פון אויסגעבליבענע פראבלעמען וואס עק-
וויסירען נישט אדער וואס זאלען לייכט געקענט געלייזט ווערען —
די אראבישע פראבלעם — אויב מיר וואלטען געהאט די פולעאריציע
שטייען פון די גרויסאכטען, צווישען ווי אפערקלער.

מיר קענען נישט דערלויבען אז עס זאל מיט ארץ ישראל געשען
דאס וואס עס איז געשען מיט דער פראגע פון אידישער רעזאליציע
אין אייראפע — איבערלאזען די אידען צו ווייטען גורל און געשען
אלטליי טירוצים פארוואס מען קען גארנישט טאן אדער נישט טאן
דאס וואס קען ווייט געקענדיג צו ראטעווען אידישע לעבען אין א צייט
ווען אידען ווייטען געקומען געווארען דער שיער לעזאר פון נאציזם.
וואלען פאר איצט דערלויבען אזא שטעלונג צו ארץ ישראל און מיר
שפעלען אלץ אין נאך — ווי ווערקייט פון ישוב און די מעגליכקייט
דעם ישוב אויסצוגעבען אן איהם טאקע וועלכעסלעכענדיג דער
שיקען די מעגליכקייט צו האבען ארץ ישראל פאר דעם סקס סקס פון
פאליציען אידען וואס קומט שוין ארויס און וואס וועלען נאך מער
ארויסקוקען ווען דער קריג וועט ווייט ענדיגען ווי דאס לאנד וואס וויי
וואלען צוריקווערן דיער לעבען פאר ווייט און פאר ווייטע קינדער.

וואס דערפאר די האנדלונג פון סענאט קאמיטע, אונטער'ן דרוק
פון סטייט דעפארטמענט, בלויז דיענען פאר אונז ווי א נייטער באווייז,
אז מיר מוזען ווייטער ווייט ארשטערענען, אז מיר מוזען נאך מער פאלי-
ליציען אונזערע כוחות פאר דער פילער און אנטוויקענער לייזונג פון
דער ארץ ישראל פראבלעם וואס איז די פראבלעם פון איינער קיום.

ציריט = באַטריצען

11432 DE

הער אין גערעכט, פערזענעם דווחעלט אָדער פרעסיער
מינסטער שוויטשילד — שוויטשילד'ס טענה צו גראָף
סאָדאָ, אָז ער האָט געבראַכען זיין האָרט אין סאָדאָ'ס
ענטפער. — האָט שוויטשילד קיינמאל אין זיין פאָליטישער
קאַריערע נישט געבראַכען זיין ראָגילד — האָט די ציוניסטען
זאָגן. — די נישט קאָמוניסטען אין איזראַעל אין די שלעכטע
קאָמוניסטען אין ברייטנלאַנד. — פאַר האָט שווייגט סאָדאָלד
— האָט ביידע ציגנער זאָגן. — עס איז אַ רחמנות אַרץ ענגי
לאַנד. — אַ פאַר אומניקטליכקייטען אין אַ שטיקל נייעם

איד האלט נאך שטארק פון פריד
ער שטוירטשיל אבער איד האלט
דן שטארקער פון פרויעזענס
לום. דא וואלט זיך איינעמליך נע
טע צו זאגען. ער דער אמת איז
דן שיינער פון זיי בייידען. נאר
דן ווייס וואס דער אמת איז און
דן ער איז איד ווייס אבער דא
ס און וואו שטוירטשיל און דא
לעט וויינען. דרוועלט איז דער פריד
ענס פון מיין אעקריק און שטויט
זיל איז דער פרויעזענסטע
ניס איז ענגלאנד. דערמיט מען
דן ניס צו זאגען. דא מיין אמת
נאנער פרויעזענס פון אלע סאל זיין
רעכט. ווען ער איז ניס איינשטי
ג מיט ניס מיין ענגלישען פרויעזער
שטער. איד וויל בלויז זאגען. ער
דעס סאל. ווען איד בין ניס איז
זאגען זיכער טיפ'ן אמת. האלט איד
סער מיט מיין פרויעזענס. כפרט
דן ווען זיי שטארבונגס אפעלייט
סיר בעסער און איד האלט איהם
נערגענאר.

איהר פארשטעקט שוין אלליין. אן
האב דא אין זינען די האנדלונג
דער ענגלישער רעגירונג אין איר
לייז און אין גריכעלאנד. מיט
לער פאר זייענע רוזשעלס אין גיס
נעטיוויז.

אסאך רוזשעלס אליין האט גארנישט
אנס. גערשט האט בלייב סעקער
אין און ספעט ספעטיוויז. אבער
ווייסען, אן רוזשעלס אין זיין
געגנט אויסלעגרישער מיניסטער.
עפאלס קען עס אין דעם פארם גיס
קוין עזיזעל. אן ספעטיוויז
גערשט אין רוזשעלס'ס גאסען.

איז א צווייסיגער ענין. איד בין
ער. ער האט רעזולטע האט נאכע ניש
נעמטראכט איידעל. ער האט ניד
סען ספעציעליש! וואנע דאס, וואס
האט נעמטראכט. און אייז די אפטיי
ר צייטונגן שפילענע אפ אויף
זייל עס איז די אפטייגאנער עפעסער
ע צייטונג. קען איד זעהן פון זיין
דאס אפטייגאנער פאלק האלט
פרעזידענט רעזולטע. איד וויל
ביי באמערקען. און איד האב דא
אין זינע די צייטונג. פיי עס.
קאמפיוטער. דעלי וואיז
האט אפ איד נישט לאנג צוריק
געבט. וואו איז צווייגאנער אמת.
סיון צייטונג. איד די פיי עס
ר שרייערש ווי דאזיקאל אפער
עס ווי דעזיגער צווייגאנער וויל
אין קליינעוויססין און וי האט
בער שטראם. און סען וועט איד
דערהערשן. וועט וי וועט ניש
ען צווייגאנער. אבער איד וויל ניש
סאטעטשאנעס. באלעבאטשיטע
ר וואיזעל. ויז גיט פרייען.
ער זאגט. וואו די פיי עס. איז
דאזיקאל. וועל איד איד אייזלאר
פון דעם אפטייגאנער צייטונג. פון
ע איד שטעט סיון אינעארמאציע.
נעם אדעלעט קאמפיוטער. אפטייגאנער
נעט. ווי די ניו יארקער. סאטעט.
אדער. און וואיזעל.

ר וועל נעמען צוטרעם די מקשה
ספערצא-אין איסאלית וועמען
רעכיל העם נים געוואלט, אז
אל זיין דער מיניסטער פאר
צוריקע אנטלענדענדייטען אין
איסאליטעטער רעגירונג.
ר שטארקנעם פון אונזער פריי-
ע וועקעל איז, אז די רעגיר-
ע פון די פאראייניגטע שטאטער
ו נים וועט די איסאליטעט

זיין דאס ווער עס זאל זיין א מיטגליד
 פון ווער רעגירונג. אייב ראס האט
 נאר נים קיין שייכות מיט פלייטשערי
 און אנגעלעגנהייטען. די רעגירונגען
 פון די פאראייניגטע פעלקער האבען
 נישט אן אייגענע בלויז מיט פליי-
 ערישע פראגען (אנדערס ווי דער פא-
 רייטשער רעזיש אין דארטען און
 נישטאס נעווארטן, פשוטשיל האט
 דעריבער קיין רעכט נים נעמאס צו
 זאגן די אייגענעקייט אן נאך פאר-
 זא זאל נים זיין קיין מיטגליד און עס
 דער איינפלייטשער רעגירונג. וואס וויי-
 צו פארזאן נאך עמוואס, וואס וויי-
 וועלט, אדער זאל זיין סטעמייניט.
 האט עפענטליך נים עמוואס. האט
 דא אפטייט נים אייבערזעצונג
 אדער רעכטען אן איינפלייט צו דער
 פלייטשער רעגירונג. און אייב פשוט
 שטיל האט געלייבט. און עס איז נישט
 געו די איינערשטע פון די פאראיי-
 ניגטע פעלקער. און נאך פארזא-
 זאל זיין א מיטגליד נאך דער איינ-
 פלייטשער רעגירונג. האט ער וועניג
 עמוס ויר נעמאס דורכדעס וועגן
 דעם מיט וועוועלט'ן. און דא פון
 דער קיין רידעט ווי אן אפטייטשער
 בייזער. פיר נעפעלט נים. און איינער
 אדער ווייניגער פשוטשיל, ווי
 פארזא איז זאל פון אייב נים האט
 געו. זאל אייב אפגעשטעקט מיט דער
 נאנט און זאל ויר אפילו נישט באר-
 אטעט מיט איינער פרעזידענט ווע-
 צו זאל ווייניגער. ער פשוטשיל
 זאלט נעמען ויר נאך לייבט און
 נאך ניר ויר דורכדעס מיט דער
 וועלט'ן. עס איז פארזא א סעלעקט
 וועט פארזא און וועיניגער.
 און פארזא און וועיניגער.

המחשבה נקבעה בראשית שפירצא, וזאת
אם אין אסטרטגיה אינטרנציונלית
נכונה נאמקו אלס ליבערשט אין קעגן
פער נעמט מאסיוו?
סטרויטשיל באשולדיגט בראש
שפירצא, אז ער האט נישט געהאלטן
ליין ווארט, ווען ער האט באריסער
זען פאר וויין אפמאכונג פון אסטרטג.
אז ער וועט שטיצען די בארגלייז דע
יורגן.

נה. נראי ספארעא לייטענע נים
 זון ער האט אזא פארשפּרעכען פֿר
 טאטע. אבער ער ערקלערט דערפֿיר,
 זון ווען ער האט זיין פֿארשפּרעכען
 געטאט. האט ער נים געהאט קיין
 ייִבוטע. פֿארשפּרעכען פֿון באַרצאליס
 געגירונג. ער האט געקליבט אז זיי
 זוכט באַשט צו טאָנען א סוף פֿון דעם
 געזיזען אין איסאליע. ווען ער איז
 אבער אנגעקומען אין איסאליע האָט
 זיין באַטאָנען געזאָרען פֿיפֿט דער אָנען.
 זיין ער איינפֿעלדען. אז באַרצאליס
 האט זיך נים פֿאַרנומען פֿאַרשפּרעכען
 דעם געזיזען אין איסאליע. נאָר איז
 ייִבוטע צוואַנגען. ער האט דערקענעט.
 אַזאָס ספּאַרעא. נים געטאָט העלסטן
 זיין פֿארשפּרעכען. ער האט געטאָט
 איינפֿעלדען אַטאָס גענען דער בער
 גלייבט געגירונג.

אויך נאכדעם, אז דאס האט נאך
פארגאנגען. איז ריכטיג, דאסוועלע
אבען איז געווארן די פאליטישע
זיין איינצליקע וועגן דעם באקאנטן
געניינט, אבער ווען אפילו שטייט
זייל וועל נאך איינשטימען מיט נאך
פארגאנגען ערשטענע וועגן באר
אויסצו רעזיגנאט, קען מען שווער
אפן שטייטשטילן איין: האט ער
זיין לאנגער פאליטישע קאריערע
יונגפאל נאך געבראכט זיין וועג.
עס האט זיך געענדיגט די אויך
געווען.

איר וויל זיך נישט אומשטעלען צו טאנען אן עקסטרעם אין שטייג טיילס לאנגער פאליטישער קאריערע. אבער איר דעם אן די צווייטעם באי קלאנגען זיך ווער שטארק אויף איהם, און ער האט געבראכען זיך ווארט ווער זיין צייטונג.

אנב איב טשורטשיל'ס נענער
שאפט צו נרדף ספארטא אין בליז
צוליב דעם. וואס ער האט געמאכט
זיין ווארט. האט טשורטשיל געזאגט
זיין נאך א סך סתם גענוג צו פיר
קאמוניסטישע סינסטאציען. וואס זיך
נאך אריינגעשטעלט געווארן אין דער
נייזשינשטעלעסער אסאליטשער
ערוועק. אין ספארטא האט ער
אויף דער-הויפט. וואס האט ער
בראכט זיין ווארט? האט טשורטשיל
זיין עס איז געווען אים ספארטא
דערפאר וואס ער האט געזאגט

דער אמת פאר און נישט צווישן דעם וואס נאך פארגאט האט געזאגט וויין וואס וועגן דער באדאמט דעם ניוון האט פארזיכערט איהם אויס צוהערן. נאר דערפאר וואס פארגאט האט נישט געזאגט צייטונג וועגן דער עטליכער אויסצייטונג אין איסאליט אין ווי צו באשטענענען דאסעל. אין וועגן דעם ווי עטליכער באשטענענען אין איסאליט האט מען געזען א סך פלאנען פון פאר שידענע וויסע. ביים ציינער דייקן נאר א סך שטעט וועגן דער פאר לייער איסצייטונג אין איסאליט. אין וועגן אז עס איז די אלטע מעשה פון עטליכער. אז אין יעדע פאר. וואו זי שטעט נאר אריין א פון וועג אפילו איז א וויילע. באטראכט זי דע ווי א נאכגעט קומע. וואס דארף פרייען איסצייט יודע.

און איצט וועטען גרייכענלאכער, איר
 סוף צונעמען, און דער ענין גרייכענלאכער
 אין סוף א סך וועניגער קלאר ווי דער
 ענין איסלאליזם. פון סטאטיסטיקלע
 דערע אין ענגלישע פארשטאנדענס קען
 איר זעהן, און דער טראכעל קומט
 דארטעס פון די קאמיוניסטען. דערפון
 דארף איר דרינגען, און די גרייכע
 קאמיוניסטען ווילן ערשט ווי די
 איסלאליזשעס, ווילן די גרייכענוועג
 שטעלעס, איסלאליזשעס דענירונג,
 וועלכע האט פיר קאמיוניסטישע סוף
 נאכטראג, האט געטראפן, סטאטי
 שטיקלעס, הסכמת, העכערונג, די סוף
 צוואלישעס ווייטע אין דער גייט דער
 גיירונג גיט אריין, סוף איינדרוק אין
 גיירונג, און די קאמיוניסטע ווייטע
 אישעטעס זעלבסט, וואו ווי זאלען גיט
 וויי, ווייל ווי קומען אלע פון איין
 חור און געשען אלע איין איין שטור
 קעל, דער אנדער צו אבער זאגן, וואס,
 עס איז גיט קיין טראגע וועטען קען
 סטאטיסטיק, נאר וועטען דער אישעט
 גער גרייכענלאכער דענירונג, וואס ווערען
 געשטייט פון ענגלאכער און פאר וועל
 קעל סוף האט טראג, און ווי איין דער

מאד, אז גריכענלאנד זאל ווייטער
בלויזן א סאנאריזם, אונז ווערט
פאקט די ענגלישע רעגירונג באשולדיגט
דינט, אז זי וויל איינפארשטעלן די פאר-
נאכריכטיגסטע מאס פון רעגירונג
אומשטאנד וואו זי קען נאר, זי ווערט
אין דעם פאר איר באשולדיגט פון
די אימפאליטעט.
נאר וואס סיי איז שווער צו פאר-
שטעלן איר, סארוואס דער דריטער

שבת — סבלין — שניינס
 סילא, וואס איז שידד צו אימאסליט.
 האט סבלין וויל עקענס פראססעל.
 אז עס איז נים וויל עקס, וואס סטורד
 פטייל וויל נים האכען גראץ ספארעא
 איז דער אימאליענישער רענירונג.
 ער איז נישט וויינער א ספונע, אז ער
 וואל וויל פאר איהם אננעמען. פאר
 סבליניצן איז אויך בארעליט געווען
 רובעם. אבער אויב איז גרויסעלאנד
 שלאסס וויל ענלאנד געווען די קאסד
 נישטעם, איז עס נים ליבס צו פאר
 שטעט פארואס סבלין שניינס.

מילא וזו סטורטשיל וזלם וזד
שלאנוז מים די סאטורטשיל איז
ענלעכער וזלם סטאלין וזד גים סטורט
אריינסטשיל. אבער גרינעלעכער איז
דער איצט א לעגער וואו אלע סאר
איינזעטעלעך פלעקער האבען א גלייכע
חלם סא סטורטשיל שווייטע סטאלין
ביזע אינער דאנק, אן ענליכע
סטורטשיל און סטאלין און

[illegible]

קאמאן א סיסטעם אפמאך אז עני
לאנד וואל זיך נים מיטען אין דעם.
דאס פאדערט דאס לאנד פאר אים דאס
נייט. בילדערט אים אונטער אונטער
דערפאר וועט זיך פאדערט דאס לאנד
נייט מיטען אין דעם. וואס ענליכע
פאר אים איינמאל אים אין גריכענלאנד.
עס ווערט דערמיט ערליכער. אז עני
לאנד אין סטארק פאר איינמאל.
אז איינמאל אין גריכענלאנד וואס
איינ אים איהר איינמאל פארענע.
פאר וואס עס אין דעם פארמאכט
דער שפראך. וי דער האנד א פארענע
אז ערליכער. וואס אין דעם סיסטעם
דערפאר ים.

אם דאס אלץ האב איז בעליינט
אין אונזער אפטיקאטור זייטונג.
אזוי גראד איז אונזערע, דאס זיינע
אין אלגעמיין פריינדליך צו ענגלאנד
אז האלטען גאנץ שטארק פון ווייניג
באז שטודירט. עס וועט איינפאל
דרייט דער סארלאנג, אז עס זאל
וואס ניכער אראנטירט ווערן א
אומשטענד פון פרעזידענט רוזוועלט.
פרייער שטודירט אן בארשא
סאלאן.

פילא וואס איז זיין צו דער פאר
לאנגסטער קאנסערווענץ. האט איר נאך
נישט וואס צו זאגען. דא האט איר
בלויז געוואלט זאגען. אז איר האלט
סיס פרעזידענט רוזוועלט איז זיין
סיינענדיגארשיידענהייט סיס פרע
זידענט טיטסערשיל. און איר וויל האב
זען. אז רוזוועלט וועט זיין סיינענ
דיגערשען.

אין אלגעמיין קען איר
נאך גוט פארשטען, איר וואלט
איר וואלט, איר וואלט
איר וואלט.

ענאמאנד איז נאר דער סלחטע
ווען נישט בלויז די וויכטיגסטע סליכה
אין איירענעם, נאר זי איז אויך געווען
די גרעסטע סליכה אין דער וועלט.
וועט זי עס אבער אויך זיין נאר דער
וויכטיגסטער פאר אירענעם.

מלחמה זו קם ונעלם איים. אז
וויכטיגסטע מלחמה אין איראקע וועט
זיין פאנענדרוואלנד אין די וויכטיג
סטע מלחמה אין דער וועלט וועט זיין
אונזער אסעריקע. די גרעסטע קריגס
מלחמה. די גרעסטע האנדעלסמלחמה
אין די גרעסטע ליבסמלחמה אין דער
וועלט וועט האבען אסעריקע. די גרע
סטע אינדוסטריעלע לאנד אין דער
וועלט אין דער גרעסטער פילאנדי
עקספער אין דער וועלט וועט ווירדען
אפאל ווין אסעריקע. דערפאר פאר
שטעלעס וויר, אז אסעריקע וועט האבען
דעם גרעסטען עקאנאמישען איינפלוס
אויף דער וועלט. עס איז נאטירליך
אז ענלאנד וואל נים ווערען אראפער
דערינען פון איר היימען פערזענלעך
אויף וועלכען זי איז געוואנדען פאר
דער מלחמה. האט טיטורסטיל דאס
געזאגט. אז ער וויל נים זיין דער
ענליכער פערזענער סיגסטער איין
טער וועכענס דערינען ס'איז אפגאנג
דערגעפאלען די ענליכע אימפעריע
ענלאנד וועט דעריבער פאנעוואלדע
וועט זי קען נאר און זיך צו באשטעמט
נע וואו זי קען גאר. אבער דאס קען
דאך נים ווירדען אויף טיר. אז איר
יאל וואס. אז עס איז דעם. וואס
ענלאנד טוט אין אימפעריע און אין
נייבעלעכער. אפילו די ענליכע פאר
נייטער פארטיי האט דעם נעקענס
וועלען ביי זיך צו וואנען. אז עס איז
דעם. וואס טיטורסטיל האט געזאגט
די פארשטער פון דער ארכייטע
פארטיי אין ענליכער פערזענלעכע
האבען. אים ווערען אן וועלען. נע
אפגעשטעלען טיטעס. וועט טיטור
טייל האט אפגעזאגט א טיטור
אונטערזאט פון ענליכע פערזענלעך

Age	Gender	Height (cm)	Weight (kg)	Heart Rate (b/min)	VO ₂ (L/min)	VO ₂ max (L/min)
20	M	175	70	150	2.5	3.5
25	F	160	55	140	2.0	3.0
30	M	180	80	160	3.0	4.0
35	F	165	60	145	2.2	3.2
40	M	170	75	155	2.8	3.8
45	F	162	58	142	2.1	3.1
50	M	172	78	158	2.9	3.9
55	F	164	62	144	2.3	3.3
60	M	174	82	162	3.1	4.1
65	F	166	64	146	2.4	3.4
70	M	176	84	164	3.2	4.2
75	F	168	66	148	2.5	3.5
80	M	178	86	166	3.3	4.3
85	F	170	68	150	2.6	3.6
90	M	180	90	170	3.5	4.5
95	F	172	70	152	2.7	3.7
100	M	182	92	172	3.6	4.6

העונות וזי האכטן נים געוואלט שטיין
סען געזען אים. ווייל זיי האבען נים
געוואלט סיידען צו א קרויזס אין דער
ענגלישער רעגירונג אין דער אייזער
נער צייט. אבער זייער אפמאכטען זיך
אז זייטען האט קלאר געזאגט אז
זיין האנדלונג געפאלט זיי נים.

אין ווייס נים ווער עס איז דער
רעקאסאר פון דער אידישער איינ-
רעפערענץ פארעם סיסטעם (A.R.S.).
אבער פון דער סיסטעם נייעס ווי אזוי
דער בארימטער אידישער היסטארי-
ער שטען דאנאט איז אומבאקאנט
נעמארען פון די נאציס איז רינגא קען
אין זעהן. אן ער שטענען זיך נים איין
בערעם שטארק וועגן נעמארענא-
אין היסטארישער פונקטליכקייט.

רובנאון איז דערמאנט נע-
ווארען אויפ'ן באפעל פון יאחז
סיכעל. איינער פון די נאעיר
סאטאנרישע פון דער רינער.
נעמא, וועלכער האט מיט יארען
זיידען געלערענט געשיכטע פון
אירע און פון מורה ביי דעם
היסטאריקער אין היידעלבערג.
דאנאט

אין דאס מאדאן צוויי אומפונקטליכ
קייטען: א נעמערשאפט און א תיר
סעקורעטע. ערשטענס, נעמינס ויד
היידעלבערג נים אין דער שווייץ, נאר
אין רייטשלאנג, איר ווייס עס דעם
פון, וואס איר האב אסאך געלערנטע
אין היידעלבערג אוניווערסיטעט
צווייטענס, אין סטעלן רובנאווי קיינ
סאל נים געווען קיין פראפעסאר אין
היידעלבערג און האט דארטען קיינ
סאל נים געהאלטען קיין לעקציעס ווע
נען אירישער געשיכטע, דאס ווייטע
אלע, וואס האבען א ספיקעל ידענ
ווענע רובנאווי, און אס צוליב די
צוויי אומפונקטליכקייטען קען זיין
דער נאנער נעשפערד פון דעם נאנע
מים רובנאווי ווענען די לעקציעס
וואס ער האט געהערט ביי אים אין
היידעלבערג א. פון, וואו נים ווין איר
כערנס נאחגעס צו אן אס'ען מאקס

Age Group	1997	2000	2003
18-29	~75%	~80%	~85%
30-49	~65%	~70%	~75%
50-69	~55%	~60%	~65%
70+	~45%	~50%	~55%

Published every day by The Day Publishing Co., Inc.

MONIKA WEISBERG, President and Publisher

Address: 100 East Broadway, New York N. Y. N.

Telephone: CHICAGO 4-1100.

Registered as second class mail matter at the New York, N. Y., Post Office

[illegible]

Wednesday, December 13, 1944. Vol. XXX. No. 10,925

די ארץ-ישראל רעזאלוציע

די רעזולוציע, וואס דער אטעקאנטער קאנגרעס האט געדארפט
אנטקעגן לטובת א אידישער קאמאנוועלס אין ארץ־ישראל, איז היידער
אפגעלייגט געווארן. די סענאט־קאמיטע, וואס האט די רעזולוציע
באהאנדלט, האט דערקלערט, אז דאס אפלייגן די רעזולוציע איז
ניקטמאס נאך דעם, ווי דער ספייס־דעפארטמענט האט געלאזט זיטן.
אז די אינטערנאציאנאלע סימבאליע איז ביים אינזיגן אפגעט
זינט צוגעמאכט פאר אים רעזולוציע.

זו סען וועט זיך דערמאנען, איז די רעוואלוציע שיין איינמאל אפ-
געלייבט געווארען. דעמאלט האט דער קריגסדיקטאטארסענס זיך
אריינגעזעט און געזאגט, אז די סאליסערזשע לאזט איז נישט מאסיר
געווען סאר דער דאזיקער ארמיי-ישראל דעמאלטאזיע.

פרוהער די מיליטערישע לאגער אינעם די אינטערנאציאנאלע פא-
ליטישע לאגער — דער פאקס בלייבט, אז אלע אידען וועלען זיין ברויט
לויף אנטישט. אנטישט פאנציעל דערפאר, וואס מען איז נאכדעם
זיכער אין אירשע קרישע, פאנציעל נאך דעם רעוואלוצאן פון די
לאגער, נאך דער ווידער-דערוויילונג פון פרעזידענט רוזוועלט צו א
פאקס פערט. אז און די רעוואלוציע וועט קענען ווערען און אפער-
קעמער פאקס, אן אפיציעלע פאליסי פון דער אמעריקאנער רעגירונג.
דער מיינ-דעפארטמענט לאזט וויסען, אז אמעריקע האט שטענ-
דיג ארויסגעוויזן די פאקס סימפאטיע צו די לייבערליכע אידען
פון איראקע, אז ער האט דעם נאכטאגן אינטערעס אין די נאציאנאלע
האנטעווערן פון דעם אירשען פאקס, אז עס וועט אלץ נעמען ווערען
די העלפער אין דער אירשען נאכטאגן.

סוף דעם פולסטען וועסענקס צו דעם סיידישע-פארשטעטל און
צו דער אסטעריקאנער רעזידענץ, וואו אבער נישטאס ווערען. אז ווי
נום אס די אלע סענטימאנטען וואלען נישט ווין, זיינען זיי ווייט נישט
געבט אין דער שווערליכער לאגע, אין וועלכער דאס אידישע פאלק
קעמט זיך. (זיי זיינען) אייד ווייט נישט געבט אין ליכט פון די צו
שטען, וואס זיינען כסדר און דירעקט געטאכט געווארען בונדע ארץ-
ישראל. ארץ-ישראל איז געווען א באהאנדעלער פונקט אין די פלאס
פארמיט פון ביידע נרויטע פאליטישע פארטייען. דערמיט איז אים
פערזענליכע געווארען אז א אידישע הויט איז נישט עפסק, וואס
הייזט איין באשיסענע נרויטע אין אסטעריקע איז אין דעם פאראיני-
גטעניסער, נאר דאס נאמען אסטעריקאנער פאלק.

סיד ויניקן געזאמלונגן צו זאגן, אז כאטש מיר האבען געקוקט
א פיל טיטע רייד פון סיכאפאציע צו אונזער נאציאנאלען אינסטיטוט, אין
כאטש צייטגענויז אין דאס געזען א שטיקלע שרייב אין אונזער
פריער, ווייניק מעשים געזען אין א היינטיקע דיספאפאציע צו
א פיל טיטע רייד פון סיכאפאציע צו אונזער נאציאנאלען אינסטיטוט, אין
כאטש צייטגענויז אין דאס געזען א שטיקלע שרייב אין אונזער
פריער, ווייניק מעשים געזען אין א היינטיקע דיספאפאציע צו

די רייד האבן יעדנמאלס נישט פארמיטלט, אז מען זאל אויס-
שניטען א פערטעל פון דעם אידישען פאלק; און די היירוקאסטס
פארם פון הילף און רעכטן: אפענע פיינדען אין ארייזשואל, אפגע-
פיינדען אין אונזערע לענדער, קאנטראסט סטעליאנקייט פאר אידען
פאראנטווארטליכע ווי פון די נאציס קריסטאפארעס — דאס אלץ אין
אונזערע נאנטען.

הסדר האם מען דערקלערט, אז מען קען נארנישט טאן — צוליב
 דער אינפערנאציאנאל-פאליטישער

העניינים, כגון סוגר גישה אנטיקספּרס, או ד"ר יואל מן דער ארץ-ישראל
וארצות איד פארלוירטן. עס וועט אפשר ענדליך אפאל קומען
י. מאן וועט זיין דאס, לאזטן וועלכע גיטן אנטווערפן.

אויך דארף מען נישט אראפלאזען די הענט אין דער אידישער
ה' מען דארף ווייטער ארבעטען און קעמפן אין האפען, אז
ה' וועט אים בוי א צעם נישט דערנאכט. געווארן, וועט שפעטער
געווארן א צעם.

אבער עס וואלט איין געווען נישט ריכטיג צו באהאלטן דעם פאקט, אז די אידען איבערנעמען פילען זיך גרינמיליך אנמישט פון דער נייער שלעכטער ווערגענג, וואס דאס מול פון דער ארץ-ישראל-רעוואלוציע האט ווידער באקומען צוליב דעם שטעלונג פון דעם סיימיס-דעפארט-מנטאליטעט, פון דער אדמיניסטראציע.

קאנגרעסלייט קריגען פיל אנפראגען פון
נאנצען לאנד וועגען דער ציין רעזאלוציע

(¹) "MILITARY TRAINING" AND "MILITARY SERVICE"

Journal
Dec 18, 1944

אונדזענעם מיט דער צווייטעוואלטער
וואלט נאך וויסן זיך בעקערט, איז די
פאליטיק פרייע פון וואשינגטאן
האלט פון זיך נאך אין איין האנט
דערע וואס דא איז פארגעשטעלט
פאנאמאצאן און פאנעקסליים פרייע
זילע בעלעגראפיע פון איבער'ן לאנד
מיט פאנאמאצאן וועגן דער צוויי דע
זעלבע און וואס עס האט מיט איר
אפערט.

אין די וואניטאטעס פארמאכט
לייזט דעם פון פיל וועגן דער
אומפארשטענדליכער שטעלונג פון
דער וואלטס ארטיסטאריע פונעם
דער רעפארמער. וועגן דער האלטונג
פון דער צייטשפיר פונדעראס
בעט דעם קרייז און וועגן דער
אומפארשטענדליכער פאזיציע פון
אויסעס צו נאטורן דער רעפארמער
און די שטענדיגע שפייגלונג פון
אין אן דער וועלט פונדעם.

ליום אנהלאלאנס דער ארטיסט
מאדעל, נעמטס ס'זיך דא סטיל נישט,
און די קעניגין וואל זיך אזוי שטארק
אין קעניגליכן אריינשיקן אין דער
אויסן פון קאנצעס, פארס נאך אין
אנהלאלאנס, וועטן וועלכער
ער פרייערס נאך אין די פאר
דעס קאנצעסס חסדו: ערשט
וואו לארען וועלכער.

[illegible]

אין "הארץ" האט מען באמערקט
אז בלויז'ס באשטימט דאס (1980) וואו
אונזערע אנטדעקונגען זיך דעמאלסט
ענטפאלן. אבער אין דעם צווייטן פאל
האט מען אויסגעטוישט באמערקונגען
אז זיינע אנטדעקונגען, צוזאמען מיט
אנדערע, דעמאלסט, אז עס איז
עס נאך גארטא איינפארהאנגען. מען
זאגט דעמאלסט, זי האט באמערקט
אז דאס איז איינפארהאנגען מיט
אונזערע באמערקונגען. זי האט
דעמאלסט זיך אונטערגעקומען
זי וואו אין דעמאלסט.

[illegible][illegible]

NEWS AND VIEWS

The Palestine Resolution:

A Hope Deferred:

A Faith Broken:

A Loyalty Unrequited

—By Dr. S. MARGOSHES.

Again and again and again the Palestine Resolution, now pending before both Houses of Congress for over a year, has been deferred, this year no exception. The State Relations Committee of the House, because Mr. Stettin, Secretary of State, has not approved its passage. It means, however, that both major parties had a plank in their

forms in favor of just such a resolution. It made no difference that President Roosevelt himself, on the eve, it is true, not on the morrow, of the election, sent a message to the Atlantic City Convention of the Zionist Organization of America, pledging his best efforts to the establishment of a Jewish Commonwealth in Palestine, which, in essence, is the purport of the Resolution; Mr. Stettinius, speaking for himself and, evidently, for the White House, didn't think that the Palestine Resolution should be passed at this time. He did not say at what other time precisely he would like to see the Resolution passed. He just liked to see the Resolution deferred for State reasons, until the situation changed; which, of course, means exactly nothing.

Said he, in the name of the State Department: "The Department has the utmost sympathy for the persecuted Jewish people of Europe and has been assisting them through active support of work of the War Refugee Board in every possible way. The Department considers, however, that the passage of the Palestine Resolution at the present time would be unwise from the standpoint of the general international situation, and has so informed the Committee on Foreign Relations." Which, if you ask me, is adding insult to injury. "We have had altogether too much of this kind of sympathy, going out to us in the darkest hour of our history, and we are pretty sick and tired of it. For what can we do with this sympathy? We cannot pry open with it the gates of America to admit the thousands and tens of thousands of Jews who could still be saved from the hell that is Nazi-occupied Europe. That much we have known for quite a long time. And now we are being told that this sympathy is too fragile a thing to open with it the doors of Palestine, against which press the tortured bodies of countless Jews crying out from the depths of anguish and desperation. If this is the only sort of sympathy Mr. Stettinius can offer us, I hope he has some use for it. We haven't."

from the standpoint of which Mr. Stettinius looks at the Palestine Resolution and finds it unwise. It may be the Italian situation; it may be the Greek situation; it may be both, and then again it may be neither. I am not in the know. But I do know that the international situation will always present some difficulty with regard to the solution of the Palestine problem. If it won't be England and the Italians or the Greeks, it will be England and the Arabs. There will always be some obstacle, real or fancied, that will be in the way. *Does Mr. Stettinius expect us to wait until the international situation, always very knotty and bristling with difficulties, will become nice and easy and as smooth as a lake at eventide?* If he does, he is deterring us and our hopes for a long time. Indeed, and if we have to wait so long, we on our part had better wait for the Messiah. That waiting has always had its merits. And the Messiah, at least, never made us feel he was coming through tomorrow; so the disillusionment wasn't so great. And then again, some of us have real trust in the Messiah and in his word. By all odds, Mr. Stettinius is not a Messiah.

Personally, I would have much preferred had Mr. Stettinius made no statement at all, permitting us to draw our own conclusions from his intervention to kill the Palestine Resolution. We would have known then definitely that we had been misled in our expectations and in the hopes we had placed on this or any other individual, on this or the other administration. Then our disillusionment as deep as it is wide, would have been tempered by a salutary lesson. We might have learned not to rely so much on pre-election promises. As it is, some of us may again be taken in.

I see that three Zionist leaders have called on the State Department to discuss the Palestine question. I have not the slightest notion as to what they said to Mr. Stettinius and through him to the higher-ups. For myself, I do hope that for since they cast diplomacy to the wind and told the whole and unvarnished truth. And the truth is that we are heartbroken; that we are sickened to death with disappointment and disillusionment; that we feel let-down; that we have no use for all the excuses that are being offered us; that we are beginning to feel that our best friends are not our best friends at all; and worst of all, that the faith that we had in men and in mankind is being undermined and destroyed by the pressure of events and acts of cold neutrality at a time when we are desperately in need of positive and heart-warming support. We, on our part, have not been neutral; we have rendered positive support when it craved for most, and the thought of our unrequited loyalty makes us feel bitter and disillusioned as we have not felt in a long, long time.

CONT. ON NEXT PAGE

A

I give this story because such things need to be made public as they occur. There was no honesty in the promise; nothing has happened during the past six weeks to justify a change of policy concerning a problem that is 2,000 years old; neither the President nor the State Department justified their course by a public statement in clear and specific language defining this particular problem in relationship to American policy; and Dr. Wise, as a clergyman and public leader, should not have lent himself to the politics of confusion. But that is the way things are done these days—confusion is the order of the day.

declaration that military considerations opposing passage of the resolution had disappeared, we are now grieved to find Secretary of State Stettinius urging postponement on the grounds of political considerations. "Hatzofe asks whether "postponement doesn't indicate attempted evasion of Roosevelt's undertaking, "but concludes that "it isn't the end of the chapter and the only possible moral in the intensification of our struggle."

Palestine Resolution Gets 12 Senators' 'Approval'

Members of Group That Beat It Face It 'Personally'

From the World Tribune Bureau

WASHINGTON, Dec. 14.—Twelve members of the Senate Foreign Relations Committee, seven Democrats and five Republicans, which earlier this week postponed action on the Palestine resolution at the request of the State Department, today signed a joint statement recording their "personal approval" of the resolution.

They are Senators Joseph F. Guffey, Pennsylvania; Claude Pepper, Florida; Bennett Champ Clark, Missouri; Elbert D. Thomas, Utah; James E. Murray, Montana; James M. Tunnell, Delaware, and Robert R. Reynolds, North Carolina. Democrats: Senators Robert M. La Follette Jr., Wisconsin, Progressive; Arthur Capper, Kansas; Gerald P. Nye, North Dakota; Henrik Shipstead, Minnesota, and James J. Davis, Pennsylvania, Republicans.

The twelve Senators constitute two-thirds of the Senators who participated in the Foreign Relations Committee discussions. The resolution was rejected because Secretary of State Edward R. Stettinius told Senators that passage "at the present time would be unwise from the standpoint of the general international situation."

PALESTINE JEWS DISAPPOINTED IN THE UNITED STATES; CRITICIZE AMERICAN ZIONISTS

JERUSALEM, Dec. 15. (JTA) -- Disappointment at the deferment of the Palestine Resolution by the Senate Foreign Relations Committee is expressed in the Jewish press here. The newspapers charge American Zionists with "inspiring false hopes" by creating the impression that "big political achievements" were soon to be expected.

All the papers emphasize that whatever the reasons for the deferment of the resolution by the Senate committee, and for it being blocked in the House Rules Committee, the fact remains that American policy with regard to Palestine has undergone a change from October to December, and that there has similarly been a change of heart among American leaders.

די וואַך אין איד'ישען לעבען

[illegible]

ה'תשנ"ב, י"א

ל און דער פאטריאטיסם פון יעדעם
נאטור דיקטירטן אים אנצונעמען
עס פרעדיקטענ'ס דאס, ווייל דער
אויסרוף איז פער באפאנס סיי דער

לכבוד שם איין סענאטארי.
 "ו"
 עס ווערט באווייזעט, אז דאס איז
 א פאקט א פארשטיינדלעכע, און
 און אויך און סאדיראקטע האט
 זינט דאס קריגעלע אויך און בית
 דין.

איד בי ניש באשאנס סייס די סייס
ת פון סייס רעפארטענטע, נאר
זו דארף ניש ווין סייס נייטער די
פאסט פון פארטעיר, אן איצט אין
ט געווען די בעסטע צייט פאר א רע
לוציע, וואס וואס צו צווינגען עני
נער צו נעמען פארעם, וואס צו וויל

[illegible]

עלמס האם דער נייער סטייטסערד
סערי אריינגעלאזטן די פאדע פון
אז אן אפערירט אין גוט צושטערן
א דער ענגלישער פאליטיק אין איר
אלעס. עס איז איר קיין סאך נישט
א מערירט אין גוט איבערגען ווערן
ד פון דעם, וואס ענגלישע סאכעס
ווערן נאך פאבריצירט אין אפעריר
(1) זייטן אינעם אויף גרויסע
אפראכטע, אנטיקאם אויף נאציסע
ארכאעז.

אויב די דאזיקע קלאנגען זינען
פאלשע, און קינדער פון די פירער האט
ניט דעוואכט, אז דער פרעזידענט איז
אין פאקט דעם, אז די דעמאלדיגע
נאציאנאלע אפטיילונג וועט, איז
בראי, אז די אפטיילונגס קאמיטע

[illegible]

סען קען דעריבער מיר באדויערען
די האנדלונג פון סענאט און קהילה
די אנטוויקלונג פון דער וועבזונג, וואס
די עלטסטע לאנג האט ענטפערן און
אזוי צום צווייטן, אבער וואונדערליך
די דאזיקע סען גיט.

עס פארמאגט זיך אבער פארן קלאסן
צו און צווייגטשטעלעך קריסטן — און
זיך ווייס נים וויפיל אסאך עס איז דא
און וויפיל עס איז נישט אסאך נאר

העבודות". אין צלעך ער האט
אקאדעמיש אפגעזאגט פון א באלד
נער אידישע ליכט, און האט זי אפ
געלייגט אויף אים צו זיין.
לייגט זי יידישע פון דער איינציק

והם ייתנו פקדונות מליכום נעדרים
אין דבר אחר שיהיה פקדון עליהם
למאשרשכא, האם דר, וייצאם אי
זין דרש פקדונותיהם, אז יר נליכ
יש לו ארץ ישראל ויש באלו ונדר

א פירוש חלוקה, ער האט דער
אונטערשייד צווישן, אז די אינגער
מאנען איז ארץ ישראל וועלן זיך
ווער די רעוועלוציע פון זייער
בייז, און אז ער איבערגענומען

[illegible]

עם האם נהאלטן דערביי, און
זינטערן הונד ואל פאסירן א נס
און דע קאנערס ואל אנזעסן די
אמאליקע טאטן און יאראל.

דער שטערטאן פון דער האלד-
מאכט פאר אויסצולייכע אנגעלעגה-
הייטן, קאנדידעטן פאר כלום, האט
זי דורכגעפירט בשלום דורך זיין קא-
סיסט און האט זי געבאכט צו דער

דוֹלִיסְטֵאסִיט, אֵלֶן וְהַם אִין נַעֲבִילִי
כִּסּוּ סַר דַּר דוֹלִיסְטֵאסִיט אִין נַר
זַע, אִין בַּאֲשִׁלִּיסוֹן אִין סַמָּה, אִין חֲזַל
כִּסּוּ דִּי רַעֲזֵאֲזִיק וְאֵל אוֹיְנֵסְטִיס
יִשְׂרָאֵל אִין נִאֲשֵׁר קִמְרִיס.

אמת, אויפ'ן חזק צו דער וואלטיקא
סיסטע האט די אויסלעזערעקע קאמיטע
פארלאזט א וויכטיקע ווארט אין דער
דעוואלוציע פונקטאט א, אידישע קא
פאנעוועלסקע אין ארץ ישראל אין דער

בליבן בלוי א. קאמפאניסטא;
אפר ציוניסטישע פאר האפן זי
נעמיסס, אז דער אינציער ווארט
אין גוט ווייזט, ווייל דער איז
האלט און דער זי פון דער קאמפאניסט

מסבסם קלאר, אז עם קצו נים זין קיין
דייד וועגן אן אנדער, קאמפאניעלסט
אויסער א אידישער.
ווערן, ווען פון דאס, אז אין ארץ
ישראל זאל שטעלעכט זיין א שרייב

אידעם איינציגסטע און יא שוין
אידעם קוין פון לאנד, כדי צו שוין
פארן דארט א „קאמאנוועלטה“, איז
עס קלער וואס טוען זייטן.
אבער נאך איידער די דולסיקאסיסע

החם ארבעה עשרה יום, וזאת
זיננו נעסונו. סמאים" — וזל סיר
דל חסוב'ער פונם אנטשולדיגן
פאר'ן תובתאמיסדונו = פון דער
העכערער הוי", און אנטשעסלס די

פירער האטאטן זיך צוראונקעלט ווען
נאך פערסאנעל, אנטפער וואונדער, דורך
וואסערס בויט דאס פערזענלעכע האט
פארשטאנען א העלפער וואונדער, האט
א פערזענלעכע פארשטאנען, האט

המחשבה הזו היא שגויה. אין שום סיבה להניח שיש קשר בין שני הדברים. הסיבה היא שיש הרבה דברים שיש להם קשר, אבל הם לא קשורים זה לזה. זהו תנאי הכרחי לשימוש במושג "קשר".

דא האט זיך אריינגעשיקט דער
סטייט דעפארטמענט. אזוי ווי דער
קריגס דעפארטמענט מיט א האלב יאר

פרויד, און דאס בלאקירט די רעזול
לוציע.
דאסאלט ווילן עס געווען מיליטע
רייזע אינעמיטלעך, דאס האבען נע
מאכט. "נישט מאכט", אז די רעזולציע

ציר ואל אבנעוועגן ווערן איבער
יינען עס וואלדישע איבערזעצונג.
היינט דעלעגאטע, וואס האט זיך
געשעסן צווישן דער ציוניסטישער
ציר און דעם קאנגרעס, ווי עס ווערט

במסגרתו בין היתר - אינרסיות
קרייזלר, אין די שטיפות אין סעמס
נעמס - 8. ביטויים פאר דער רעזולוצ
ציע אפילו באדעם, ווי סטעטיניום
אין צוויי פאל רעזולוצ פאר דער פער
אין צוויי פאל רעזולוצ פאר דער פער

[illegible]

הוא מציג את עצמו כמנהל מחלקת המחקר והפיתוח של חברת "מילר" (Miller) וטוען כי הוא יודע על פיתוחם של תרופות חדשות. הוא מציג את עצמו כמנהל מחלקת המחקר והפיתוח של חברת "מילר" (Miller) וטוען כי הוא יודע על פיתוחם של תרופות חדשות.

אין דער פריערדיגער באריכטונגס-אומזאגלעכקייט
פאר דער אומבערליכער פאליטיק פון
לאנד, ער קען בלויז נישט דורכפירן
קען, פרייטע, פון אומפארגעסליכע
אומזאגלעכקייט, און דאס האט אים אומפארגעסליכע

[illegible]

The angriest group of former Roosevelt supporters in this capital at the present time are those Zionist leaders who have waged the long battle to establish a Jewish homeland in Palestine and who of late have bent every effort to lift the immigration barrier imposed by Britain in violation of World War I's Balfour agreement.

CHURCHILL, GREECE, POLAND, PALESTINE, U. S.

We isolationists, long covered all over with shame by various persons and groups, seem entitled to lift our heads a bit now, and wipe off some of the shame. Judging from recent developments regarding Greece, Poland and Palestine, the Roosevelt Administration has not been all-wise in following wherever Winston Churchill has led.

Mr. Churchill has been pretty frank about what he wants Britain to get out of this war. He remarked a couple of years ago:

"I have not become the King's First Minister in order to preside over the liquidation of the British Empire."

Shortly after Pearl Harbor, Mr. Churchill exulted in Commons:

"When I survey and compute the power of the United States and its vast resources and feel that they are now in it with us, with the British Commonwealth of Nations all together, however long it lasts, till death or victory, I cannot believe there is any other fact in the whole world which can compare with that. That is what I have dreamed of, aimed at and worked for, and now it has come to pass."

Other things have come to pass since then. For one, British soldiers, following Greece's liberation from the Germans, are now having a bloody fight in Athens against a lot of Communists. For another, Churchill reveals that he long ago O. K'd Stalin's ambition to keep Poland west of the Curzon Line after this war, and that President Roosevelt has been notified of this deal, though he hasn't replied. That implies that he has consented—an implication which a vague State Department statement yesterday seemed to confirm.

Why should our Government be consulted about boundary changes in Europe? What skin is it off our national neck whether the Poles or the Russians get postwar possession of Lwow (pronounced Lwoof, rhymes with woof-woof)?

The answer to that is that if we consent to these map reshufflings we can be told later that we guaranteed them. The foundation thus will be laid for talking us into Europe's next war. Stalin having promised the Poles East Prussia south and west of Koenigsberg, plus Danzig, it is not hard to guess where that next war will be hatched, or when. It will be hatched in Germany, when, as and if the Germans feel strong enough to fight again.

To the question whether Stalin will stand for the British shooting of his Communists in Greece, we think the answer is yes. He is cold-blooded about these things, and a few luckless Greek Reds more or less will mean nothing to him if he can get eastern Poland, parts of Finland and Romania, and all of whatever those three helpless little Baltic states were called.

If we were determined to mind our own business—to confine our boundary redrawing to our own hemisphere and keep Europeans from helping us in that pursuit—we would be much better off. As it is, we are spending the greater part of 100 billions a year on a war over European boundaries, and the lesser part on a war with our natural enemy, Japan. And we are being consulted, underwritten and guaranteed into future European boundary wars.

As to Palestine, Mr. Churchill remains adamant in his refusal to let any more Jews move in there, and Mr. Roosevelt acquiesces in the Churchill policy. Why?

For centuries, the so-called Jewish question has been an excitant, an irritant, in various parts of Europe. Britain, Spain, Russia, Poland, Germany, etc., have had their Jewish question troubles.

One Jewish faction, the Zionists, says the Jewish question would be alleviated if Jews were allowed to return freely to Palestine as their officially recognized homeland. That seems reasonable to us. Palestine was the Jews' original homeland. Why can't as many of them as wish to do so go back and improve the place with their well-known talents for creating wealth?

The Churchill government is against it, however, on vague pleas of fear of Arab reactions to a liberal Palestine immigration policy. Such Arab or Mohammedan reactions, it is supposed, would have a bad effect on other parts of the British Empire. Mr. Churchill fears no one else; why the Arabs? And Mr. Roosevelt goes along with Churchill in the matter up to now, instead of standing by his campaign platform plank endorsing the Palestine Jewish homeland idea.

There may be deep and weighty reasons for all this. Certain it is, though, that it would be better for the United States to have Palestine reopened to the Jews than to have millions of them coming over here after this war as unassimilated refugees.

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

צווישן אונז גערעדט
Journal Dec 18, 1944

1

N E W S

12.22.44

A M E R I C A
*** *****

DRS. WISE AND SILVER RESIGN IN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL SPLIT

New York (JPS) -- Drs. Stephen S. Wise and Abba Hillel Silver, co-chairmen of the American Zionist Emergency Council, resigned from their posts in dissension within the Council over strategy pursued in the past and the course to be followed in the future. Long-standing disagreement was brought to a climactic head following deferment of the Palestine resolution by the Senate Foreign Relations Committee at the express wish of the State Department, Dr. Wise and Dr. Silver each hold divergent views.

A resolution proposed by Dr. James G. Heller, censuring Dr. Silver for "independent action," was defeated, with Zionist Organization of America members on the Council, with the exception of Mr. Louis Lipsky, voting for it; Mizrahi and the Labor Zionists voted against it, and Hadassah votes were divided. Dr. Silver asserted that public pressure for the passage of the Jewish Commonwealth resolution must be maintained, while the opposing view was that pressure now would engender the antagonism of the Executive Branch of the Government.

The Yiddish press, giving the resignations "front page spread," described them, in part, as a further development of old differences between Dr. Silver and the administration of the Zionist Organization of America, over political policies.

שארפער קאמף אין אמעריקאנער ציון-באוועגונג; ד.ר. סילווער רעזיגנירט פון עמירדזשענסי קאונסיל

Forward Dec 22, 1944

מייסטען הייז האט רעזיגנירט נאך ביים צוויי וואכען צוריק. — שטרייט קומט פאר איבער עטלעכע ווי אונזערען די ארבייט פאר פאליטישען ציוניזם אין דעם צייטונג — קאונסיל דארף ענטפערן צי די רעזיגנאציעס האלטן אונזערען ערשטען.

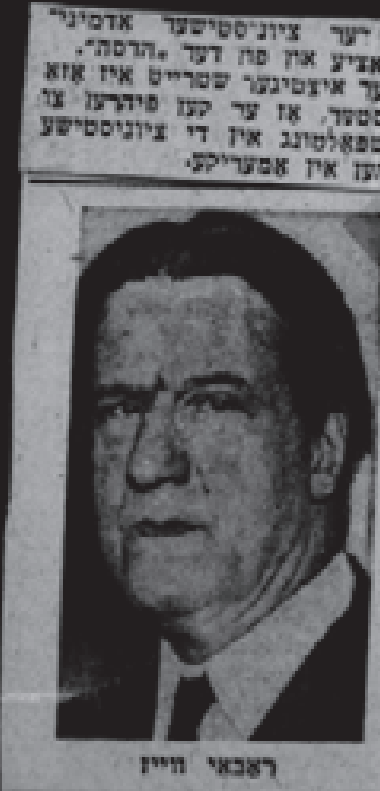

ראבאי סילווער

פֿאַר אַ נעוועם אַ קאָמף איבער פֿע-
טאָדען און טאַקטיק און אַז עס האָט
בעז אירע נעשפּילט אַ רעזולטאַט, פֿע-
טאָדען רייזונגען.
ד.ר. סילווער פארטעט דעם צו.
וואס האלט פון אונזערען צענדליגע
מיטגלידער, וואס וועט פאר די ציוניס-
טען וועגנערען נעמערען די
ענטשליסענע פּלייטונג, אפילו אַז פֿע-
טאָדען איז אַזוי אַז דער רעזיגנאציע פֿון
סענאַטאָרעל זייט שוין נישט אַזויסער
רעז. ד.ר. ווייז דריקט אויס די פֿע-
טאָדען פֿון דער ריכטונג, וואס האלט
אז זיי דעם איצטיגען מאַמענט
איז מיטגליד צו זיי ווער טאַקטיק
און נישט נעמען און דער ענטשליס-
ענע פֿעטאָדען.

אינאוינאנצם פון אפערירען, וועל-
כע ראבאי וואס פארטעט אין דעם
קאונסיל.
צווישען די ציוניסטישע פֿירערען,
וואס שטייען איבער ראבאי סילווער,
נעמערען זיך לאזט ליפּטען.
איבער פֿון סילווערס הויפט
נעמערען איז נחום גאלדמאַן, וועל-
כער האט איינגעפֿירט דעם וועל-
כער וואס איינגעפֿירט קאמיוניסטישען
איז דער אפעריראנער אידישער
קאנסטראקט.
דער מיטגליד פון קאונסיל האט
זיך אַז אַז אַז אַז אַז אַז אַז אַז אַז
פֿעטאָדען אונזערען צו ד.ר. סילווער.
עס איז דאן נעמאכט געווארען אַ
פֿארשלאג, אַז ביינע טעקע-לייט —
אז ווייז אי סילווער — טאָלען דעם
וועגערען. אַז אפּשטיימערען האט פֿע-
טאָדען. אַז די פֿעטאָדען וועל אויפֿ-
נעמען דעם פֿארשלאג און דאן האט
ד.ר. סילווער רעזיגנירט, נאך איי-
נער דער פֿארשלאג אפילו איז געג-
רען געווארען צום שטימען.
דער אפעריראנער ציוניס-
טישער עמירדזשענסי קאונסיל-
באסטעמט פֿון פֿארטעטער, וואס
ווערען איינגעפֿירט פֿון 4 ציוניס-
טישע קאנסטראקטאָרען: ד.ר. ציוניס-
טישע ארגאניזאציע פֿון אפערירען,
פֿעטאָדען ציון, די פֿירערען ארגאניזאציע
"הרסה" און די "פֿעטאָדען".
צום נעמערען מיטגליד פֿון דעם
עמירדזשענסי קאונסיל איז די
פֿעטאָדען נישט צוגעלאזט געווארען.
אבער ביינע צוויי נעמערען, אַז

נאך אַ שטודירטען מיטגליד
פֿון דעם עמירדזשענסי ציוניסטישען
עמירדזשענסי קאונסיל, וואס האט
נעמערען פֿון מיטגליד 9 אין אונזערען
בין 3 אויפֿער ראנקערסטאנ פֿאר
טאג, האט ד.ר. אבא הלל סילווער
פֿון פֿעטאָדען רעזיגנירט פֿון זיין
אפּט אלס איבער פֿון די צוויי
טעקע-לייט פֿון דעם קאונסיל, דער
אונזערען טעקע-לייט פֿון וועלכען
קאונסיל, ד.ר. סילווער הייז, האט
אריינגעפֿירט זיין רעזיגנאציע נאך
ביים צוויי וואכען צוריק.
די דאזיגע צוויי רעזיגנאציעס
זיינען געקומען אלס אַ רעזולטאַט
פֿון אַ שטארקען שטרייט וואס געפֿע-
טאָדען אַז עטליכע חרדים צייט אין
די רייזען פֿון דער ציוניסטישער
באוועגונג איז אפּשטייט. דער
שטרייט איז נישט איבער פֿרינציען
נאך איבער פֿעטאָדען, וואס וועל-
כער אונזערען ווערען איינגעפֿירט
ביי דער אפעריראנער רעזיגנאציע, אַז
זי וועל נעמען שוין צו העלפֿען
אפּשטעלען די גויות פֿון ווייזען
פֿאַרזיך און געווענען געווענען די
רייזונג פֿון אַ אידישער "קאמאנ-
דעמאָסטיק".
די מיטגלידער פֿאַרזיגערטען
אין די ציוניסטישע רייזען זיינען
באוועגערען פֿאַרזאמלט געווארען
נאכדעם ווי די ציוניסטישע איז
זייער פֿאַרזאמלט געווארען אין
די קאנסטראקטאָרען.
דער שטרייט איז צווישען די אַז
הענטער פֿון ראבאי סילווער און די
אנהענגער פֿון דער איצטיגער אַרמיי-
ניסטראציע פֿון דער ציוניסטישער

ראבאי ווייז

קייט קייט שוין. וואס קאנען ארויס-
רופֿען פֿאַרדעם אדער איינפֿיר-
דענדיגס ביי דער רעזיגנאציע. נאכדעם
דעם ביים פֿעטאָדען.
זי באקאנט איז פֿעטאָדען ווע-
לכער געווען געווען דעם, און די
ציוניסטישע וועל איזט ווערען
אריינגעפֿירט דערען אין קאנ-
גראַט, אלע ווייזען שוין היינט, און
די רעזולטאַט פֿון ווייזען.
פֿעטאָדען וועל פֿעטאָדען
דעם וועלכען האט געפֿירט. אַז ס'איז
איזט נישט די צייט אַז רעזולטאַט
וועל אונזערען ווערען. די געגנער
פֿון ד.ר. סילווער זאגען, אַז ער איז
קולדיג אין דעם, וואס די רעזול-
טאַט איז אונזערען געווארען אי-
א צייט ווען עס זיינען נישט געווען
קייט אויסוויקלעך, און זי וועל אונז-
ערען ווערען און אַז ער האט דער-
מיט געבראכט שוין דעם ציוניזם.
די אנהענגער פֿון ד.ר. סילווער זע-
נען, אַז "רעזולטאַט" איז די רעזול-
טאַט אונזערען געווארען. וועל
און וועלכען געפֿירט די קאנסטראקט-
לייט און טעקע-לייט, וואס זיינען
פֿריינט פֿון ציוניזם: צווייטענע.
אין אַ געוויסע פֿאַרן ציוניזם דער
פֿאַקט, וואס אלע ווייזען, אַז ביינע
היינט פֿון קאנסטראקט ווערען
גרייט אַז רעזולטאַט אונזערען;
דריטענע, אַז איזט, ווען די רעזול-
טאַט איז פֿאַרזאמלט געווארען פֿון
לייב דעם פֿעטאָדען, וועט דער
פֿעטאָדען אַזוי געקומען פֿון זיין
ווייז די מיטגליד שוין צו העלפֿען
דעם ציוניזם, וועל ער האט נאך
דאס אליין געווענען.
דער שטרייט איז אבער נאך פֿעטאָדען
פֿאַרזאמלט געווארען דורך דעם.
וואס ראבאי סילווער און ראבאי
וואיז, די צוויי טעקע-לייט פֿון קאנ-
סיל, קומען איבערהויפט נישט אויס
צווישען זיך.
דער קאונסיל האט נאך דערזייל
נישט באשלאסען צי די רעזיגנאציעס
וועלען אונזערען ווערען.
פֿאַר ד.ר. סילווער זיינען די פֿע-
טאָדען פֿאַרזאמלט פֿון די פֿעטאָדען
ציון און פֿון "פֿעטאָדען" געגען פֿעטאָדען
ווערען די פֿעטאָדען פֿאַרזאמלט פֿעטאָדען

די הינטער-קוליסען פאליטיק ארום ער רעזאלוציע אין סענאט וועגען א היים פאר אידען אין ארץ-ישראל

Forward
Dec 24, 1949

**פארוואס מ'דאס די רעזאלוציע אפגעלעגט. — די
רייכערייטע וואס קומען פאר איבער דעם אין די
ציוניסטישע קרייזען.**

פון באריס סטאלין

צווישן די ציוניסטן אין אסיריע, און די
אויסער און די רייזען פון דער ציוניסטישער
פארטיי, וואס ווערן פארבונדן מיט
דעם נאטען פון פרעזידענט רוזוועלט.
אלע וויסען, אז פרעזידענט רוזוועלט
איז א פריינד פון אידען, און אלע ווייז
סען אויך, אז ער האט נישט לאנג צוריק
נעממאכט אן עפענטליכע פרעזידענט
אין וועלכער ער האט אויסגעדרוקט זיין
סימפאטיע צו די ציוניסטישע שטארק
בונדן, און פאלעסטינע וואו ער ווערן א
אירישע סלובא.

האבען אבער לעצטענס פאסירט א
רייזע זאכען, וואס האבען געוואונען
דעם פרעזידענט צו אגרייטען, אז ער
וועל האנדלען מיט פארזיכט אין דער
פאלעסטינער פראגע, ער האט עס אפי
קריטיקט אין א ברייף צו געוויסע סעי
נאטאנא, און ער האט עס — דורך
סעקרעטערי וואו סטעיט סעקטעניום —
אנגעקריטיקט אויך צו דער אויסלעגער
שער פאסיסט פון סענאט, וועלכע אין
געבטען געווארן דורך דעם סטעיט
רעפארטעס אונטערוואלטען די פאלע
סטינע רעזאלוציע אין א ווייט.

דער ווילען פון פרעזידענט איז א
זאך, מיט וועלכער נישט אלע מיטגלידער
פון קאנגרעס רעכענען זיך, האבען
אפט מיטגלידער פון דער סענאט פאר
מיטע געשטימט דערפאר, אז די פאר
לעסטינער רעזאלוציע וואו פארנעבראכט
ווערן פאר'ן סענאט, און צוועלף סעי
נאטאנא האבען געשטימט, אז די רעז
אלוציע וואו נישט אנגענומען ווערן.
די רעזאלוציע איז דערפאר אונגעקער
לעגט געווארן אין א ווייט, דאס סיניט,
זי איז מיט פאר דעם איינציגן קאפי
נעמט, פאר דעם נייעם קאנגרעס וועט
סען דארטן ברענגען א נאנץ נייע
רעזאלוציע, אויב די ציוניסטישע פאר
דערשטאט וועט זיך דערויף איינזען.

די ראזנע נישט סימפאטיע האט, נאך
טירליה, ארויסגעווארפן שווערע סיני
נונגספארשיידענהייטען אין די צויר
ניסטישע רייזען, אדארן א גרופע צויר
ניסטישע פירער — געפירט פון ראבאי
סטייטס, א ווייט — וואס זיינען געווען
מיט דער סיניט, אז אויב פרעזידענט
רוזוועלט געפירט פאר נויטיג, אז סען
וואו איז דעם איינציגן סאפענט נישט
ברענגען די פאלעסטינע רעזאלוציע
פאר'ן קאנגרעס, דארף סען זיך מיט
ווייט פארלאנג רעכענען, פאר'ן א צוויי
טע גרופע — געפירט פון ראבאי אבא
האל פילדער — וואס האט א נאנץ אפי
דער סיניט, די פילדער גרופע האט
גע'טענה'ט, אז דער פרעזידענט און
דער סטעיט רעפארטעס סענען זיך
רעכענען וואס זיי ווילען, אבער דאס
סיניט נאר נישט, אז דער אסיריעאנער
קאנגרעס דארף נישט פריינען די געלע
געווייט צו נאכען א סטעלונג אין דער
פאלעסטינער פראגע דורך דער פאלע
סטינער רעזאלוציע.

די ראזנע צוויי גרופען אין דער צויר
ניסטישער באוועגונג האבען זיך איינס
דעם איינציגן קיין סובא נישט געמאכט
אין וואשינגטאן, אין דער צויר ווען
פארשטער פון איין גרופע האבען
אנייטיט צווישען מיטגלידער פון דער
אויסלעגער פאסיסט פון סענאט
למובט דער פאלעסטינע רעזאלוציע,
האבען סייז און דער אנדערער ניוט
אנגעווייזען צו מיטגלידער פון דער
אויסלעגער פאסיסט, אז זיי וואלען
זיך בעסער רעכענען מיט פרעזידענט

די ציוניסטען אין אסיריע, און די
וועט שטיצען זייערע פארשונגען אויף
פאלעסטינע, האט אויף די ארבעט
קיין איינדרוס נישט געמאכט, אויך די
פארשונגען וואס די רעפארטעס
זען און רעפארטעס פארזיכט האט
בען געמאכט אין זייערע עלעקטאד
פראגראמען, עסערט און די אסיריע
קאנער דישלאסאטען אין די פראגראמע
לענדער האט איינגעזעהן די ארבעט
שע פירט, אז אין דער צויר פון עלעק
סאנס זענען אין אסיריע געמאכט
אלעליי פארשונגען, וואס דער
סען נישט גענומען ווערען ציטען.

די עלעקטאד זיינען פריינע, די
ארבעט האבען ערפארט, אז די צויר
ניסטען אין אסיריע קליינע זיך
דורכצוגייען די פאלעסטינער רעזאלוציע
צויל אין קאנגרעס, זיינען זיי געווען
סעטל אומרויט, עס לעגט זיך אויפ'ן
שכל צו גלייכען, אז יענע אסיריעאנער
נער רעפארטעס — ווייט פון צו
ווייט איינציגער — וואס האבען פאר
הער איינגעזעהן די ארבעט פירט,
אז וויזעלעס פארשונגען צו די
ציוניסטען אין אסיריע, אז עסערט
פארשונגען, האבען איינס סטאלינס
די ארבעט איינציג צו סייס זייער
סטאטעס פאר דעם סטעיט רעפארט
סענאט, בריי צו באאיינפלוסן דעם פיר
וועלט, אז ער זאל ווערן, אז זיי פאלע
סטינער רעזאלוציע וואו אין האנגרעס
נישט אויסגענומען ווערען.

עס איז זיכטיג דא צו דערמאנען,
אז סייז א צויר צוריק האט אויך דער
קריסטעפארטעס אין וואשינגטאן
זיך געשטעלט געגען דער פאלעסטינער
רעזאלוציע און גע'טענה'ט, אז ער וויל
נישט קיין אומרויט אין פאלעסטינע,
ווייל דאס סען שטרינען די וועלכער
איינערשט, וויכטיג איז אבער דאס
וואס דער קריסטעפארטעס האט
לעצטענס זיין גענוערשטאט געגען צו
דיקטעציען, די פראגראם פאר פאלעסטינע
בלויטע אומרויטען אין פאלעסטינע,
סייז וועלכע די ארבעט פארשונגען
אויס, האט דערפאר געווייט צו כאט
סייז דעם נאנץ פון דער מלחמה.

די צווייטע אורזאכע וואס מ'הערט
אויס אין וואשינגטאן אלס גיינס פאר
פרעזידענט "וועלעס" ארויסגעפירט
אין דער פאלעסטינער פראגע, איז דער
פארד פון פארד סאין, עס ווערט אפי
קריטיקט, אז סטאלינס האט נישט
סיינס נאנץ קיינס ווען ער האט ער
קלערט, אז נאכדעם זיי פאלעסטינער
אירישע סטאלינס האבען געמאכט
דעם דעם ענגלישען שטאטסמאן פאר
סאין, אין פארד, האט ער געזעהן
זיין שטעלונג צו דער פאלעסטינער פראגע
נע, אין פריינעווען דע'סייז ווערט
אויך אנגעקריטיקט, אז סטאלינס
האט געווען זיין גענערטער שטעלונג
געלאזט ווייטען אויך פרעזידענט דורך
וועלט, סייז ווערט ער האט געזעהן
דיסטאנס פאר דער לייוונג פון דער
פאלעסטינער פראגע.

די דריטע אורזאכע איז — די אפי
געוויינענע באזינגונג וואס האבען
זיך איינס איינגעשטעלט צווישען אסיר
רייזע און געלעגער, פרעזידענט דורך
וועלט איז א שטארקער געגנער פון דער
דיסטאנצירער האנט וואס געלעגער
האט איינס פריינעלעגט אויף גלייכע
לאנד און איסאלאט, און דער סטעיט

שער פירשטאט אין דער געוועלט
דעסענס קאסיסט, זיינען איינס —
נאך דער האנדלונג איבער דער פאלע
סטינער רעזאלוציע — נאך סעטל פאר
בייטערס איינערשטען אסיריע ווי ווען
עס איז פריינע, ביינע ווארען זיך סייז
נאטאלינען איינער געגען אסיריע,
ביינע ערווארטען זיי רעזאלוציעס.

עס פון דא איינגעזעהן ווערען, אז
ראבאי סטאלין האט געזעהן פיל און
ווער שווער געפירט אין ארבעט
פון א יאנער צייט בריי איינעוואנדען
די פאלעסטינע רעזאלוציע אין פאר
נעמט, ער האט אומגעוויינט א שטארק
קען פראג ציוניסטישען סענאטעס
צווישען א ווער גרויסער צאל קאפי
גרעסלייט און סענאטארען, עס סען דא
אבער אויך אנגעוויזען ווערען, אז אין
דעם איינציגן סאפענט זיינען די סטעי
הייט ציוניסטישע פירער אויף דער צויר
פון ראבאי ווייט, דאס איז דערפאר
ווייל זיי גלייכען איז פרעזידענט דורך
וועלט, זיי זיינען זיכער, אז אויב דורך
וועלט וויל נישט קיין רעזאלוציע פון סעי
נאט און דעם איינציגן סאפענט אין
דער פראגע פון פאלעסטינע, האט ער
סאטאט א נומער גרויס דערפאר.

אין זייער צווייטען צו פרעזידענט
רוזוועלט, אומגענומען די אומגענוער
פון ראבאי ווייט, אז א רעזאלוציע פון
קאנגרעס האט וועגנער ווערט זי דער
טאטער ווילען אומ'ס פרעזידענט און פון
דעם סטעיט רעפארטעס, וועלכע ווער
דער דאס דארטן די דעקט אסיריעאנער
לען סייז ענגלאנד אין סייז אנדערע אר
בער דער פאלעסטינער פראגע טא צויליג
וואס זיך פריינען סייז פרעזידענט?
— פריינען זיי — צויליג וואס זיך זיי
עצן סייז'ן סטעיט רעפארטעס?

די

וואס איז דער גרויס פאר פרעזידענט
רוזוועלט'ס נייטער שטעלונג צו דער פאר
לעסטינע פראגע? פארוואס וויל ער
נישט, אז די פאלעסטינער רעזאלוציע וואו
אויסגעפירט ווערען פאר'ן קאנגרעס,
ווען ער אליין האט סייז א פריינער
צייט צוריק געמאכט אז ערסלעיונג,
וואס איז ווער שטארק געגליד צו דעם
אינהאלט פון דער פאלעסטינע רעזאל
לוציע?

אין וואשינגטאן קען מען הערען דריי
ענטפער אויף דער ראזנער פראגע,
אלע דריי זיינען נישט אין גענוגען אויך
נע צו דער אנדערער, פארשטאט אלע
סיינס ציינען דערויף, אז אלע דריי
ענטפערס רעזאלוציען איינע דער אפי
רעזאלוציע.

דער ערשטער ענטפער, וואס ווערט
געגעבן אין ווער טוט איינפארטעט
פריינע, האט צו סאן סייז די אפי
בער, ער רעזאלוציע, אז די איינפאר
האבען איינס געלאזט וויסען סען וואו
זיך ליכטען אויף בלויטע סען אין
פאלעסטינע, אויב די פאלעסטינער
ווארען נאך אומגענומען ווערען אין
אסיריעאנער קאנגרעס, די פריינעליכע
פריינעווען פון פרעזידענט רוזוועלט צו

רעפארטעס האט עפענטליך פראטע
סטירט געגען דער ראזנער נייטער ענגי
לייטער האלטונג אין די באפרייטע לענד
דער, אויך איז רוזוועלט נישט צושרידען
דערפון וואס סטאלינס האט ער
פלערט, אז ער שטימט איין מיט דעם
לאנד איבער די נייט געגענען פון פאר
לען, איידער ער האט זיך אנגעפירט
ווערען דעם אין אסיריע, אומגענומען
זיך סייז ענגלאנד איבער גריכענלאנד,
איסאלאט און פוילען אין פאר דורך
וועלט'ן א נאנץ גענוגענער, דערפאר
צויליג וואס נאך זיך אריינלאזען אין
פריינעווען סייז ענגלאנד ווערען פאר
לעסטינען צויליג וואס באבען די באי
ציהונגען נאך ענדער ווי זיי וויינען?

ארום און ארום שיינען זיך דערפאר
אויס א בילד איינס אין וואשינגטאן,
וואס ציינט, אז די באזינגונגען וועלכע
די ציוניסטען אין אסיריע האבען אין
פארלויר פון לעצטען יאנער ארייני
געלעגט צווישען סענאטארען און קאפי
גרעסלייט קענען דערווייז נישט ברענגען
זי געוויינטע רעזאלוציעס, דאס סיניט
נישט, אז די ארבייט פון די ציוניסטישע

פירער געהט איינס לאיביר, דאס סיניט
נישט, אז דער נייטער קאנגרעס, ווען ער
וועט זיך געגען נאך ניינצאהר, וועט
זיין איינזאנען פרעגט פון סימפאטיע
צו דער אירישער ארבייט אין פאלע
סטינע, א גרויסע צאל צו ציוניסטישער
פריינעליכע קאנגרעסלייט און סענאטאר
רען זיינען ווידערעוועהלט געווארען
אין וועלען פארשונגען זייער פראגראם
ניסטישע ארבייט אויך אין דער פאר
פערנער סטעיט פון קאנגרעס.

די פראגע צו פון דער ציוניסטישער
באוועגונג אין אסיריע איז דערפאר
נישט דאס וואס די פאלעסטינער רעזאל
לוציע איז נישט דערמאנען צו אפשיסטי
פונען ביי דער איינציגער סטעיט פון
קאנגרעס, ווי דאס וואס די ציוניסט
שע פירער זיינען צווישען זיך ווייט
נישט אייניג, די ראזנע איינערליכע פיר
סטרייט אין די רייזען פון דער אסיר
דיקאנער ציוניסטישער פירערשאפט
זיינען פיל ענדער ווי איינער וועלכער
ציוניסטישער דורכפאל אין וואשינג
טאן, אירישע איינציגלייט איז אויס
גייט סעטל ווי אין איינער וועלכער
ציוניסטישע איינציגלייט — אדראן און
אדראן...

Cochairman Wise Also Reported to Have Resigned

The council is the political arm of the Zionist Organization of America and allied Jewish groups seeking to open Palestine as a national Jewish homeland.

Neither resignation has been accepted and a meeting to discuss them, after urgent appeals that they be withdrawn, is slated to be held in New York on Wednesday, according to the reports. Dr. Silver said he knew of no such meeting.

He would say nothing of De
Wise's reported resignation.

A resolution backing those points was turned down recently by the Senate foreign relations committee after the State Department opposed it as unwise at present.

Reported Under Criticism

Presumably Dr. Silver asked a confidence vote, which was given grudgingly, and he resigned the post, it was said.

One of the 20-odd executive committee members was quoted as saying all should resign and put formation of a new committee up to member organizations, which represent about 250,000 Jews in America.

The emergency council has been established about three years.

1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808

IS THIS MESSAGE IN THE TIME
"7:18" 1518-82

[illegible][illegible]

10

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

די הויפט אידן ווי איינע פון די
הייליגסטע יידישעם האט אנגעזען
זיין. איז אונז דאס האט מיט דער
יארצייט פון פילע יידישעם קינדער
די זיידעס זיין אפגעזען פארעם
ווי די קינדער זיין א הייליגסטע
הייליגסטע יידישעם האט אנגעזען

דער דאזיקער פריערנדיקער ענינים
אומשטייטן וואסאזוי די שטילונג
אז דער "פארווערטס" האט
אויסגעזאגט פאר אים.

אין יעדן פאל — האט א ציוניסטישער פירער געזאגט פאר דעם שפּעטערן דערנאך, וועט עס אים זיין די אפטיילונג צו ציטירן דאס אים באנוצטן א רעוואלוציאנער און ער וועט זיין פארוואנדלט אין א ציוניסט.

לֵוִי בֶן גִּדְיָהוּ
לֵוִי בֶן פִּיחָדְעָר

1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 26

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

[illegible]

עס וועט זיין אזוי ווי איר זענט
אויסגעוואקסן און איר
וועט זיין אזוי ווי איר
וועט זיין אזוי ווי איר
וועט זיין אזוי ווי איר
וועט זיין אזוי ווי איר

[illegible]

מחיישען דיגע

NEW YORK (AP)—The resignations of Dr. Stephen S. Wise of

The resignations followed a disagreement between them over a U. S. Senate resolution urging free entry of Jews into Palestine. The council, political arm of the American Zionist Movement, will act on the resignations at a plenary session here Thursday night.

Dr. Wise was reported to have opposed immediate consideration of the resolution, while Rabbi Silver urged the resolution be pressed.

Dr. Silver also declined to discuss reports that an emergency meeting of the council would be held in New York Thursday in an attempt to have the two Jewish leaders reconsider their decision.

Rabbi A. H. Silver of the Temple

He and Rabbi Stephen S. Wise of New York, who served with him as co-chairman of the council, quit after a meeting of the group's executive committee in which, a New York dispatch reported, they were criticized by certain members. They

Rabbi Silver had appeared as witness at hearings before the Senate committee on the politically delicate question of what to do about Palestine. His resignation from the council came, the dispatch said, when a vote of confidence which he demanded was not given.

אין רעגירונגס פון דר. אסא
אין רעגירונגס פון דר. אסא

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

1. חברים נבחרים אינם רשאים
 2. אינדיבידואלים אינם מורשים
 3. חברים נבחרים אינם רשאים
 4. אינדיבידואלים אינם מורשים

73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

The New York Advocate Dec. 28, 1914

אדאז קען דא נישט געפאסן ווערן לויט פראנק פון פערזאנען, עס
זיין דער צווייט א פראנק פון פרינציפאל און אויך דא פערזענלעכע
זיין ווי א פראנק פארשטייט פרינציפאל און וועלכע דער צווייט און
אדערס, וואס פון אדערס זיין וואס געפאסן ווערן צו דעם און עס
אל דאסעלען זיין פערזענלעכע פון דעמאלסט, וואס פערזענלעכע
זיין דא אדערסלעכע פון דא פרינציפאל וואס געפאסן זיין ווי א פראנק.

Journal Dec 27, 1944

שמן אריסטוקרטיאנוס נקראו אין
די גיטאלישער וועלט די באפע-
לע אריסטוקרטיאן אין געזעס פון
היים די רעווינאציעס און אינאיינ-
זעמם די אפאסטא אינאיינעם געזעס.
האט זיי איינע געזעס פון אין עד.
אין דעם פאל דר. וועלכע צו בעה
ר. אינאיינעם האט זיך אנטהאלטן צו

Journal Dec 27, 1944
 דער מאנאט פון די צווייטע וואך
 ווען איבער די רעזולטאטן פון דר.
 מאנאט פון פארוואנדלונג פון דר. סטעיט
 פון אונזערע די פארוואנדלונג פון דר.
 צווייטע וואך פארוואנדלונג פון דר.
 פון אונזערע די פארוואנדלונג פון דר.
 פון אונזערע די פארוואנדלונג פון דר.
 פון אונזערע די פארוואנדלונג פון דר.

By Dr. S. MARGOSHES
The Day Dec 27 1944
The columnist's special card

We are in an awful fix, Washington, after being hot as hot could be before election, is now blowing hot and cold, but chiefly cold when Zionism and the Jewish Commonwealth in Palestine are mentioned. Maybe someone other than Washington officials is to blame; maybe someone within the Zionist leadership has blundered. I would not know, I am not in the know; but I don't complain, for that's not important. Important is that we realize that whoever is to blame for the fix we are in, the fix will become worse if we continue our bickering. Whoever is interested in making it hot for us will derive encouragement, not to speak of enjoyment from the fact that we are divided, that we are fighting

It's FOR Zionism we all want to fight, not AGAINST Zionists, and on this final truism I'll take my stand.

[illegible]

אויב די אינגערמאנשאפט לאנג איז טאקע אזא וואס קען שוין
לויט איז געפארדאנעטע ענדערעלען דארפן פיר אדאזי נישט שאפן
קען רוב איז אונטערן ריידען וואס זאל באקען אונזער וועג שווערער
הייז און דע. ס'ווער האבען ביידע א פיר געליסטעס פאר דעם
אפטיקאנער צווייטע זאל נישט געשאפן ווערן קען רוב וואס וועט
קיינעם קען נאכעם נישט טאן. אינמיטע נאציאנאל אינפערעסעס
פארדענען דורכאויס אהודות פערזענליכע קיינזעם און פארשיידענע
קענען נישט געטוען ווערן אין באטראכט ווי די יודים אליין זאלען
וואסען דעם נישט פירלען.

[illegible]

A

"What needs to be borne in mind by all Zionists is that important as Congress resolutions may be, it is even more important to secure practical help of our Government and its Allies in shaping the situation of Palestine, in bringing immigration into Palestine in the near future, and in preparing Palestine to absorb mass Jewish immigration as soon as possible." Dr. Goldstein points out.

Daily News Bulletin

PUBLISHED BY THE JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY
106 EAST 41st STREET, NEW YORK 17, N. Y.

ACTION ON SPLIT IN ZIONIST EMERGENCY COUNCIL; DR. SILVER EXPLAINS HIS RESIGNATION

NEW YORK, Dec. 28. (JTA) -- The resignations of Dr. Stephen S. Wise and Dr. Abba Hillel Silver from leadership of the American Zionist Emergency Council were acted upon tonight at a closed session of the Council, following a week of stormy discussions in Zionist ranks during which the hope was expressed that the resignations of the two Zionist leaders would not be accepted. A statement on the decisions of the Council is expected.

The Mizrachi Organization of America, which is one of the constituent members of the Council, is reported to have decided to leave the Council if Dr. Silver is not retained as co-chairman. The Zionist Laborite Party, another member, decided to recommend that a new presidium be elected at tonight's session of the Council, and that it include Dr. Silver and Dr. Wise. The Zionist Emergency Council is composed of representatives of the Zionist Organization of America, Mizrachi, Zionist-Laborites and the Hadassah.

Dr. Silver did not participate in tonight's session. In a statement issued last night he reaffirmed his resignation from the leadership of the Zionist Emergency Council, adding that he intends to remain just an ordinary member of the Council. As a "private in the ranks" he would continue to work for a policy "in which timidity, appeasement and backstairs 'diplomacy' will have no place," he declared. Dr. Silver's statement reads:

"At the time that I announced my resignation as co-chairman of the American Zionist Emergency Council and as the chairman of its executive committee on December 20, I stated that it was irrevocable. I regret that so much controversy has developed over it, but I must insist upon the position I have taken, despite the urging of many friends that I reconsider my decision. My policies do not appear to have the support of a sufficient majority of the membership of the Council as now constituted to warrant my continuing in office.

Z. O. A. Representatives Blamed by Dr. Silver for Crisis; Lauds Other Groups

"My action has been prompted particularly by the position taken by the representatives of one of the groups, the Zionist Organization of America. Despite the fact that the national convention of the Zionist Organization of America at Atlantic City on October 16 approved my policies by a unanimous vote, the present representatives of the Z.O.A. on the Council are committed to an attitude and a course of action which make it impossible for me to carry out those policies effectively.

"I am deeply grateful for the consistent and loyal support which I have had from the Poale Zion and Mizrachi parties, from the Jewish press, from the rank and file of American Zionism and the local Zionist Emergency Councils everywhere.

"I remain, of course, a member of the American Zionist Emergency Council and will eagerly give the movement whatever help and counsel I can. My resignation will leave me free to devote myself more fully to Zionist education among our people and the exposition of the Zionist program among the general public. As a private in the ranks I shall continue to advocate the classic Zionist program which aims at the re-establishment of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth, and a policy in which timidity, appeasement and backstairs 'diplomacy' will have no place.

"It is a source of great satisfaction that the past sixteen months of my administration have been marked by substantial progress for the Zionist cause in our country. I trust that whatever differences of opinion exists in our movement -- and no great movement is quite free of them -- will in no way interfere with the further progress of our historic cause in the days to come."

1

N E W S

12.29.44

A M E R I C A

ZIONIST EMERGENCY COUNCIL ELECTS WISE SOLE HEAD,
ACCEPTS SILVER'S RESIGNATION

New York (JPS) -- The long-standing differences within the American Zionist Emergency Council which had led to the resignations of Drs. Stephen S. Wise and Abba Hillel Silver as co-chairmen, culminated in the election of Dr. Wise as sole head of the Council and in the acceptance of Dr. Silver's resignation at a meeting December 28. A statement issued by the Council following the meeting said:

"The American Zionist Emergency Council desires to make it clear that the controversy referred to in the public press does not involve any difference with respect to fundamental Zionist policy or maximal or minimal Zionist program, but is rather one of procedure, methods of implementation and the authority of its officers.

"The American Zionist Emergency Council will go forward with continued vigor and determination for the realization of its objective -- unrestricted Jewish immigration into Palestine, full opportunity for Jewish colonization, and the reconstitution of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth. For this it will seek the active support of the executive and legislative branches of the United States Government and the goodwill of the American people."

The resolutions were carried by a 12-8 majority. Mr. Louis Lipsky, member of the Executive Committee of the World Zionist Organization presided. Mrs. Rose Halprin of Hadassah (Women's Zionist Organization) was elected, in place of Robert Szold, as treasurer of the Council.

Mizrachi, Religious Orthodox Zionist Organization, issued a statement describing the withdrawal of Dr. Silver as a "serious blow to a vigorous policy" and placing the blame for it on "the unyielding attitude of the majority within the Council." The statement announced the "intention of the Mizrachi to align with all forces in Zionism that are seeking the opportunity of creating a front for aggressive Zionism, though it does not as yet choose to officially withdraw from the American Zionist Emergency Council." No statement was forthcoming from the Labor Zionists who, with Mizrachi, voted against accepting Dr. Silver's resignation.

Dr. Silver's Statement

Dr. Silver issued the following statement on the eve of the December 28 meeting:

"At the time that I announced my resignation as co-chairman of the American Zionist Emergency Council and as the chairman of its Executive Committee on December 20, I stated that it was irrevocable. I regret that so much controversy has developed over it, but I must insist upon the position I have taken, despite the urging of many friends that I reconsider my decision. My policies do not appear to have the support of a sufficient majority of the membership of the Council as now constituted to warrant my continuing in office.

"My action has been prompted particularly by the position taken by the representatives of one of the groups, the Zionist Organization of America. Despite the fact that the National Convention of the Zionist Organization of America at Atlantic City on October 16 approved my policies by a unanimous vote, the present representatives of the Z.O.A. on the Council are committed to an attitude and a course of action which make it impossible for me to carry out those policies effectively.

"I am deeply grateful for the consistent and loyal support which I have had from the Poale Zion and Mizrahi parties, from the Jewish press, from the rank and file of American Zionism and the local Zionist Emergency Councils everywhere.

"I remain, of course, a member of the American Zionist Emergency Council and will eagerly give the Movement whatever help and counsel I can. My resignation will leave me free to devote myself more fully to Zionist education among our people and the exposition of the Zionist program among the general public. As a private in the ranks I shall continue to advocate the classic Zionist program which aims at the re-establishment of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth, and a policy in which timidity, appeasement and backstairs 'diplomacy' will have no place.

"It is a source of great satisfaction that the past sixteen months of my administration have been marked by substantial progress for the Zionist cause in our country. I trust that whatever differences of opinion exist in our Movement -- and no great movement is quite free of them -- will in no way interfere with the further progress of our historic cause in the days to come."

Statement By Dr. Israel Goldstein

In an issue that went to press before the December 28 meeting, The New Palestine, official organ of the Zionist Organization of America, carried a statement by Dr. Israel Goldstein, ZOA President, which read in part:

"On November 21, at a meeting of the American Zionist Emergency Council attended by the representatives of all the Zionist parties and by both Co-Chairmen, there was a discussion as to the advisability of pressing immediately our Palestine resolutions now pending before Congress.

AMERICA

PAGE 3

12.29.44

"All agreed that before pressing for passage of the resolutions it was absolutely necessary to secure the assurance that the State Department would not interpose objections against the passage of the resolutions at this time. As a result of the unfortunate experience last March, it was felt that it would be unwise to risk another deferment which the State Department objections might cause. There was no dissent from this opinion on the part of any of the party representatives or either of the Co-Chairmen.

"Repeated efforts were made to secure the assent of the State Department but the response was 'to leave the matter pending a little while longer'.

"On November 27th the Chairman of the Executive Committee of the American Zionist Emergency Council, without authorization from the body, wrote an official communication to Representative Sol Bloom, the Chairman of the House Foreign Affairs Committee, urging him to take prompt action in having his Committee report the Palestine resolution out favorably. (Mr. Bloom has permitted making this fact public). The resolution, which was reported out November 30th, removed the word 'Jewish' before 'Commonwealth' and retained the word 'ultimately'.

"When the matter came subsequently before the Senate Foreign Relations Committee the heads of the Zionist parties urged the retention of the word 'Jewish' before 'Commonwealth' and the removal of the word 'ultimately'.

"The appearance of Secretary of State Stettinius before the Senate Committee and the statement which he issued brought about the deferment of the Palestine resolution. Simultaneously the House Rules Committee failed to give the ruling which would have brought the Palestine resolution to a vote by that body at this session.

"These are the salient facts of the situation which has caused considerable agitation, speculation and criticism.

"There is discussion going on as to whether Zionist policy should yield to government pressure. That question, while very important in and for itself, is not involved in the evaluation of what has happened in these weeks. To the extent that it had been discussed there had been unanimous agreement. When on November 21st, the Emergency Council came to a unanimous conclusion not to press for the resolutions unless the State Department would indicate clearly that it would not interpose objections, it was done after all considerations pro and con had been weighed carefully.

"The question of what Zionist policy should be in the future is quite another question. It has not as yet received full consideration per se, either in the Emergency Council or in the Executive of the ZOA."

AMERICA

PAGE 4

12.29.44

Seek ZOA Emergency Convention to Deal With Issue

A resolution expressing "abiding and unshakable confidence in the leadership of Dr. Abba Hillel Silver and his policy" and urging that an extraordinary session of the National Convention of the ZOA be convened "to deal with the internal situation which has been created," was adopted December 26 at a meeting attended by more than one hundred active Zionist members from New York, Long Island, New Jersey, Eastern Pennsylvania and Connecticut held at the Riverside Plaza Hotel here. The resolution also urged: 1.) that Dr. Silver's resignation from leadership of the American Zionist Emergency Council be withdrawn and "that complete unity be restored in the leadership of the American Zionist Emergency Council;" 2.) that the Executive Committee of the ZOA "retire its present representatives on the American Zionist Emergency Council and designate, in conciliation with Dr. Silver, new representatives on the Council in order to ensure effective co-operation between him and them in the future."

A

כעת מיר נקחון אים פרינס. האלט
נאר אן די יעצונ פון דעם צווייטערן
דעו קאנדידאטן קאנדידאט, און
יעצער עס איז אונזערעס נאכא
דעם די פילאזאפיע די רעוויזאציע
פון דעם פרינציפ פון און דעם
אלל פילאזאפיע אלס קאנדידאטן.
ענדלעכעס פון דעם יעצונ דעם
נאר נאכדעם האלטן נאכט נים נאכט
נאכדעם. אבער אין אונזערעס פון
דעם האט דעם פילאזאפיע אלס
נאכדעם פילאזאפיע היינט, און
נאכדעם אונז פון רעוויזאציע, און
האט פארלאזט ניו יארק, נים וועלט
ניו יארק אונזערעס אונז דעם היינט

Dec 29, 1944 Jewish Hood

[illegible]

ציונים
 פז
 חזון
 חזון

ואל אנחנו מיט'ן דרום פאר די
לייזערע, אונזערע אידן זינען זאלען
אפלאזען אויף לאנג ווי דער סטויט
דעמאנסטראציע, וואס פארטערט דעם
דעמאנסטראציע, וואס זיט געטון די פילע
האנדלער דערין.
ווי באמאנט, האט דער סטויט דעם
פארטערט דעמאנסטראציע פון דער ער
אויסגאנגען זיט צו יידישע אידן
זענען דער דעמאנסטראציע אונזערע
עלם אונזער די „אינטערנאציאנאלע
אידן“ סטערעטיפע אויף סטויט
האנדלערס אין דרום זאל ערשינען

[illegible]

אז דער מאסישע און צום לעצטן
זאל האט ער אויסדריקליך געזעט
זיין נאכטן פון דעם פרעזידענט נעקט
גייטן איצט פאר דער רעאליזאציע
אויפן האט די האנדלאמאנט נאך
זיין א פאר האכע פרעזידענט יא נע-
מיסט פאר דער רעאליזאציע און
פערזענלעך.
עס זאל הייסען אן ראשי-סילונד
זי געווען דערפאר אז ער זאל מא-
כן א פאר צו שטרענג און אנגע-
הן דערפאר פאליטישע הערלעכע.
זיין טייטש סימבאליזירט פון מא-
דעס האבט זיך ארויסגעצאט פאר
רעאליזאציע און עס האט איין-
פאלט ווי זיי זיינען פרייט צו
טייער פאר זיי פון פאליטיק
פארשיינט האט ער נישט געדארפט
לעזען דעם דרוק אויף אים די
רעאליזאציע זאלען נישט דערשטען
זיין דער באדאכטער-שטעק וואלט
זיין שטארקער.

010 1167090100 1% 740 0000000000 11 0000 00 0

יאסען. און ראביי סיגווער
 ערשטאט אז מען זאל אים
 די שטרענגות און אנשט
 דע פאליטישע האנדלונג.
 ער סיגלעדיג פון אים
 זיך ארויסצונעמען פאר
 דעם און עס האט אים
 זיי זייער פרייט צו
 דאן זיי. פון פאליטיק
 האט מען נישט נישטאס
 א דרוק אפילו אויב די
 זאלען נישט דורכגעפאלן.

[illegible]

עשהו טעג צווישן האב איר
א מיין רעזינאציע אלס קאד
פון קאנסיל צוליב דעם
האב נישט געקאנט מער
קאנסעקוטאן פון א מער
וואס איינער פון אהרע
האט אין דעם ענין פון
וויכטיגקייט געהאנדעלט
זיך אנטקעגענעטעטעלט די
פון קאנסיל צום שארדן
זאגן וועלכער פיר דינען."

Jewish Ledger

HARTFORD

EDITION

The Only Weekly Newspaper Serving 28 Jewish Communities in Connecticut and Western Mass.

XVI, No. 37

FRIDAY, DECEMBER 29, 1944

Entered as Second Class Mail
Oct. 27, 1933, at Hartford, Conn.

Wise, Silver Resign Emergency Posts

THE Reconstructionist

Vol. X.

December 29, 1944

EDITORIALS

IS OUR STATE DEPARTMENT IN MORAL RETREAT?

THE State Department has blocked action by the present Senate on the Jewish Commonwealth Resolution. This is a grave disappointment of our hopes not only as Jews but as persons interested in democratic progress and a just peace.

Jews have suffered betrayal so often that they cherish few illusions. Nevertheless, it seemed reasonable enough for American Jewry to entertain the hope that our government was on the point of taking speedy action in urging the fulfillment of the Balfour Declaration in letter and spirit. Both major political parties had endorsed the Jewish Commonwealth idea. Secretary of War Stimson had said that the military grounds for the previous postponement of action no longer obtained. President Roosevelt had declared that the Commonwealth clause in the Democratic Party platform represented "the traditional American policy" with reference to Palestine, a policy "in keeping with the spirit of the four freedoms." He publicly promised the Zionist Organization, in convention assembled,

that he would do all in his power "to find appropriate ways and means of effectuating this policy as soon as possible." True, that was before Election Day, but one would have to be cynical indeed to assume that so public and definite a pledge was a mere vote-catching device.

We still will not leap to that conclusion. We withhold final judgment. Despite our bitter disappointment, we are ready to listen to any reasonable explanation which our State Department can offer showing why it deems the present time unpropitious for action on the Resolution in view of "the general international situation." It has been suggested that the acts of terror in Palestine, culminating in the deplorable assassination of Lord Moyne, created the change in the atti-

tude of our State Department. We have dealt, in a past issue, (Volume 10, Number 15), with the injustice involved in saddling the entire Jewish people with responsibility for the desperate act of a small band of fanatics and we need not repeat our arguments here. We cannot readily forgive Churchill for his churlish and unfair threat to our people on the occasion of Lord Moyne's tragic murder. But he had, at least, the excuse of bafflement in trying to administer the iniquitous policy of the White Paper, which his government has not had the courage

and decency to abrogate. But our own government has not even that excuse.

When we view "the general international situation" as the newspapers reveal it, we are full of misgivings. Our hopes for the peace and welfare of mankind, as well as our hopes for the future of the Jewish people, seem in danger of betrayal. When Secretary Stettinius inaugurated his administration of the Department of State by his pronouncement on the Italian situation and, inferentially, on the situation in Greece, we were very much heartened. We saw in it evidence that our government was alive to the dangers of imperialism and was determined to realize the promises of the Atlantic Charter. But, since then, we have noted no improvement in the alarming situation. In country after country occupied by United Nations forces, these forces are employed to suppress popular revolutionary movements directed against fascism and nazism, and to give support to legitimist governments that were in power in the era of appeasement many of whose officials had collaborated with the Axis regime. That has been the story in Italy, in Belgium, in Greece. We are left with the impression that "spheres of influence" have been carved out in Europe, and that the discredited balance-of-power policy, for which the collective security promised in the Dumbarton Oaks Conference was to provide an alternative, is coming back in full force.

That is not what the plain people of America want. When they re-elected Roosevelt to the presidency, it was not in the expectation that Great Britain was to have a free hand in the Mediterranean, Russia in Poland and the Baltic countries, and the United States in other parts of the world. That would be a modified isolationism which would be worse rather than better than the traditional sort, for it would be isolationism in an unholy alliance with imperialism.

If the policy of our State Department does not contemplate such a betrayal of the interests of humanity, how account for the sudden change with reference to Palestine? Nothing on the American scene has changed since the President had declared the policy of the proposed Senate resolution to be the "traditional American policy." The apparent change in policy can be accounted for only as a concession to British imperialism, a recession from "traditional American policy" and a renunciation of the "principle of the four freedoms," at least within the British "sphere of influence."

Of course, our conjectures may be all wrong. We hope they are. The multiplication of conjectures, sometimes of dangerously false conjectures, is, however, an inevitable consequence of gag-rule. And if the Executive branch of our government chooses to silence an expression of Congressional opinion, if it chooses not to take the public into its confidence as to the reasons for its shifts of policy, it must not be shocked, should it lose the confidence of the public. One thing is clear: that the President and the State Department must assume full responsibility for the Senate's refusing to act at the present time. A poll of the members of the Foreign Relations Committee of the Senate shows that fully two-thirds of them favored the Resolution, though many of them, in response to the request of the State Department, voted against present action.

What shall we Jews do about the situation now? We must await the decision of the Zionist Emergency Council, which will have met to discuss the problem before this issue of our magazine reaches our readers. And we must then support the policy adopted, with disciplined zeal. This is no time for defeatism and split counsels. We have just lost a battle; we can still win the war. The Commonwealth solution of the Jewish problem

CONN. ZIONIST LEADERS PRAISE SILVER'S STAND

New York (JPS)—Dr. Stephen S. Wise and Abba Hillel Silver, co-chairmen of the American Zionist Emergency Council, resigned from their posts in disension within the Council over strategy pursued in the past and the course to be followed in the future. Long-standing disagreement was brought to a climactic head following deferment of the Palestine resolution by the Senate Foreign Relations Committee at the express wish of the State Department. Dr. Wise and Dr. Silver each hold divergent views.

Lipsky Supports Silver

A resolution proposed by Dr. James G. Heller, censuring Dr. Silver for "independent action," was defeated, with Zionist Organization of America members on the Council, with the exception of Mr. Louis Lipsky, voting for it; Mirrachi and the Labor Zionists voted against it, and Hadasah votes were divided. Dr. Silver asserted that public pressure for the passage of the Jewish Commonwealth resolution must be maintained, while the opposing view was that pressure now would engender the antagonism of the Executive Branch of the Government.

Conn. Leaders Interested

Zionist leaders in Connecticut have expressed themselves on this controversy. The opinion being amongst some of the veteran workers, that Rabbi Silver's positive action as head of the Emergency Committee has brought to the attention of the American people the need for the urgent passage of the Palestine Resolution now before the United States Senate.

It was their opinion that Dr. Silver should not be permitted to resign as Chairman of the Emergency Committee. They feel that because of his dynamic leadership, the work of the Emergency Committee was brought to the attention of not only American Jewry, but also the entire country.

will win out in the end, because it is the right solution. Faith in the triumph of the right is vindicated whenever those who stand for the right keep faith with their cause.

New Palestine, Dec 29, 1944

can Zionist Emergency Council issued the following statement:

"The American Zionist Emergency Council desires to make it clear that the controversy referred to in the public press does not involve any difference with respect to fundamental Zionist policy or maximal or minimal Zionist program, but is rather one of procedure, methods of implementation and the authority of its officers... The American Zionist Emergency Council will go forward with continued vigor and determination for the realization of its objectives—unrestricted Jewish immigration into Palestine, full opportunity for Jewish colonization and the reconstitution of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth. For this it will seek the active support of the Executive and Legislative branches of the U. S. Government and the good will of the American people."

can Zionist Emergency Council issued the following statement:

"The American Zionist Emergency Council desires to make it clear that the controversy referred to in the public press does not involve any difference with respect to fundamental Zionist policy or maximal or minimal Zionist program, but is rather one of procedure, methods of implementation and the authority of its officers... The American Zionist Emergency Council will go forward with continued vigor and determination for the realization of its objectives—unrestricted Jewish immigration into Palestine, full opportunity for Jewish colonization and the reconstitution of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth. For this it will seek the active support of the Executive and Legislative branches of the U. S. Government and the good will of the American people."

of the American people."

Le Day Dec 30, 1974

[illegible][illegible]

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-11-2010 BY 60322 UCBAW

זי דרעוועלעכע פון 79-עסעסן און
 זי אלס פארזעצער פון אפצוועלפטן
 א פאנעל וואס ארבעטעט מיט אלס
 זיט פון די שטאטס פאספאט פאר
 ערשטע פון פאנעל.

זיט אלס פון 79-עסעסן און
 אפצוועלפטן פאנעל וואס
 זיט אלס פאספאט פאר

[illegible]

ור"י" בשולחן ערוך ח"א
בנימין בן יצחק בן יצחק
בנימין

עו א לינקענען פס יאסענס, וואס
"בזרח" האט געפירט אויסצו-
ען אוי שיעות פיר דעם פירט
פאליטישען. פאליטישען
פארט, וואס די פארטיי פארט
פאר באשולדיגט, א זי האט פיר
פאליטישע פארטיי פארט.

Published every day by The Day Publishing Co., Inc.
MOORE WEINBERG, President and Publisher
 Address: 181 East Broadway, New York 2, N. Y.
 Telephone: GRand 4-3898.
 Second class mail matter of the New York, N. Y. Post Office

[illegible]

Friday, December 29, 1944. Vol. XXX, No. 10,941

ס'מוז זיין שלום אין ציוניסטישע רייען

ווי עס איז געווען צו דערווארטן, האבען די רעוונאציעס פון
ווייז און מיליטער אריינגעדריסן א שטחעס אין די ציוניסטישע רייען
אבער'ן באזעצן לאזט דער ברייטער ציוניסטישער עולם האט נישט
געוואלט צו באגרייפן, אז די דאזיקע רעוונאציעס, וואס ווייזן פאר
מיטן אין איינעם פון די קרייסישטע מאמענטן אין לעבן פון אונז
ער פאלט, איבערדרייט פון אונזער ישוב אין ארץ ישראל, ווייזן נאכט
אויס, וואס האט נישט געמאכט פארקומען.

דער ברייטער אידישער גולם, וואס האט געליינעט וועגן דער
פאלאטונג און רייסקרי וואס גייען אן אין דער ציוניסטישער פירער-
שאפט, און וואס איז ארויסגעבראכען געווארען פאר דער אידישער
און גוי-אידישער עקאנאמישקייט, האט געקום זאגן צו זיך מיט
ווייטאג: אליב אידישן פירער קאנען נישט זיין אייניק צווישען זיך און
א צייט ווען מיליאנען פון אנוערע ברודער און שוועסטער זיינען
אפגעקומען, און ווען אויך דער שארית הפליטה פון אייראפא-אישען
אידענטום שטייט אויך דער שוועל פון אנגעקומענע, דעמאלט איז דאס
נשמה נישטא קיין שטאר און קיין גרעניץ צו אנוער פראנצויזע.

החברות המובילות בייצור המכוניות
העולמיים הודיעו על פיתוח מכונית

[illegible]

8-10-68
10-10-68

אין ווייל — נאנט ווייטער די דע-
קלארציע — דער סאדלי האלט אן
די דעסיסט פון דר. פילטער איז-א-
דערי קלאס פאר דער קונסטער און
האט אים פארשטאנען. וועלט, די ציי-
טנס פונעם פירט און האט פאר-
האט פארשטאנען. וועט ער זי דערפאר
ענער פון די בייזע ציוניסטישע
האט און סוף ווי איינפאלטען די
האט.

The Day - 12-30-44

[illegible]

ה'תרפ"ח
 19 מרץ 1928
 of the Jewish problem

_____ with _____

WILSON

געגנער פון דר. סילווער „זיגען" אין ציוניסטישען עמירדזשענסי קאונסיל, אבער קאמף צעוואקסט זיך

forward 12-30-41

ראבאי זיין טיטער-קרויזעלס און ראבאי פילדער'ס רעזינאציע אנגענומען. — מאמען ציוניסטען
פארענען א ספעציעלע וועג פון ציוניסטישער קאנדידאטן. — באמערקטען דעם שטריק פאר
א קליינלעכען פערזענלעכען קאמף.

דער קאמף אין ציוניסטישען עמירדזשענסי קאונסיל צווישן דר. סילווער
דעקענסי קאונסיל צווישן דר. סילווער
פון ס. ווייז-און דר. אבא הלל סילווער,
ווער, וואס האט אנגעהאלטען אייני
נא וואכען האט זיך אויסערליך געזען
דינסט דאנערשטאג מיט א זיג פאר
דר. ווייז. אויך דער ארגומאנט פון
ציוניסטישען עמירדזשענסי קאונסיל
וואס אין דא פארענטפערט אין דר.
נאך מיט א פערטעס שטימע פון 13
גענען א קוואלעס געווארן אלס
פארשטאנד פון דער עמירדזשענסי
קאונסיל. פונאמיטאן וועט די ציוניסטישע
שטימע פאליטיק געפירט ווערן פון
אין פערזאן פון מיט זיין איין און
געפירט געווארן פון איינס — פון
צוויי פארשטיינדיגן.
זיין וועגן פון ציוניסטישען עמירדזשענסי
דעקענסי קאונסיל אין נעמען א
שטודיעס אבער דער אויסגאנג פון
די וואהלען האט ס'זיין פירער

געוואוסט, אז די נעגער פון דר. סילווער
ווער וועלען האבען א שטודיעס און
דעם האט אויך באוואונען דר. סילווער
ווער מיט אן אונזעם פירער צו פאר
פון זיין שטודיעס, אז זיין רעזולט
אבער אין אן ענטוויקלונג.
די „סודות" אין נעמען געוויסע
צו פארלאזן דעם עמירדזשענסי
קאונסיל, אבער אין דעם דאזיגען
שטודיעס האט ער נישט געוואלט זיין אליין.
און די פועל ציון האבען נישט גע
וואלט אונזענען פון קאונסיל פון
נישט צו צושטעלן די ציוניסטישע
אחרות. די „סודות" אין דעריבער
אין קאונסיל און האט איבערגעלייגט
א רעזולטאציע ערקלערנדיג, אז זי
נעמט אן אן אפוארשטערנעט שטעט
לונג פון די וויסערדיגע האנדלונגען
פון דעם עמירדזשענסי קאונסיל אין
אפגעניג די שטעלונג פון פארום
און די שטעלונג פון פארום אין —

אנדערשטאג צווישן ציוניסטישען פארשטעלונג.
די פערטע האט אויך געוואלט פאר
פון א רעזולטאציע אין פארלאזן
די ציוניסטישע אויך צו דעם אין נישט
קומען. ווייל זי האט נישט געוואלט זיין
אליין אין דער דאזיגער רעזולטאציע
צו דער דאנערשטאגער וועגן פון
דעם עמירדזשענסי קאונסיל וועגן
די פועל ציוניסטישען פארשטעלער
געוויסע מיט דעם פארשלאג אפצו
לעגן די וואהלען ביז נאך זייערע
כוח אין צווישנענדיג נאך צו פאר
האנדלען מיט די ביידע צדדים ווער
נאך אן אויסוואל. אויך דער דאזיגער
נער פארשלאג אין פון דער פערטעס
אפגעווארפען געווארען. די געניגער
פון דר. סילווער האבען נאך נישט
וואלט האבען דר. סילווער'ס קאמף.
די וויסערדישטיקייט אין פאר
שטאנען אין דעם די פועל ציון

האבען געפארערט נישט אנצוגעסען די
דעוואנציעס פון ציוניסטישען פירער, נישט
פון דר. ווייז און נישט פון דר. סילווער
ווער זיי האבען געוואלט פארשטעלען
סייטען אויסוואלענדיג די ציוניסטישע
פארשטעלונגען פון זיין ביידע. אין
זייער אונטערשאטלעכען פירער
סוף דר. סילווער, האט ער אנגענומען
זייערע פארשלאגען. און לויט ווער
סייטען אין נעמען א וועג פאר א
פארשלאג.
די נעגער פון דר. סילווער האבען
דאנערשטאג געוואלטען די
דעוואנציעס פון ביידע פירער, און
ווען זיי האבען די פראגן אפגע
שטימט, האבען זיי פאר ווער פאר
שלאג געהאט א פערטעס. און ווען
זייער פארשלאג אין אנגענומען גע
ווארען — האבען זיי ארויסגעשטעלט
די פראג פון רעזולטאציען די פיר
דעקענסי פון ציוניסטישען עמירדזשענסי
דעקענסי קאונסיל און האבען נאך
פארשלאגען דר. ווייז אלס שטעט
סוף פון דער ערקלערונג. האבען
זי די פערטעס אין אויך דער דאזיגער
ווער פארשלאג דורכגענומען און
דר. ווייז אין צוועלפטען געווארען אלס
דער איינציגער אנפירער פון דעם
עמירדזשענסי קאונסיל.
סיי די פועל ציון און און סיי די
פערטע האבען געשטימט גענוג דער
קאנדידאטור פון דר. ווייז די פועל
אין אין ווערען אן ערקלערונג האט
פארן אויך אונטערשטאנען. אז דאס
איז צום ערשטן מאל וואס זיין שטיי
דעם נעמען דר. ווייז.

אויסערליך האט זיך דער קאמף
פארשטעלט, אבער אין דער ציוניסטישער
פארשטעלונג צוואנציקסטן זיך
ערשט דער קאמף. די ציוניסטישע
אויסערליך לאג, אין דער נעקסטער
פערטעס, סימפאטאזירען מיט דר.
סילווער און האלטען אויך פון וועג
פארשטעלען "פערטעס" לטובת דעם
ציוניסטישען פארשלאג.
ווען וואס ווערן מיט אייניגע טעג
פירער אפגעוואלטען געווארען, זייער
די פארשלאגען וואס אין פארשטעלער
סוף אין דר. נאכדעם וועגן פארשלאגען.
האבען זיך דייטליך ארויסגעוואלט
פאר דר. סילווער'ס פאליטיק. איינס
וואס אנזעהן א קאמף פאר צוואנציק
וועגן אן עקסטרא ציוניסטישע קאמף
פערטעס, וואס וואל באהאנדלען די
פראג פון דר. סילווער'ס באזייטיג
נוג פון דער ציוניסטישער פירערער
שטעט.
דער קאמף גענוג דר. סילווער אין
בערג א פערזענלעכער ווי א קאמף אין
בער טאקטיק, און ער פירט זיך שוין
אן פאר די לעצטע פערזענלעכע וואג.
זיין סוף, יישראל נאכדעם אין נער
ווארען דער פערזענעם פון דער
ציוניסטישער ארגומאציע אין אפטי
זייער ווען דר. נאכדעם אין "גער
לאסען" פאר פערזענעם פון דער
ציוניסטישער ארגומאציע, אין דר.
סילווער דאן אויך געשטאנען אלס
האנדיראס פאר דעם דאזיגען קאמף.
כוי צו פארזיכערן דר. נאכדעם וועגן
פערזענטישעם אין דאן. געוואלט
צו אן אפמאך, און דר. נאכדעם
וואל זיין דער פירער פון דער ארגומאציע
און דר. סילווער פון דעם

The Jewish Daily

NEW YORK — SUNDAY, DECEMBER 31, 1944

Why Dr. Silver Resigned from the Zionist Emergency Council

The crisis in American Zionism which has been precipitated by the resignation of Dr. Wise and Dr. Silver will not easily be resolved, whatever decisions on reorganization are arrived at in the Zionist Emergency Council. Far-reaching issues of policy are involved in the controversy, issues which will continue to agitate the Jewish public for months to come.

As an active Zionist and as one trained in the legal profession, I have endeavored to analyze the situation conscientiously after weighing all the facts and circumstances and listening patiently and at length to able spokesmen of both points of view. And I have arrived at certain conclusions which I shall attempt to state as succinctly as possible.

In the first place, we must distinguish sharply between the internal and external aspects of the controversy. So far as the "external" situation is concerned — the deferment of the Palestine Resolution in Congress, the action of the President and the State Department, and our own attitude towards these events — my own conclusions are clear. The deferment of the Resolution, at the request of the President through the State Department, was a setback but by no means a catastrophe. The Resolutions were stymied last March, but Zionist political work continued and resulted in such notable achievements as the Palestine planks in the Republican and Democratic platforms, and the Jewish Commonwealth declarations of President Roosevelt and Governor Dewey. It is clear now, as it was in the spring, that both the House and the Senate were prepared to adopt the Resolutions but for the intervention of the Executive branch of the Government.

THE DEFERMENT APPRAISED

It is not the part of wisdom to describe the deferment as a calamitous defeat, which it was not. It ought to be appraised quite soberly as another episode on our long and uphill fight for the political recognition of Zionist aims. To exaggerate the temporary setback is a serious error and a disservice to the cause. As for the role played by the State Department of the instruction of the President, there can be no two opinions about it. In view of all that had preceded, particularly the party platforms, the President's own statement of October 15th, Secretary Stimson's letter lifting the military ban, and Senator Wagner's assurance given on the eve of the national elections, that the Resolutions would be passed through Congress, we had every reason to expect cooperation on the part of the Executive, not interference. No adequate or satisfactory reasons have been given for its recent action. The pressure exerted by the Administration upon Congress to refrain from repeating what the President himself had said only a few weeks earlier appears wholly unwarranted in the circumstances. Whatever may have been done by Dr. Silver or any other Zionist leader by way of encouraging Congressmen and Senators to proceed with the Resolutions cannot, objectively speaking, be regarded as exerting undue pressure or "irritating" the President. As between the President and ourselves, it is we, who are the aggrieved party, not he.

Therefore my second conclusion is this: that to force the resigna-

DR. SILVER'S SO-CALLED "BREACH OF DISCIPLINE" SHARED AND INDORSED BY HIS OPPONENTS. — HOW THE ACTIVIST BECAME THE SCAPEGOAT FOR THE POSTPONEMENT OF THE PALESTINE RESOLUTION. — DR. SILVER'S RECORD OF REMARKABLE ACHIEVEMENT. — AMERICAN ZIONISM MUST HAVE HIS LEADERSHIP.

By JACOB RICHMAN

(President, South Philadelphia Zionist District)

tion of a Zionist leader because of his vigorous advocacy of the Congressional Resolution is a political blunder of the first magnitude. By sacrificing its leader, the Zionist movement completely exonerated the President and the State Department and declares itself to be guilty and at fault. I am convinced that the vast majority of American Zionists reject this position. On the contrary, we feel let down and bitterly disappointed by the incomprehensible interference of the Administration and about the last thing we are disposed to do is to throw our greatest spokesman and most effective leader to the wolves as an act of appeasement.

STUDY THE Z. O. A.

What is the situation from the "internal" point of view? A tremendous to-do has been made against Dr. Silver on the alleged ground of "breach of discipline" or "contravention" of the decisions of the Emergency Council not to press the Congressional Resolution before getting the green light from the Administration. It is an important point, though by no means the most important, in a highly complicated situation. Upon careful examination, three circumstances have impressed themselves upon me with regard to this issue. First, it is no secret that long before the issue of "discipline" was raised, persons within the ZOA, long hostile to Dr. Abba Hillel Silver, had spread a host of other accusations against him. It is time to state frankly that for many months an abominable whispering campaign has been carried on against Dr. Silver throughout the country, the like of which we have not experienced in the Zionist movement for years. This has naturally placed me on my guard against the new and latest accusation of "breach of discipline."

Secondly, Dr. Israel Goldstein, President of the ZOA, himself on December 5th sent telegrams to every member of the Foreign Relations Committee of the Senate, urging favorable action on the Palestine Resolution, and gave his telegram wide publicity. It is a matter of record, and there is no getting around it. Moreover, similar telegrams were sent by the heads of other Zionist parties affiliated with the Emergency Council. Were these telegrams, pressing for the passage of the Resolution, in contravention of the decisions of the Council, or were they not? Clearly, by sending these telegrams, Dr. Goldstein and his associates associated themselves fully with Dr. Silver's policy at the time and shared the responsibility. They cannot have it both ways! First, commit the very "offense" with which they attempt to charge Dr. Silver and then after the deferment of the resolution to assume the self-righteous attitude and role of prosecuting attorney and place all the blame upon Dr. Silver's

shoulders.

Finally, there is a third consideration, which for me is decisive. This issue was thoroughly thrashed out before the only forum or tribunal that is competent to pass judgement — the Emergency Council itself. On December 26th, the question was gone into exhaustively, as we are informed, at a session of the Council lasting six hours. Dr. Silver rendered a full and detailed report lasting nearly two hours, and it was followed by four hours of debate.

CHARGES AGAINST DR. SILVER

Dr. James G. Heller, one of the "prosecuting attorneys" for the ZOA Administration, moved a resolution declaring that Dr. Silver had "contravened the decisions of the Council." This proposition, which had been debated pro and con for six hours in the presence of all concerned, was squarely defeated. If all the efforts of Dr. Wise, Dr. Goldstein, Dr. Heller and others, armed as they were with all the facts and documentary evidence at their disposal, could not convince a majority of the Council to share their position — that, for me, is conclusive. Dr. Silver has been exonerated on that score, and it seems highly improper and injurious to the Zionist cause for these Zionist leaders to continue advertising these "charges" against Dr. Silver after they had their day in court — and lost.

But other and more weighty issues are involved than the formal and technical question of "discipline." Most important of these is the question of Dr. Silver's leadership as such and of the line of policy to be followed. The group which is now fighting Dr. Silver so bitterly and which has carried the fight into the non-Jewish press have been unfriendly toward him from the beginning and had opposed his entry in the first place. The history of this affair is clear and well known. These gentlemen had had ample opportunity to show what they could do for the cause of political Zionism for several years before Dr. Silver took the helm. From 1939 to 1943 they ran the Zionist Emergency Council. They were its officers and guiding spirits while Dr. Silver headed the United Palestine Appeal. They had every chance to follow their cautious and conservative policies and to test them by the result. Actually, what did they accomplish? Unfortunately, the records speak eloquently of their failure. For more than four years after the White Paper had been issued, all their wisdom, their diplomacy and their alleged influence at the White House failed to produce any action, not even a public utterance on the part of the Government of the United States against the White Paper policy. The President himself maintained a frigid silence. For that matter some of these leaders heading other or-

ganizations working in the field of rescue, accomplished as much or as little in that direction. Despite their failure, they evidently lacked the vision, courage and the boldness to adopt a more dynamic and more militant policy.

DR. SILVER'S RECORD

The scene changed swiftly with the advent of Abba Hillel Silver. He swept the whole Zionist movement as well as its leaders along the new road which he chose to travel. He resuscitated the half-dead Emergency Council and built it up into a powerful instrument for political action. He galvanized the Zionists and the Jewish masses throughout the country. He made a powerful bid for Christian support, and the Zionist issue became one of the great and live political issues before the American public. As a result of the agitation he led and his militant policy, the President spoke on March 9th, the two major parties acted in July, and Roosevelt and Dewey pledged their support for a Jewish Commonwealth in October. It is a brilliant record, of which we are all justly proud.

Dr. Silver rendered a full report at the Annual Convention of the ZOA in Atlantic City and made a full exposition of his policy. On October 16th the Convention unanimously gave him a vote of confidence by expressing approval of his policy. Yet already at Atlantic City, in the midst of his triumph, the boardwalk was buzzing with the rumor that as soon as the National Elections were over, Dr. Silver would be forced out of the leadership of the Emergency Council and that the reason to be assigned would be that he was "persona non grata" with the White House. Apparently the program calling for his elimination had been set long before the most recent events.

Thus far not a shred of tangible evidence has been forthcoming to sustain the assertion that Dr. Silver is "persona non grata" in Washington, or for that matter, sufficient evidence to show that someone else is "persona gratissima" at the White House, as is claimed. Without evidence one cannot judge and we must therefore set down these rumors for what they are — rumors. But involved in this whole argument is a distressing and sinister implication — the assumption that the Zionist movement must check up with the State Department or the White House before electing anyone to leadership. It is a malicious, dangerous and vicious principle to set up — one which must lead down the slippery path to disaster. It would place the whole movement in the position of object subservience to the powers that be, and the heads of Zionist leaders would rise or fall by a nod from on high.

Those who have undertaken to force Dr. Silver out of the leadership have assumed an awful responsibility. American Zionism is at the crossroads. It is called upon to decide not a legal and technical question of "discipline" but the great and momentous issue of the type of leadership it is to have and the kind of policy it is to follow. Dr. Silver has stated his position clearly in his last public statement. He stands for "a policy in which timidity, appeasement and backstairs diplomacy will have no place." That is the real issue and on that issue I am persuaded the mass of American Zionists will stand with Abba Hillel Silver.

שפאלטונג פארמירט ווען מורדן
בלייבט אבער גיט שארפע ווארעניג

[illegible]

Sunday, December 31, 1944

JTA

Daily News Bulletin

PUBLISHED BY THE JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY

106 EAST 41st STREET, NEW YORK 17, N. Y.

ZIONIST EMERGENCY COUNCIL RE-ELECTS DR. WISE AS CHAIRMAN; SILVER RESIGNATION ACCEPTED

NEW YORK, Dec. 29. (JTA) -- The controversy within the American Zionist Emergency Council, which was precipitated by the differences of opinion between Dr. Stephen S. Wise and Dr. Abba Hillel Silver over Zionist tactics in Washington, culminated last night in the formal acceptance by the Council of the resignations of the two co-chairmen of the organization and in the immediate re-election of Dr. Wise as the sole chairman.

The elimination of Dr. Silver from leadership resulted in a statement issued today by the *Misrahi* expressing "disappointment" but declaring that the *Misrahi* "does not as yet choose to officially withdraw from the American Zionist Emergency Council." A statement was also issued by Dr. Israel Goldstein, president of the Zionist Organization of America, supporting Dr. Wise.

The Zionist Emergency Council, in a statement issued after last night's meeting, said: "The Council desires to make clear that the controversy referred to in the public press does not involve any difference with respect to fundamental Zionist policy or maximal or minimal Zionist program, but is rather one of procedure, methods of implementation and the authority of its officers. The American Zionist Emergency Council will go forward with continued vigor and determination for the realization of its objective - unrestricted Jewish immigration into Palestine, full opportunity for Jewish colonization and the reconstitution of Palestine as a free and democratic Jewish Commonwealth. For this it will seek the active support of the executive and legislative branches of the United States Government and the good will of the American people."

Committee on Implementation of Policy Will be Elected

Dr. Silver's resignation was accepted with an expression of appreciation for his devoted services, and his pledge of continued membership and service in the Council was welcomed, it was officially announced. In addition to re-electing Dr. Wise as chairman the Council recommended to the executive committee the establishment of a Committee on Implementation of Policy to be composed of a chairman, the heads or designees of the organizations represented in the Emergency Council, and the chairman of the Council and the chairman of its executive committee. In accordance with constitutional provisions, the executive committee will at its next meeting elect its own chairman and the chairman of the Committee on Implementation of Policy. Meanwhile, it elected Mrs. S. W. Halprin, Hadassah leader, as treasurer.

ZOA Executive Finds Dr. Wise Action Justified; Will Cooperate with Council

Dr. Goldstein, in his statement, said that "one redeeming circumstance of the entire situation," is that Dr. Wise remains in friendly contact with President Roosevelt and the State Department. "To maintain this friendly contact is essential," he emphasized. He disclosed that on Dec. 19, the executive of the ZOA, by a vote of 17 to 4, adopted the following resolution:

"It is the sense of this meeting that on the basis of the facts as presented to us, Dr. Wise's resignation as a protest against Dr. Silver's action in contravention of the decisions of the Emergency Council is justified. We believe that Dr. Wise's resignation from the leadership of the Zionist movement in America would most seriously

injure the interests of the movement and, therefore, conditions must be created to enable Dr. Wise to continue as chairman of the American Zionist Emergency Council. We leave it to our representatives on the Emergency Council to act in accordance with these views."

This resolution was reaffirmed at a meeting of the Z.O.A. Executive held after Dr. Silver's full report to the Emergency Council had been heard, Dr. Goldstein added. "The ZOA will continue to give the Emergency Council full cooperation," he declared. "Its leaders and representatives, however, will retain the right to express honest, and conscientious judgement on questions as they arise, abiding, of course, by the will of the majority, and will also continue to insist on discipline as the fundamental basis of any democratically organized constituency."

Mizrachi Considers Silver's Withdrawal "Serious Blow"; Criticizes Council

The statement issued by the Mizrachi representatives on the Zionist Emergency Council expressed "regret and intense disappointment at the disheartening fact that all efforts during recent weeks to bring about unity within the Council have completely failed due to the unyielding attitude of the majority within the Council, which in our opinion represents however a definite minority within the rank and file of American Zionists." The statement emphasizes that the Mizrachi "considers the present decision, which forces the withdrawal of Dr. Silver from the official scene of political Zionism in America, as a serious blow to the vigorous policy which we have continually supported, and is regarding it as a concession to an approach of which we disapprove now as we have rejected it heretofore."

"Approximately two years ago Mizrachi had initiated an independent political effort through a bureau in Washington, having been dissatisfied with the inactivity and disorganization of the Emergency Committee of the time," the statement continues. "This effort, though it originally had even the encouragement of Dr. Weismann, was given up in full submission to the reorganized and revitalized Emergency Council under the joint leadership of Dr. Silver and Dr. Wise. We declare that in our opinion the last 18 months of adequate, impressive and fruitful political effort, in which Dr. Silver played a leading role, more than compensated our comparatively small sacrifice in the giving up of our own partisan instrumentality."

"The glorious chapter of the American Zionist Emergency Council is now being ended, as we see it, by a small majority imposing its will and viewpoint to the hurt and even annulment of a policy in Zionism which we consider vital for the advance of Zionism's political interests and the achievement of its objectives. Mizrachi registers herewith its intention to align with all forces in Zionism that are seeking the opportunity of recreating a front for aggressive Zionism, though it does not as yet choose to officially withdraw from the American Zionist Emergency Council," the statement concludes.

THE TEMPLE MORTGAGE was burned yesterday at a ceremony in which Temple leaders officiated. Left to right are Rabbi A. H. Silver, Samuel Wise, a member of the finance committee; Rabbi William Kramer, and Sidney N. Weitz, president of the Temple. The total indebtedness liquidated by the Temple was over \$400,000.

12-15-44

\$400,000 Debt Paid, Silver Commends Temple's Loyalty

(Photo on Picture Page)

Only religion will be able to heal the wounds of the almost fatal assault on the spirit and mind of man which has been made in our time, said Rabbi A. H. Silver at a special Hanukkah and debt cancellation service at the Temple yesterday morning.

Rabbi Silver pronounced a blessing on the people of the congregation as he officiated in the mortgage burning ceremony. As the flames consumed the mortgage certificates the people sang in turn the Jewish and American national anthems.

"This is an hour of justifiable pride for us," Rabbi Silver said in his sermon. "We are now entirely free of debt. We have canceled an indebtedness of over \$400,000, and in doing so we have asked for no settlements; we have paid off every dollar we borrowed with full interest.

"This Temple is an object of architectural pride to our city. From all parts of the country people come here to see this exquisite example of ecclesiastical art. And what has been built here has been widely and profitably used. Countless men, women and children have come to this sanctuary for worship, instruction, guidance and comfort.

"The religious life of our young men and women serving with the armed forces had its beginning here, and unless I misinterpret our young men and women in the war something of this Temple is with them wherever they go.

"Proud as we are of the past, our greatest opportunities are ahead of us, and these are going to be more in terms of building the inner sanctuary than outward structures of brick and stone. Grave years lie ahead of us, years of rebuilding a shattered world and broken society. Paganism has triumphed in our day, and when the war is over the synagogues and churches of the world will face their greatest day of testing.

"We American Jews have a grave responsibility to make up for the thousands of Jewish temples and synagogues burned to the ground in the old world. For the sake of the survival of our people we must redouble our efforts, supporting to the utmost of our ability those causes which make for Jewish greatness, creativity and survival."

Before the mortgage-burning, Sidney N. Weitz, president of the Temple, delivered a brief address praising the loyalty of the men and women who had shared in the liquidation of the debt. The occasion, he said, symbolized the fidelity of the new generation of Jews to the traditions of their faith.

Assisting in the ceremony were Samuel Wise, a member of the finance committee, and Rabbi William Kramer, assistant rabbi of the Temple.